

โครงการออกแบบเครื่องประดับเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องความงาม
ของความไม่สมบูรณ์แบบ

โดย
นางสาวอัจฉริยา พินิจสารภีรัมย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โครงการออกแบบเครื่องประดับเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องความงาม
ของความไม่สมบูรณ์แบบ

โดย
นางสาวอัจฉริยา พิณจสารภิมย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

JEWELRY DESIGN INSPIRED BY THE IDEA OF THE BEAUTY
WITHIN IMPERFECTION

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts JEWELRY DESIGN
Department of Jewelry Design
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	โครงการออกแบบเครื่องประดับเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องความงาม ของความไม่สมบูรณ์แบบ
โดย	อัจฉริยา พินิจสารภีรมย์
สาขาวิชา	การออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญา มหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินิตา คงประดิษฐ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ

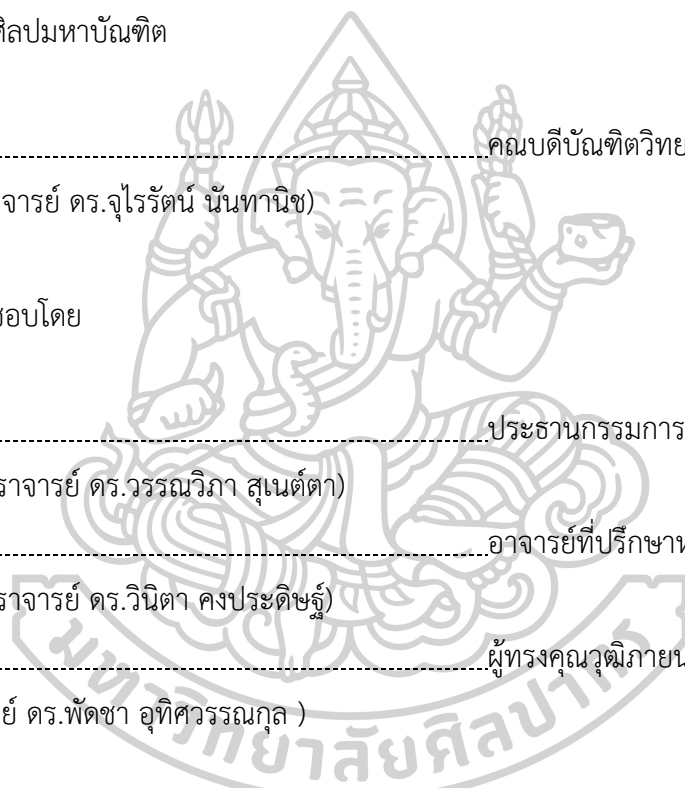
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิภา สุเนตต์ตา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิตา คงประดิษฐ์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ศาสตราจารย์ ดร.พัชชา อุทิสวรรณกุล)

60157313 : การออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : เครื่องประดับ, ความไม่สมบูรณ์, คินสึจิ

นางสาว อัจฉริยา พิณจสารภิมย์: โครงการออกแบบเครื่องประดับเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินิตา คงประดิษฐ์

โครงการวิจัยนี้ต้องการสร้างสรรค์เครื่องประดับที่แสดงถึงความงามที่เกิดจากความไม่สมบูรณ์ โดยการนำคุณค่าของศิลปะคินสึจิ อันเป็นศิลปะในการซ่อมแซมเครื่องปั้นดินเผาด้วยยางรักผสมทองคำของญี่ปุ่น ที่แฝงด้วยปรัชญาการใช้ชีวิตและการเยียวยาบาดแผลสู่ความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์แบบมาเป็นกรอบแนวความคิด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ค้นพบว่าศิลปะคินสึจิเป็นศิลปะที่มีคุณค่า 2 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านเทคนิคการซ่อมแซมภาชนะด้วยยางรักธรรมชาติผสมทองคำเพื่อประสานรอยแตกให้ภาชนะชิ้นนั้นกลับมาใช้ได้เหมือนเก่า แสดงร่องรอยสีทองที่พื้นผิวอันสวยงาม (2) ด้านปรัชญาความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์ คินสึจิ สื่อความหมายถึงการกอบเก็บและเยียวยาบาดแผลทางใจเมื่อเราต้องประสบเรื่องเลวร้าย โดยการตีความผ่านรอยแตกร้าวของภาชนะ สู่การยอมรับในความไม่สมบูรณ์ มองว่าความไม่สมบูรณ์แบบ คือความงามเฉพาะตัว จึงได้นำคุณค่าดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยนำเสนอผ่านความไม่สมบูรณ์แบบของฟันในลักษณะต่างๆของมนุษย์อันส่งผลต่อความไม่มั่นใจในตัวเองจนมองข้ามความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวบุคคล ด้วยการแสดงออกผ่านกระบวนการสร้างรอยแตกร้าวของฟันด้วยการใช้ดินปั้นโบน ไชน่า และประสานรอยแตกด้วยการใช้เรซินสังเคราะห์หรือที่เรียกกันว่าอีพ็อกซี่ (Epoxy) ผสมสีทอง เพื่อแทนค่าความหมายของคุณค่าและคงเอกลักษณ์ความเป็นคินสึจิ การสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับนี้จึงมีคุณค่าทั้งในด้านของความหมาย กระบวนการสร้างสรรค์อันมีผลต่อจิตใจเอื้อให้ผู้สวมใส่และผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกยอมรับและมองเห็นคุณค่าความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ

60157313 : Major JEWELRY DESIGN

Keyword : JEWELRY, IMPERFECTION, KINTSUGI

MISS ATCHARIYA PINITSANPIROM : JEWELRY DESIGN INSPIRED BY THE IDEA OF THE BEAUTY WITHIN IMPERFECTION THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR WINITA KONGPRADIT, Ph.D.

This research has a main purpose to portray the beauty within the imperfection inspired by the concept of Kintsugi art which is the Japanese art of repairing broken pottery by using lacquer mixed with powdered gold. As a philosophy of life, healing the scars, embracing the imperfection and turn it into the aesthetic viewpoint of life.

Having studied, I discovered that Kintsugi art has 2 aspects of significant value (1) Technical Value of mending and seaming the broken pottery with natural lacquer and powdered gold in order to join the breakage and emphasize the gold lining so the object can come in use again. (2) Aesthetics value in terms of seeing the beauty of the imperfections and flaws that we experienced in life. Representing our wounds and scars in the past physically and mentally through the breakage of the object and embracing the imperfection as a unique beauty. The Idea has been applied to this jewelry design project. Metaphorically, through the variety of the imperfect forms of human being teeth which consequently has an impact to the owner self confidence also unawareness of their personal identity by representing through the breakages making process of bone China clay material and rejoining them together again with epoxy and gold dust as it is the recognizable character and also represents the spiritual value of Kintsugi art in order to create the meaningful pieces of jewelry. As a result, the jewelry is playing an important role as a reminder to the wearers as well as the viewers of the idea of seeing and accepting the beauty within the imperfection.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการรวบรวมความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษา เรียนรู้ นำมากลั่นกรองเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ที่สุดทั้งทางด้านกระบวนการคิดและการปฏิบัติในสาขา การออกแบบเครื่องประดับ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีโดยความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากคณาจารย์ทุก ๆ ท่าน ในภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งให้คำชี้แนะ ให้คำปรึกษาในสิ่งที่ถูกต้อง ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง และให้กำลังใจมาโดยตลอด

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิตา คงประดิษฐ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศน์ฐรสขง ศรีกุลกรณ ผู้ให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางในการดำเนินการวิจัย ทดลอง และสร้างสรรค์ ผลงานจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณครอบครัวและกัลยาณมิตรทุกท่านที่เป็น กำลังใจแก่ข้าพเจ้าเสมอมา

อัจฉรียา พินิจสารภิมย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตในการวิจัย.....	2
1.4 วิธีการศึกษา.....	2
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.6 แหล่งข้อมูล.....	3
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	4
2.1 ความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ.....	4
2.2 คินสิจิ ศิลปะแห่งรอยแตกร้าวของเครื่องปั้นดินเผาญี่ปุ่น.....	5
2.2.1 วิธีการซ่อมแซมเครื่องปั้นดินเผาด้วยเทคนิคคินสิจิ.....	8
2.2.2 รูปแบบของศิลปะคินสิจิ.....	22
2.2.2.1 ซ่อมรอยแตกร้าว (Crack method).....	22
2.2.2.2 เติมเต็มด้วยทอง (Makienaoshi method).....	23
2.2.2.3 ทดแทนส่วนที่หายไป (Joint method).....	24

2.3	คินสิจิในแง่มุมของปรัชญาการใช้ชีวิต.....	25
2.3.1	กอบเก็บเศษซาก	27
2.3.2	เชื่อมโยงกับความเข้มแข็งทางอารมณ์	27
2.3.3	ซ่อมแซมสิ่งแตกหัก.....	27
2.3.4	แต่งแต้มตำหนิให้งดงาม	28
2.4	ความไม่สมบูรณ์แบบของชีวิตที่ส่งผลต่อวิถีคิดและจิตใจของมนุษย์.....	28
2.5	หน้าที่และความสำคัญของศิลปะที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์	33
2.6	แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมและงานออกแบบด้วยศิลปะคินสิจิ	36
2.7	คินสิจิสู่การออกแบบเครื่องประดับที่แสดงถึงแนวคิดของความงามที่ไม่สมบูรณ์แบบ.....	44
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
3.1	การวิเคราะห์ด้านเทคนิคการซ่อมแซมภาชนะเครื่องปั้นดินเผาในรูปแบบของศิลปะคินสิจิ	45
3.2	การวิเคราะห์ศิลปะคินสิจิกับปรัชญาความงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์	54
3.3	การนำรูปร่าง รูปทรงของพินมาสื่อสารความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ	56
3.4	กระบวนการทดลองวัสดุ	59
3.5	สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ	63
บทที่ 4	แนวทางการออกแบบ	64
4.1	แนวทางการออกแบบเครื่องประดับ	65
4.2	การออกแบบเครื่องประดับเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ.....	66
4.2.1	กระบวนการออกแบบรูปร่าง รูปทรงของพิน	66
4.2.2	กระบวนการสร้างรอยแตกร้า	67
4.2.3	ขั้นตอนการประสานรอยแตกร้า	71
4.3	การออกแบบผลงานเครื่องประดับ	75
บทที่ 5	กระบวนการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ	80
5.1	กระบวนการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับเข็มกลัด	80

5.2 กระบวนการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับแหวน.....	89
5.3 ผลงานเครื่องประดับเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องความงามของความเป็นมนุษย์แบบ.....	92
บทที่ 6 สรุปและอภิปรายผล.....	112
6.1 องค์ความรู้ด้านคุณค่าของกระบวนการซ่อมแซมส่วนที่แตกหัก.....	112
6.2 ด้านปรัชญาความงามของชีวิตในแง่มุมของความเป็นมนุษย์.....	112
รายการอ้างอิง.....	114
ประวัติผู้เขียน.....	116

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของรอยแตกร้าวกับเทคนิคการซ่อมแซม ถ้ำยวมในศิลปะคินสีงิ	46
ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบการใช้วัสดุสำหรับภาชนะหรือถ้ำยวมดินเผา ในศิลปะคินสีงิ.....	47
ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบการใช้วัสดุประสานรอยแตกร้าวในศิลปะคินสีงิ.....	49
ตารางที่ 4 แสดงผลลัพธ์ด้านรูปแบบที่สอดคล้องกับรอยแตกร้าวและเทคนิค ในการซ่อมแซมในศิลปะคินสีงิ.....	50
ตารางที่ 5 แสดงคุณค่าด้านสี และลวดลายในศิลปะคินสีงิ.....	52
ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ศิลปะคินสีงิกับปรัชญาความงามของชีวิตในแง่มุมของ ความไม่สมบูรณ์.....	55
ตารางที่ 7 เปรียบเทียบลักษณะการแตกร้าวของจานชาม และพื้น.....	57
ตารางที่ 8 กระบวนการทดลองเชื่อมประสานรอยแตกของภาชนะแบบศิลปะคินสีงิ.....	59
ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบผลลัพธ์ในการทดลองใช้อีพ็อกซีผสมผงทอง และการปิดทองคำเปลวที่บรอยเชื่อมประสาน	62

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 โชกุน อาชิกางะ โยชิมาสะ (Ashikaga Yoshimasa)	7
ภาพที่ 2 การใช้ลวดเย็บเพื่อเชื่อมรอยแตกของถั่วยชาม	7
ภาพที่ 3 เครื่องเงินญี่ปุ่น	8
ภาพที่ 4 ต้นอุรุชิ	9
ภาพที่ 5 ยางรัก	9
ภาพที่ 6 การผสม tonoko powder กับน้ำเปล่า	10
ภาพที่ 7 คน tonoko powder กับน้ำเปล่าให้เข้ากัน	10
ภาพที่ 8 การนำยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองมาผสมเข้ากับวัสดุรองพื้น	11
ภาพที่ 9 คนยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองกับวัสดุรองพื้นให้เป็นเนื้อเดียวกัน	11
ภาพที่ 10 ทายางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองที่ผสมกับวัสดุรองพื้นลงบนบริเวณรอยแตก ของขามดินเผา	12
ภาพที่ 11 ใช้น้ำมันสนเช็ดคราบเปื้อน	12
ภาพที่ 12 นำขามดินเผาไปวางในกล่องหรือมูโระ	12
ภาพที่ 13 การขีดแต่งด้วยกระดาษทราย	13
ภาพที่ 14 ยางรักสีแดงสำเร็จรูปผสมกับน้ำมันสน	13
ภาพที่ 15 ทายางรักสีแดงสำเร็จรูปที่ผสมกับน้ำมันสนลงบนบริเวณรอยเชื่อม	14
ภาพที่ 16 ผงทองคำ	14
ภาพที่ 17 การตักผงทองคำด้วยพู่กัน	15
ภาพที่ 18 การโรยผงทองคำบนยางรัก	15
ภาพที่ 19 การโรยผงทองคำบนยางรัก	15
ภาพที่ 20 ยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองผสมด้วยน้ำมันสน	16
ภาพที่ 21 ทายางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองที่ผสมด้วยน้ำมันสน ทับลงบนสีทอง ที่อบแห้งแล้ว	16

ภาพที่ 22	เช็ดทำความสะอาดก่อนนำไปอบในกล่องหรือมูโรระ	17
ภาพที่ 23	การผลึกทองคำที่สำเร็จแล้ว	17
ภาพที่ 24	อุปกรณ์ในการทำศิลปะคินสิจอย่างง่าย	18
ภาพที่ 25	นำผ้ามาหุ้มด้วยดินเผา.....	19
ภาพที่ 26	ใช้ค้อนทุบให้ถ้วยแตก.....	19
ภาพที่ 27	ถ้วยดินเผาที่ทุบจนแตก	19
ภาพที่ 28	การใช้กาวอีพ็อกซีทาบริเวณรอยแตก.....	20
ภาพที่ 29	การนำชิ้นส่วนของถ้วยมาเชื่อมประกอบเข้าด้วยกัน.....	20
ภาพที่ 30	รอให้กาวแห้งสนิท.....	20
ภาพที่ 31	การใช้ตะไบละเอียดขัดเพื่อให้พื้นผิวบริเวณรอยต่อเรียบเนียน	21
ภาพที่ 32	การทำผงไม้ก้ำสีทองบริเวณรอยแตก	21
ภาพที่ 33	การทำผงไม้ก้ำสีทองบริเวณรอยแตก	21
ภาพที่ 34	ชิ้นงานสำเร็จของการทำศิลปะคินสิจอย่างง่าย	22
ภาพที่ 35	รูปแบบของศิลปะคินสิจ (ช่อมรอยแตกร้าว).....	23
ภาพที่ 36	รูปแบบของศิลปะคินสิจ (เติมเต็มด้วยทอง).....	24
ภาพที่ 37	รูปแบบของศิลปะคินสิจ (ทดแทนส่วนที่หายไป)	25
ภาพที่ 38	การจัดฟันตามค่านิยมของคนญี่ปุ่น	30
ภาพที่ 39	ความไม่สมบูรณ์แบบของฟัน	31
ภาพที่ 40	ไมเคิล สตราฮาน	32
ภาพที่ 41	แอนนา พาควิน	32
ภาพที่ 42	แอสลีย์ สมิธ	33
ภาพที่ 43	Yeesookyung และผลงาน Translated Vase TWG1	36
ภาพที่ 44	ผลงานของ Bouke de Vries.....	37
ภาพที่ 45	ผลงานของ Rokujigen.....	38

ภาพที่ 46	ผลงานของ Rokujigen.....	38
ภาพที่ 47	ผลงานของสุมนัสยา โวหาร.....	39
ภาพที่ 48	ผลงานของชยานันท์ อนันต์วัชร.....	40
ภาพที่ 49	ผลงานของ TJ Volonis.....	41
ภาพที่ 50	ผลงานของ Isabella Liu.....	42
ภาพที่ 51	สรุปการศึกษาข้อมูลเพื่องานเครื่องประดับ.....	44
ภาพที่ 52	พินที่มีรอยแตกหัก บิ่น สีกร่อน และวิธีการซ่อมแซม.....	58
ภาพที่ 53	แนวทางการออกแบบเครื่องประดับ.....	65
ภาพที่ 54	ลักษณะของพินและการนับพินในทันตกรรม.....	66
ภาพที่ 55	กระบวนการออกแบบรูปร่าง รูปทรงของพิน.....	67
ภาพที่ 56	การปั้นดินเลียนแบบรอยแตกของพิน.....	68
ภาพที่ 57	ดินที่ปั้นเลียนแบบรอยแตกของพินเมื่อผ่านการนำไปเผาดิบ.....	68
ภาพที่ 58	การปั้นเป็นรูปทรงของพิน นำไปเผาดิบแล้วทุบเพื่อสร้างรอยแตกร้าว.....	69
ภาพที่ 59	การปั้นเป็นรูปทรงของพิน นำไปเผาดิบแล้วทุบเพื่อสร้างรอยแตกร้าว.....	69
ภาพที่ 60	นำชิ้นงานไปเผาเคลือบ.....	70
ภาพที่ 61	ผลลัพธ์ของชิ้นงานหลังจากเผาเคลือบ.....	70
ภาพที่ 62	ผลลัพธ์ของชิ้นงานที่เขียนลวดลายแล้วนำไปเผาเคลือบ.....	71
ภาพที่ 63	ภาพร่าง 2 มิติ ในรูปแบบการซ่อมรอยแตกร้าว.....	72
ภาพที่ 64	การเชื่อมประสาน ซ่อมรอยแตกร้าว.....	72
ภาพที่ 65	ภาพร่าง 2 มิติ ในรูปแบบการเติมเต็มด้วยทอง.....	73
ภาพที่ 66	การเชื่อมประสานโดยการเติมเต็มด้วยทอง.....	73
ภาพที่ 67	ภาพร่าง 2 มิติ ในรูปแบบการทดแทนส่วนที่หายไป.....	74
ภาพที่ 68	การเชื่อมประสานโดยการทดแทนส่วนที่หายไป.....	74
ภาพที่ 69	ภาพร่าง 2 มิติชุดเชื่อมก๊อต.....	75

ภาพที่	70	ภาพร่าง 2 มิติชุดเข็มกลัด.....	76
ภาพที่	71	ภาพร่าง 2 มิติชุดเข็มกลัด.....	76
ภาพที่	72	ภาพร่าง 2 มิติชุดเข็มกลัด.....	77
ภาพที่	73	ภาพร่าง 2 มิติชุดเข็มกลัด.....	78
ภาพที่	74	ภาพร่าง 2 มิติของแหวน.....	79
ภาพที่	75	โลหะทองเหลืองที่รองรับด้านหลังของชิ้นส่วนฟัน	81
ภาพที่	76	การใช้ค้อนเคาะเพื่อสร้างพื้นผิวบนโลหะ.....	81
ภาพที่	77	การใช้ค้อนเคาะเพื่อสร้างพื้นผิวบนโลหะ.....	82
ภาพที่	78	การเชื่อมลวดให้มีลักษณะคล้ายเขี้ยวหรือหนามเตย เพื่อใช้ล็อกยึดชิ้นส่วน ของฟัน	82
ภาพที่	79	เชื่อมเข็มกลัดและตัวล็อกเก็บปลายเข็ม	83
ภาพที่	80	การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ซุบสีทองแล้วเข้ากับฟัน	83
ภาพที่	81	การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ซุบสีทองแล้วเข้ากับฟัน	84
ภาพที่	82	การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ซุบสีทองแล้วเข้ากับฟัน	84
ภาพที่	83	การฉลุแผ่นโลหะทองเหลือง ตามรูปร่าง รูปทรงของฟัน	85
ภาพที่	84	การใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิว.....	85
ภาพที่	85	การใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิว.....	86
ภาพที่	86	การเชื่อมลวดเพื่อล็อกชิ้นงาน และเชื่อมส่วนประกอบของเข็มกลัด.....	86
ภาพที่	87	การเชื่อมลวดเพื่อล็อกชิ้นงาน และเชื่อมส่วนประกอบของเข็มกลัด.....	87
ภาพที่	88	การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ซุบสีทองแล้วเข้ากับฟัน	87
ภาพที่	89	การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ซุบสีทองแล้วเข้ากับฟัน	88
ภาพที่	90	การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ซุบสีทองแล้วเข้ากับฟัน	88
ภาพที่	91	การใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิว.....	89
ภาพที่	92	การใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิว.....	90

ภาพที่ 93	การเชื่อมประกอบตัวเรือนแหวน.....	90
ภาพที่ 94	การประกอบตัวเรือนแหวนที่ชุบสีทองแล้วเข้ากับฟัน.....	91
ภาพที่ 95	การประกอบตัวเรือนแหวนที่ชุบสีทองแล้วเข้ากับฟัน.....	91
ภาพที่ 96	ภาพรวมผลงานเครื่องประดับ.....	92
ภาพที่ 97	ภาพรวมผลงานเครื่องประดับ.....	93
ภาพที่ 98	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว	94
ภาพที่ 99	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟัน 3 ซี่.....	95
ภาพที่ 100	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว	96
ภาพที่ 101	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว	97
ภาพที่ 102	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว	98
ภาพที่ 103	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว	99
ภาพที่ 104	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว	100
ภาพที่ 105	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว	101
ภาพที่ 106	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว	102
ภาพที่ 107	เครื่องประดับ: แหวน.....	103
ภาพที่ 108	เครื่องประดับ: แหวน.....	104
ภาพที่ 109	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว	105
ภาพที่ 110	เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟัน 6 ซี่.....	106
ภาพที่ 111	การสวมใส่เข็มกลัดแบบฟันเดี่ยว.....	107
ภาพที่ 112	การสวมใส่เข็มกลัดแบบฟันเดี่ยว.....	108
ภาพที่ 113	การสวมใส่เข็มกลัดแบบฟันเดี่ยว.....	109
ภาพที่ 114	การสวมใส่เข็มกลัดแบบฟัน 6 ซี่.....	110
ภาพที่ 115	การสวมใส่แหวน.....	111

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ความงามของความไม่สมบูรณ์แบบเป็นหลักรุ่นทฤษฎีศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อผู้คนมากมาย ในวัฒนธรรมญี่ปุ่น ถูกถ่ายทอดออกมาภายใต้พื้นผิว รอยแตกร้าว ความขรุขระ ความหยวบกร้าน ความบิดโค้งของโครงสร้าง ฯลฯ พบเห็นมากที่สุดผ่านทางถ้วยชาและพิธีการชงชาในแบบญี่ปุ่นหรือปรัชญาของวะปี-ชะปี ที่โอบรับความไม่สมบูรณ์แบบ มีตำหนิ และร่องรอยอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาของทุกสิ่ง สอนให้เข้าใจความงามของสรรพสิ่งที่ไม่สมบูรณ์แบบ เป็นความงามที่ไม่ยึดติดตามระเบียบแบบแผน สงบเสงี่ยมและอ่อนน้อม

เทคนิคทางศิลปะอย่างหนึ่งของญี่ปุ่นที่ถ่ายทอดจากโบราณมาจนถึงปัจจุบันซึ่งสะท้อนปรัชญาของวะปี-ชะปีได้เป็นอย่างดี และยังคงประติมากรรมเอาไว้ คือ คินสึจิ (Kintsugi) ปรัชญาที่ว่าด้วยเรื่องของการเยียวยาจิตใจ และมองเห็นความสวยงามของบาดแผลในชีวิต ผ่านเทคนิคการซ่อมแซมภาชนะ โดยนำยางรักผสมผงทองคำมาปิดรอยแตก แทนที่จะซ่อนรอยแตกหรือรอยตำหนิ แต่กลับทำให้มันโดดเด่นขึ้นมาจนกลายเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่ได้รับการยกย่อง และเห็นคุณค่าในเชิงปรัชญาอันมีรากฐานมาจากความเข้าใจในธรรมชาติของพุทธศาสนาแบบเซ็น คือ ปรัชญาของการมองเห็นคุณค่าและความงามของความไม่สมบูรณ์แบบนั่นเอง

ทั้งนี้ในรายวิชา 366 315 โครงการส่วนบุคคลข้าพเจ้าได้ทำการนำศิลปะคินสึจิของประเทศญี่ปุ่น มาเป็นแนวทางในการค้นหาเทคนิคการเชื่อมต่อภาชนะกระเบื้องดินเผาในรูปแบบที่หลากหลาย ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นความงามที่ไม่สมบูรณ์แบบที่แฝงด้วยแง่คิด วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเป็นการศึกษาคุณค่าอันลึกซึ้งของศิลปะคินสึจิ เพื่อนำเสนอความงามที่ไม่สมบูรณ์แบบเพื่อเป็นการสะท้อนให้ผู้พบเห็นเข้าใจถึงความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์แบบ รู้จักขอบคุณต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตไม่ว่าจะในแง่ดีหรือแง่ร้าย การเคารพในรอยร้าวและรอยแผลอันเป็นความอ่อนแอ และความไม่สมบูรณ์พร้อมทั้งในตัวเราและผู้อื่น เพื่อเป็นการสร้างมุมมองใหม่ทางความงามผ่านผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยที่สัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อออกแบบเครื่องประดับที่แสดงถึงความงามที่เกิดจากความไม่สมบูรณ์ เป็นการสื่อความหมายผ่านการซ่อมแซมรอยแตกร้าวของภาชนะในศิลปะคินสิจิ สู่การยอมรับในความไม่สมบูรณ์ และมองว่าความไม่สมบูรณ์แบบ คือความงดงามเฉพาะตัว

1.2.2 เพื่อศึกษาคุณค่าของศิลปะคินสิจิ อันเป็นศิลปะในการซ่อมแซมเครื่องปั้นดินเผา ด้วยยารักษาผสมทองคำที่มีปรัชญาเปรียบได้กับความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์แบบ

1.3 ขอบเขตในการวิจัย

1.3.1 ศึกษาที่มา ความสำคัญ และคุณค่าของศิลปะคินสิจิ ตลอดจนปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับความงามที่เกิดจากความไม่สมบูรณ์

1.3.2 ศึกษาความงามที่ไม่สมบูรณ์แบบ ความไม่ยั่งยืนถาวรของชีวิตที่ส่งผลต่อวิถีคิดและจิตใจของมนุษย์

1.3.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อค้นหาองค์ความรู้ของความงามที่ไม่สมบูรณ์แบบจากศิลปะคินสิจิ เพื่อเชื่อมโยงสู่การออกแบบและพัฒนาสู่การสร้างองค์ประกอบศิลป์

1.3.4 ศึกษา ทดลองเทคนิค เพื่อสร้างวัสดุสำหรับงานเครื่องประดับที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาของศิลปะคินสิจิ

1.4 วิธีการศึกษา

1.4.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง หนังสือ รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับศิลปะคินสิจิ ตลอดจนปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับความงามที่เกิดจากความไม่สมบูรณ์

1.4.2 ศึกษาและเชื่อมโยงข้อมูลของความงามที่ไม่สมบูรณ์แบบ ความไม่ยั่งยืนถาวรของชีวิตที่ส่งผลต่อวิถีคิดและจิตใจของมนุษย์

1.4.3 ศึกษา วิเคราะห์ผลงานของศิลปินและนักออกแบบผู้สร้างสรรค์คินสิจิในมุมมองของศิลปะร่วมสมัย

1.4.4 วิเคราะห์คุณค่าของศิลปะคินสิจิ ทั้งทางด้านเทคนิคการซ่อมแซมภาชนะ และด้านปรัชญาความงามของชีวิต ในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์

1.4.5 ทดลองวัสดุ เช่น วัสดุดินเผา การสร้างรอยแตกร้าว วัสดุในการเชื่อมประสาน การใช้สีทอง การเขียนลวดลายโดยรับแรงบันดาลใจจากเครื่องลายคราม เป็นต้น เพื่อวิเคราะห์ผลลัพธ์และนำไปสู่ขั้นตอนการออกแบบ

1.4.6 ออกแบบผลงานเครื่องประดับ

1.4.7 สร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ

1.4.8 สรุปผลการวิจัย

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ผลงานเครื่องประดับที่สะท้อนให้ผู้พบเห็นเข้าใจถึงความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์แบบ รู้จักขอบคุณต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตไม่ว่าจะในแง่ดีหรือแง่ร้าย เป็นการสร้างมุมมองใหม่ทางความงามผ่านผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยที่สัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

1.6 แหล่งข้อมูล

เอกสารที่เกี่ยวข้อง หนังสือ รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

2.1 ความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ

สุนทรีย์ หรือความงาม เป็นหัวใจของสุนทรียวิทยาและสุนทรียศาสตร์ เป็นคุณค่าสำคัญของผลงานศิลปะและความงามในธรรมชาติ ความงามเป็นหนึ่งในสถานภาพที่มีคำนิยามเกิดขึ้นมากมาย แตกต่างไปตามมุมมองที่หล่อหลอมให้ความงามมีความหมายเกินกว่าความสมบูรณ์แบบตามอุดมคติ เมื่อนึกถึงความงามเรานึกถึงความสมบูรณ์ของรูป สี สัดส่วนที่เป็นเลิศ มีรูปร่างที่สมมาตร มีรูปแบบ และมีเอกลักษณ์ สมองเราเชื่อมโยงสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยกันและทำให้รู้สึกพึงพอใจ ซึ่งล้วนขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทางสุนทรียภาพที่แตกต่างกัน และแนวความคิดเรื่องความงามได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา รสนิยม และวัฒนธรรม

ศิลปวัฒนธรรมและสุนทรียภาพแบบญี่ปุ่นมีการผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับความเชื่อ ความศรัทธาในพุทธปรัชญาแบบเซน เป็นคำสอนเพื่อให้เห็นคุณค่าของความเรียบง่าย ความไม่สมบูรณ์แบบ และความไม่จีรังของสิ่งรอบ ๆ ตัว เช่น ภูเขาใจความสัมพันธ์ระหว่างการมี และไม่มีตัวตน การเกิดขึ้น และเสื่อมสลายไป อันเป็นที่มาของสุนทรียภาพที่เรียกว่าอนิจจังในวัฒนธรรมไทย หรือการเห็นความงามในความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่งผ่านกรอบของช่วงระยะเวลา สรรพสิ่งบนโลกย่อมมีเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และเสื่อมสลายไปเป็นธรรมดา ความเป็นนามธรรมของหลักการฝึกปฏิบัติอย่างไม่มีแบบแผนที่เน้นอนัตตัตถ์ของพุทธศาสนิกายเซนจึงมักสะท้อนออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรมผ่านร่องรอยของวิถีชีวิต การทำงาน การสร้างสรรค์ และงานศิลปะต่าง ๆ¹ เช่น งานจิตรกรรม การประดิษฐ์ตัวอักษร เครื่องปั้นดินเผา การจัดสวน การจัดดอกไม้ ละครเวที ศิลปะการต่อสู้ และพิธีชงชา รวมไปถึงสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ความงามของความไม่สมบูรณ์แบบเป็นหลักสุนทรียศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อผู้คนมากมายในสังคม วัฒนธรรมญี่ปุ่น ถูกถ่ายทอดออกมาภายใต้พื้นผิว รอยแตกร้าว ความขรุขระ ความหยาบกร้าน ความบิดโค้งของโครงสร้าง ฯลฯ พบเห็นมากที่สุดผ่านทางถ้วยชาและพิธีการชงชา ในแบบญี่ปุ่น² เช่น วะบิ ซะบิ (Wabi-Sabi) ปรัชญาญี่ปุ่นที่โอบรับความไม่สมบูรณ์แบบ มีคำนิยาม และร่องรอยอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาของทุกสิ่ง สอนให้เข้าใจความงามของสรรพสิ่งที่ไม่สมบูรณ์แบบ มีความ

¹ นพเกล้า ศรีมาตย์กุล, “เซน : สมาธิกับการสร้างสรรค์ศิลปะ,” Veridian E-Journal Silpakorn University: Humanities, Social Sciences, and Arts, Vol. 12 No. 5 (September – October 2019): 563.

² ภคินิจ สรณารักษ์, “ความงามในความเสื่อมสลาย,” Veridian E-Journal Silpakorn University: Humanities, Social Sciences, and Arts, Vol. 12 No. 3 (2019) (May – June 2019): 1124.

เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เป็นความงามที่ไม่ยึดติดตามระเบียบแบบแผน สงบเสงี่ยมและอ่อนน้อม แนวคิดอะบิ-ซะบิ สะท้อนผ่านสถาปัตยกรรมและทัศนกรรมที่เกี่ยวข้องกับพิธีชงชาของชาวญี่ปุ่น อันได้แก่ เรือนชงชา ซึ่งสร้างจากวัสดุที่ไม่คงทนถาวร และถูกออกแบบให้ทุกคนต้องคลานด้วยมือและเข่า เป็นแถวเดียวเข้าไป ด้วยความสงบและเสมอภาคกัน

เทคนิคทางศิลปะอย่างหนึ่งของญี่ปุ่นที่ถ่ายทอดจากโบราณมาจนถึงปัจจุบันซึ่งสะท้อนปรัชญาของอะบิ-ซะบิได้เป็นอย่างดี และยังแฝงปริศนาธรรมเอาไว้ คือ คินสึจิ (Kintsugi) ปรัชญาที่ว่าด้วยเรื่องของการเยียวยาจิตใจ และมองเห็นความสวยงามของบาดแผลในชีวิต ซึ่งต่อยอดมาจากปรัชญาการซ่อมแซมภาชนะที่แตกบิ่นเสียหายด้วยรักทองของชาวญี่ปุ่น ที่เชื่อกันว่าถ้วยชามที่แตกบิ่นนั้นไม่ควรทิ้งขว้างแต่ควรซ่อมมันด้วยรักทองเพื่อให้พวกมันกลับคืนมามีชีวิตอีกครั้ง จนกลายมาเป็นศิลปะแห่งความงามในความไม่สมบูรณ์ และถูกพัฒนามาเป็นปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิถีจัดการตัวเองเมื่อต้องเผชิญกับความสูญเสีย คินสึจิ เปรียบชีวิตของเราเป็นดังถ้วยชามที่แตกร้าว การซ่อมแซมถ้วยที่แตกร้าวอย่างใส่ใจและเต็มไปด้วยความรักจะทำให้เราเข้าใจว่าควรยอมรับในรอยร้าวและรอยแผลเป็น เคารพในความอ่อนแอและความไม่สมบูรณ์พร้อมทั้งในตัวเราเองและผู้อื่น วิถีคินสึจิมุ่งเน้นการรับมือกับความเศร้าต่อความพังพินาศในชีวิตด้วยมุมมองแบบญี่ปุ่น โดยการเรียนรู้จากชิ้นส่วนแตกหักที่กอบเก็บมันขึ้นมา ประสานรอยแผลให้งดงามและเดินทางมีชีวิตต่อไป

2.2 คินสึจิ ศิลปะแห่งรอยแตกร้าวของเครื่องปั้นดินเผาญี่ปุ่น

คินสึจิ เป็นเทคนิคทางศิลปะอย่างหนึ่งของญี่ปุ่นที่ถ่ายทอดจากโบราณมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งแฝงปรัชญาความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์ ผ่านเทคนิคการซ่อมแซมภาชนะโดยนำยางรัก ผสมผงทองมาปิดรอยแตก แทนที่จะซ่อนรอยแตกหรือรอยตำหนิ แต่กลับทำให้มันโดดเด่นขึ้นมา เปรียบเสมือนการทำให้ตัวเองเข้าใจถึงความแตกหัก เพราะบางภายในจิตใจของตัวเอง เป็นการสร้างความแข็งแกร่งจากภายในสู่ภายนอกทำให้มีสภาวะจิตใจที่ดีขึ้น

คินสึจิ คือ ศิลปะในการซ่อมแซมเครื่องปั้นดินเผาด้วยยางรักผสมทอง Kintsugi มาจากคำว่า Kin ที่แปลว่าทองคำ และคำว่า tsugi ที่แปลว่า ผืนผ้า ร่วมกัน กลายเป็นการซ่อมแซมเครื่องปั้นดินเผาด้วยผงทอง รวมทั้งกาวที่ทำจากยางรัก³ ผลที่ออกมา คือ ภาชนะชิ้นนั้นกลับมาใช้ได้เหมือนเก่า แต่แสดงร่องรอยสีทองที่พื้นผิวซึ่งทำให้สวยงามโดดเด่น แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าความงามนั้นไม่ใช่ความสมบูรณ์แบบเพียงอย่างเดียวแต่กลับโดดเด่นด้วยเส้นสีทองที่ไหลไปตามเส้นทางของรอยร้าว รอยแตกหักที่เคยเกิดขึ้นกับชีวิตของภาชนะใบนั้น

³ Brandinside, “คินสึจิ” เรียนรู้วิถีตั้งตัวเองจากความล้มเหลวสู่ความสำเร็จสไตล์ญี่ปุ่น, เข้าถึงเมื่อ 17 ธันวาคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://brandinside.asia/how-to-heal-yourself-from-failure-to-success-by-kintsugi-principle/>

ศิลปะคินสิจิ มีต้นกำเนิดในประเทศญี่ปุ่นตรงกับยุคมุโระมะชิ (Muromachi) ภายใต้การปกครองของ โชกุนคนที่ 8 แห่งตระกูลอะชิกะงะ ชื่ออาชิกางะ โยชิมาสะ (Ashikaga Yoshimasa) ตรงกับปี ค.ศ. 1336 - ค.ศ. 1568 ในช่วงเวลานั้นเป็นยุคของความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม เนื่องจากทำการค้ากับจีนสมัยหมิง จึงมีการรับอิทธิพลด้านศิลปะวิทยาการต่าง ๆ เข้ามาจากประเทศจีน ในปลายศตวรรษที่ 15 อันเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมฮิงะชิยะมะ (Higashiyama) การละคร อย่างเช่น โน เคียวเง็น และ การต่อเพลงก็เริ่มแพร่หลายสู่ประชาชนภายนอก ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมของญี่ปุ่น อย่างเช่น พิธีชงชา การจัดดอกไม้ ก็เริ่มมีรากฐานมาจากยุคนี้ และในช่วงกลางศตวรรษที่ 16 พวกฝรั่ง เช่น ชาตีโปรตุเกส และสเปนก็ได้นำอารยธรรมเปียโนและศาสนาคริสต์เข้ามาเผยแพร่ที่ญี่ปุ่น⁴

ปรัชญาแบบคินสิจิกำเนิดขึ้น เมื่อโชกุน อาชิกางะ โยชิมาสะ (ภาพที่ 1) ได้ทำการส่งถ้วยชามแตกไปซ่อมที่ประเทศจีน ซึ่งเป็นถ้วยชามศิลาดล หรือที่เรียกว่า เครื่องเคลือบหลุ (Ru Ware) งานกระเบื้องเปล่า ๆ ที่เคลือบด้วยน้ำเคลือบสีฟ้าราวกับท้องฟ้าหลังฝนตก โดยในยุคนั้นเป็นของที่มีราคาและหาไม่ได้จากที่ไหนอีกแล้ว จึงส่งกลับไปซ่อมแซมที่เมืองจีน ผ่านการซ่อมเครื่องเคลือบด้วยวิธีที่เรียกว่า “การตีปลิง” ซึ่งเป็นการเจาะรูบนชิ้นงานที่แตกแล้วใช้หมุดโลหะรูปตัวยู (U) สอดเข้าไปในรู เพื่อให้จับยึดชิ้นงานที่แตกเข้าด้วยกัน (ภาพที่ 2) เมื่อนำกลับมาที่ญี่ปุ่น โชกุนเห็นก็เกิดความรู้สึก ว่า ต่อให้ใช้งานได้เหมือนเดิม แต่ร่องรอยบนที่เกิดจากการซ่อมนั้นก็ไม่ได้สวยงามอย่างที่ เขาจินตนาการเอาไว้ ช่างฝีมือญี่ปุ่นจึงได้คิดค้นวิธีการซ่อมแซมแบบใหม่ด้วยการนำยางรักที่สกัดจาก ต้นอูริมาผสมกับทองคำ ก่อนจะนำมาเชื่อมชิ้นส่วนที่แตกร้าวของถ้วยชามเข้าด้วยกัน กลับกลายเป็นถ้วยชามที่มีลวดลายสวยงามกว่าเดิม เรียกว่าเทคนิค “คินสิจิ” ที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก

⁴ Sites.google, ยุคมุโระมะชิ, เข้าถึงเมื่อ 17 ธันวาคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/genkijapan01/yukh-smay-khxng-yipun-1/yukh-mu-roa-ma-chi>

ภาพที่ 1 โชกุน อาชิกางะ โยชิมาสะ (Ashikaga Yoshimasa)

ที่มา: วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, อาชิกางะ โยชิมาสะ, <https://th.wikipedia.org/wiki>

ภาพที่ 2 การใช้ลวดเย็บเพื่อเชื่อมรอยแตกของถ้วยชาม : Nanking reticulated basket, c. 1750,
mended with metal staples

ที่มา: techfeedthai, “คินสิจ” เรียนรู้วิธีดัดตัวเองจากความล้มเหลวสู่ความสำเร็จสไตล์ญี่ปุ่น,
<https://techfeedthai.com>

2.2.1 วิธีการซ่อมแซมเครื่องปั้นดินเผาด้วยเทคนิคคินสิจิ

คินสิจิ คือ ศิลปะการซ่อมแซมภาชนะที่แตกบิ่นเสียหายของชาวญี่ปุ่น ที่มีการสืบทอดกันมายาวนาน เป็นงานศิลปะแบบดั้งเดิมที่ใช้วิธีการแบบเดียวกับเครื่องเคลือบของญี่ปุ่นโบราณ หรือเครื่องเซินญี่ปุ่น (ภาพที่ 3) ซึ่งเป็นภาชนะและของประดับตกแต่งที่ทำจากไม้หรือกระดาษ และเคลือบด้วยยางรัก ยางรัก คือ สีที่สกัดมาจากน้ำยางของพืชที่เรียกว่า “ต้นอุรุชิ” Urushi (*Rhus verniciflua*) (ภาพที่ 4) ประเทศญี่ปุ่นเริ่มมีการนำอุรุชิมาใช้กันเมื่อราว 2000 ปีก่อน โดยใช้สร้างสร้งงานศิลปะหัตถกรรมมากมายหลายประเภทไม่เพียงแค่ภาชนะใส่อาหารเท่านั้น เช่น เครื่องประดับอย่างหวี โลงศพ ชุดเครื่องของนักรบ กระดานเล่นเกมโกะ และกระดานหมากรุก เป็นต้น เนื่องจากอุรุชิเป็นสีที่ได้มาจากธรรมชาติ จึงมีความเหนียวหนืด และการแห้งแตกต่างกันไปตามช่วงเวลาและพื้นที่ที่เก็บอุรุชิมาได้ ช่างฝีมือญี่ปุ่นมีความสามารถในการพิจารณาถึงความแตกต่างทางคุณสมบัติของอุรุชิ โดยสืบทอดเทคนิคการลงรักจากบรรพบุรุษเพื่อให้สามารถใช้อุรุชิในสภาพที่ยอดเยี่ยมที่สุด และเทคนิคนั้นก็ได้ออกถ่ายทอดสืบทอดกันมารุ่นต่อรุ่น

ต้นอุรุชิ หรือ รัก เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ที่ เริ่มให้น้ำยางเมื่ออายุ 4-5 ปี แต่ถ้าต้องการน้ำยางคุณภาพชั้นหนึ่ง ต้นรักจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ในการกรีดยางรักแบบญี่ปุ่นเป็นการกรีดเป็นขีดขวางกับลำต้นยาวประมาณ 5 – 6 เซนติเมตร กรีดซ้ำอีกครั้ง แล้วทิ้งไว้ 4 – 5 วัน จึงกลับมาใช้พายชูดน้ำยางที่ค้างอยู่ในแผลนำไปใส่ภาชนะ น้ำยางรักสด ๆ จะมีสีขาวขุ่น พอสัมผัสอากาศสักพัก น้ำยางจะค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นสีแดงเข้มคล้ายเลือดไปจนถึงดำ (ภาพที่ 5) โครงสร้างของน้ำยางรักจะเชื่อมกันเป็นร่างแห จึงนำยางรักไปเคลือบภาชนะจักสานจากไม้ไผ่ เพื่อทำให้ข้าวของเครื่องใช้แข็งแรงขึ้น กักเก็บน้ำได้ และทนทาน เพราะเมื่อยางรักแห้งจะแข็งตัวเป็นแผ่นฟิล์ม การแข็งตัวของยางรัก คือ กระบวนการโพลิเมอไรเซชัน (Polymerization) นับเป็นเอกลักษณ์ตามธรรมชาติ

ภาพที่ 3 เครื่องเซินญี่ปุ่น

ที่มา: mizenfineart, Urushi of Japan Exhibition Makes Art Critics Rediscover Japanese Lacquer Work, <http://www.mizenfineart.com/en/japanese-ceramics/urushi-of-japan-exhibition-makes-art-critics-rediscover-japanese-lacquer-work/>

ภาพที่ 4 ต้นอุรุชิ Urushi (*Rhus verniciflua*) หรือ ต้นรัก
ที่มา: BBC REEL, The Japanese art of fixing broken pottery,
<https://www.youtube.com/watch?v=r9LMKGte0UU&t=13s>

ภาพที่ 5 ยางรัก
ที่มา: BBC REEL, The Japanese art of fixing broken pottery,
<https://www.youtube.com/watch?v=r9LMKGte0UU&t=13s>

ยางรักเป็นทั้งสีและกาวจึงถูกนำมาใช้ในการเชื่อมเพื่อซ่อมแซมเครื่องปั้นดินเผาที่แตกหัก เนื่องจากมีความเหนียว เมื่อเชื่อมแล้วจึงเอาผงทองคำมาโรย รอให้แห้ง แล้วขัดผิวให้สวยงามอีกครั้ง

ศิลปะคินสิจิแบบดั้งเดิมเป็นการใช้ยางรักธรรมชาติในการประสานรอยแตกและใช้ระยะเวลาจนถึง 3 เดือนในการแข็งตัวพร้อมสำหรับการปิดผงทองคำ กระบวนการแบบดั้งเดิมนั้นไม่สามารถสืบค้นได้อย่างแน่ชัด มีเพียงหลักฐานที่สืบทอดต่อกันมา และมีการประยุกต์ใช้วัสดุ อุปกรณ์สำเร็จรูปที่ทันสมัย และลดระยะเวลาในการสร้างสรรค์โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้ คือ วิธีการทำศิลปะคินสิจิแบบสมัยใหม่ และวิธีการทำศิลปะคินสิจิอย่างง่าย

วิธีการทำศิลปะคินสิจแบบสมัยใหม่

เป็นการประยุกต์เทคนิคแบบดั้งเดิมโดยการใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัยขึ้น

1. ki urushi (urushi - Japanes lacquer) ยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทอง
2. Eurushi ยางรักสำเร็จรูปสีแดง
3. tonoko powder เป็นหนึ่งในวัสดุรองพื้นของก่อนการใช้อย่างรัก
4. น้ำมันสน
5. ผงทองคำ

ขั้นตอนที่ 1 คือ การผสม tonoko powder น้ำเปล่าและ ki urushi หรือยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองเข้าด้วยกัน เริ่มจากการนำ tonoko powder ซึ่งเป็นวัสดุรองพื้นผสมกับน้ำเปล่าเพียงเล็กน้อย (ภาพที่ 6) คนให้เข้ากันไม่ให้เปียกหรือแห้งจนเกินไป (ภาพที่ 7)

ภาพที่ 6 การผสม tonoko powder กับน้ำเปล่า

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 7 คน tonoko powder กับน้ำเปล่าให้เข้ากัน

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

จากนั้นนำยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองที่มีคุณสมบัติเหนียวนำมาผสมในสัดส่วนที่เท่ากัน และคนให้เป็นเนื้อเดียวกัน (ภาพที่ 8-9)

ภาพที่ 8 การนำยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองมาผสมเข้ากับวัสดุรองพื้น

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 9 คนยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองกับวัสดุรองพื้นให้เป็นเนื้อเดียวกัน

ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ขั้นตอนที่ 2 คือ การนำยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองที่ผสมกับวัสดุรองพื้นเรียบร้อยแล้วมาทาในบริเวณรอยแตกร้าวของขามดินเผา (ภาพที่ 10) และใช้น้ำมันสนชุบผ้าเพื่อเช็ดยางรักที่เป็นส่วนเกินออกให้สะอาด (ภาพที่ 11) และนำไปวางในกล่องหรือมูโร (Muro) เป็นระยะเวลา 5 วัน ซึ่งเป็นขั้นตอนการอบแห้งแบบควบคุมอุณหภูมิหรือกล่องที่ใช้ในการอบยางรักให้แห้ง การทำให้แห้งเป็นขั้นตอนสำคัญในศิลปะคินสิจ หากการควบคุมอุณหภูมิไม่ถูกต้องเวลาในการทำให้แห้งก็อาจยืดเยื้อออกไปเป็นเดือนภายในกล่องหรือมูโรจะประกอบด้วยแผ่นพลาสติกรองไว้ที่ก้นกล่องป้องกันไม่ให้กล่องเปียกและผ้าขนหนูชุบน้ำเพื่อรักษาความชื้น (ภาพที่ 12)

ภาพที่ 10 ทายางรักสำเร็จรูปสูบน้ำตาลทองที่ผสมกับวัสดุรองพื้นลงบนบริเวณรอยแตกของซามดินเผา
ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 11 ใช้น้ำมันสนเช็ดคราบเปื้อน
ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 12 นำซามดินเผาไปวางในกล่องหรือมูโระ (Muro)
ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ขั้นตอนที่ 3 เป็นขั้นตอนการขัดแต่งหลังจากที่อบยางรักให้แห้งแล้ว ด้วยการนำกระดาษทรายละเอียดจุ่มน้ำแล้วขัดที่บริเวณยางรัก เพื่อให้พื้นผิวบริเวณดังกล่าวเรียบลื่น

ภาพที่ 13 การขัดแต่งด้วยกระดาษทราย

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ขั้นตอนที่ 4 คือ การทายางรักสีแดง โดยการนำยางรักสีแดงสำเร็จรูปผสมกับน้ำมันสน (ภาพที่ 14) คนให้เข้ากันแล้วทาลงบนรอยแตกที่เชื่อมประสานแล้วด้วยยางรักสีน้ำตาลทองผสมกับวัสดุรองพื้นที่ผ่านการขัดแต่งอย่างเรียบร้อยดังในขั้นตอนที่ 3 โดยทำให้ทั่วอย่างประณีต (ภาพที่ 15) แล้วอบให้แห้งในกล่องหรือมูโระเป็นระยะเวลา 5 วัน

ภาพที่ 14 ยางรักสีแดงสำเร็จรูปผสมกับน้ำมันสน

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 15 ทายางรักสีแดงสำเร็จรูปที่ผสมกับน้ำมันสนลงบนบริเวณรอยเชื่อม

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ขั้นตอนที่ 5 การเตรียมพร้อมก่อนโรยผงทองคำ โดยนำยางรักสีแดงผสมกับน้ำมันสนทาทับบนบริเวณรอยแตกที่เชื่อมแล้วอีกครั้งหนึ่งเหมือนในขั้นตอนที่ 4 จากนั้นนำไปอบในกล่องหรือมูโรระเป็นเวลา 10 นาที ในขั้นตอนนี้จะใช้เวลาอบแห้งแบบควบคุมอุณหภูมิไม่นาน เนื่องจากต้องการให้ยางรักสีแดงยังคงความเหนียวเอาไว้เพื่อให้ยึดเกาะผงทองคำที่จะโรยในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 6 คือ การโรยผงทองคำ ด้วยการตักผงทองคำด้วยฟู่กัน (ภาพที่ 17) นำมาโรยลงบนยางรักที่ผ่านการอบให้มีความหมาดและเหนียว ค่อย ๆ โรยจนผงทองคำให้ปิดทับทั่วบริเวณของยางรักสีแดง (ภาพที่ 18 - 19) และใช้ฟู่กันเกลี่ยผงทองคำให้ติดแน่นอีกครั้ง จากนั้นนำไปวางในกล่องหรือมูโรระเพื่ออบแห้งแบบควบคุมอุณหภูมิเป็นระยะเวลา 7 วัน

ภาพที่ 16 ผงทองคำ

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 17 การตักผงทองคำด้วยพู่กัน

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 18 การโรยผงทองคำบนยางรัก

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 19 การโรยผงทองคำบนยางรัก

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ขั้นตอนที่ 7 คือ การผลึกทองคำ โดยนำยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองผสมด้วยน้ำมันสน (ภาพที่ 20) ทาทับบลงบนสีทองที่อบแห้งแล้ว (ภาพที่ 21) จากนั้นใช้ผ้าเช็ดให้สะอาดและให้แห้งก่อนนำไปอบในกล่องหรือมูโระเป็นระยะเวลา 5 วัน ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้าย ถ้วยชามที่เพิ่งซอมแซมด้วยเทคนิคคินสิจนั้นห้ามโดนน้ำเป็นระยะเวลา 1 เดือน และเมื่อใช้งานห้ามแช่ในน้ำเป็นเวลานาน

ภาพที่ 20 ยางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองผสมด้วยน้ำมันสน

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 21 ทายางรักสำเร็จรูปสีน้ำตาลทองที่ผสมด้วยน้ำมันสน ทับบลงบนสีทองที่อบแห้งแล้ว

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 22 เช็ดทำความสะอาดก่อนนำไปอบในกล่องหรือมูโระ

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ภาพที่ 23 การผลึกทองคำที่สำเร็จแล้ว

ที่มา: POJ Studio, <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

ขั้นตอนการทำศิลปะคินสิจิ มีความละเอียด ประณีต ให้ความสำคัญกับการอบแห้งในทุกขั้นตอนเพื่อให้รอยแตกร้าวผนึกเข้ากันอย่างคงทน อีกทั้งความดีทนของยางรักและการผนึกทองคำจะมีความสวยงาม

วิธีการทำศิลปะคินสิจิอย่างง่าย

วิธีการในปัจจุบันมักเป็นการสร้างรอยแตกของงาน ชาม จากความตั้งใจเพื่อสร้างสรรค์ให้รอยแตกเป็นงานศิลปะในแบบฉบับดั้งเดิมและมีการใช้วัสดุประสานประเภทเรซินสังเคราะห์หรือที่เรียกกันว่าอีพ็อกซี่ (Epoxy) ผงสีทอง แลคเกอร์ เป็นต้น อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำศิลปะคินสิจิอย่างง่ายประกอบด้วย

1. ถ้วยเซรามิกส์
2. ผ้า
3. กาวอีพ็อกซี่
4. ผงไมก้าสีทอง

เมื่อเตรียมอุปกรณ์เสร็จแล้วจึงทำการนำผ้ามาหุ้มถ้วยดินเผา (ภาพที่ 25) ก่อนที่จะใช้ค้อนทุบให้ถ้วยแตก (ภาพที่ 26) จากนั้นเป็นการเชื่อมรอยแตกของถ้วยด้วยการใช้กาวทาอีพ็อกซี่ทาที่บริเวณรอยแตก (ภาพที่ 28) และนำชิ้นส่วนของถ้วยมาเชื่อมประกอบเข้าด้วยกัน (ภาพที่ 29) รอจนกาวแห้งสนิท จากนั้นจึงเป็นขั้นตอนการเก็บรายละเอียดของพื้นผิวโดยใช้ตะไบละเอียดขัดเพื่อให้พื้นผิวบริเวณรอยต่อเรียบเนียน (ภาพที่ 31) จากนั้นใช้ผงไมก้าสีทองซึ่งเป็นผงสีอนุภาคเล็ก น้ำหนักเบาเหมาะสำหรับแต่งสีเพื่อปกปิด นำมาทาบริเวณรอยแตกทั้งด้านในและด้านนอกของถ้วยดินเผา (ภาพที่ 32 - 33)

ภาพที่ 24 อุปกรณ์ในการทำศิลปะคินสิจิอย่างง่าย

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

ภาพที่ 25 นำผ้ามาหุ้มถ้วยดินเผา

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

ภาพที่ 26 ใช้ค้อนทุบให้ถ้วยแตก

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

ภาพที่ 27 ถ้วยดินเผาที่ทุบจนแตก

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

ภาพที่ 28 การใช้กาวอีพ็อกซีทาบริเวณรอยแตก

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

ภาพที่ 29 การนำชิ้นส่วนของถ้วยมาเชื่อมประกอบเข้าด้วยกัน

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

ภาพที่ 30 รอให้กาวแห้งสนิท

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

ภาพที่ 31 การใช้ตะไบละเอียดขัดเพื่อให้พื้นผิวบริเวณรอยต่อเรียบเนียน

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

ภาพที่ 32 การทาผงไมก้าสีทองบริเวณรอยแตก

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

ภาพที่ 33 การทาผงไมก้าสีทองบริเวณรอยแตก

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

ภาพที่ 34 ชิ้นงานสำเร็จของการทำศิลปะคินสิจอย่างง่าย

ที่มา: The Art of Kintsugi, <https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

2.2.2 รูปแบบของศิลปะคินสิจ

วิธีการทำศิลปะคินสิจไม่ว่าจะเป็นแบบดั้งเดิม แบบสมัยใหม่ หรือการทำแบบง่าย สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ ขึ้นอยู่กับลักษณะของรอยแตก ชิ้นส่วนคงเหลือของถ้วยชามตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ของศิลปิน ดังนี้

2.2.2.1 ซ่อมรอยแตกร้าว (Crack method)

เป็นการซ่อมถ้วยชามแตกที่มีชิ้นส่วนเหลือครบ และรอยแตกเกิดความเสียหายน้อยกระบวนการซ่อมประกอบจึงทำได้ง่ายและใช้ปริมาณยางรักและทองคำเพียงเล็กน้อย เนื่องจากเมื่อนำชิ้นส่วนมาประกอบเข้าด้วยกันรอยเชื่อมต่อมีความแนบสนิท รูปแบบของศิลปะคินสิจในกลุ่มนี้จึงมีลายเส้นทองคำบาง ๆ วิ่งไปตามรอยแตกหรือรอยร้าว (ภาพที่ 35)

ภาพที่ 35 รูปแบบของศิลปะคินสิจิ (ซ่อมรอยแตกร้า)

ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

2.2.2.2 เติมเต็มด้วยทอง (Makienaoshi method)

เป็นการซ่อมถ้วยชามแตกด้วยการทดแทนชิ้นส่วนที่ขาดหายไปด้วยทอง วิธีการนี้เหมาะสำหรับเซรามิกที่มีเศษหรือชิ้นส่วนแตกเกินกว่าจะซ่อมแซมได้หรือชิ้นส่วนที่แตกสูญหายไป เมื่อนำชิ้นส่วนมาประกอบเข้าด้วยกันจะเกิดช่องว่างจึงต้องใช้วัสดุรองพื้นและทองมาเติมเต็มส่วนที่ขาดหาย รูปแบบของศิลปะคินสิจิในกลุ่มนี้จึงมีลายเส้นทองคำขนาดใหญ่หรือเป็นรูปร่างอิสระตามลักษณะของชิ้นส่วนที่ขาดหาย (ภาพที่ 36)

ภาพที่ 36 รูปแบบของศิลปะคินสึจิ (เติมเต็มด้วยทอง)

ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

2.2.2.3 ทดแทนส่วนที่หายไป (Joint method)

เป็นการซ่อมถ้วยชามแตกด้วยการทดแทนชิ้นส่วนที่ขาดหายไปด้วยการนำชิ้นส่วนที่แตกจากจานชามคนละใบมีลวดลายแตกต่างกันมาเชื่อมต่อเข้าด้วยกันให้มีลักษณะเหมือนการปะผ้า ความยากของวิธีการนี้ คือ การหาชิ้นส่วนที่พอดีกัน ดังนั้นเพื่อให้ง่ายขึ้นให้เลือกชามดินเผาใบหนึ่งเป็นวัตถุหลักและเสริมด้วยชิ้นเล็ก ๆ จากอีกใบหนึ่ง เศษที่แตกหักไม่จำเป็นต้องเข้ากันอย่างสมบูรณ์แบบ เพราะสามารถใช้วิธีแทนที่ด้วยยางรักและทองคำดั่งข้อที่ 2.2.2.2 เพื่อเติมช่องว่างระหว่างชิ้นส่วนของถ้วยชามทั้งสอง รูปแบบของศิลปะคินสึจิในกลุ่มนี้จึงมีความน่าสนใจทั้งลวดลายของชามที่ต่างกันและลายเส้นทองคำบาง ๆ ที่วิ่งไปตามรอยแตกหรือรอยร้าว (ภาพที่ 37)

ภาพที่ 37 รูปแบบของศิลปะคินสิจิ (ทดแทนส่วนที่หายไป)

ที่มา: <https://www.pinterest.com/>

2.3 คินสิจิในแง่มุมมองปรัชญาการใช้ชีวิต

คินสิจิ คือ ปรัชญาการซ่อมแซมภาชนะที่แตกบิ่นเสียหายด้วยรักทองของชาวญี่ปุ่น ที่เชื่อกันว่าถ้วยชามที่แตกบิ่นนั้นไม่ควรทิ้งขว้าง แต่ควรซ่อมมันด้วยรักทองเพื่อให้พวกมันกลับคืนมามีชีวิตอีกครั้ง ปรัชญาเก่าแก่ของญี่ปุ่นนี้สื่อความหมายถึงการออบเก็บและเยียวยาบาดแผลทางใจเมื่อเราต้องประสบเรื่องเลวร้าย โดยการตีความผ่านรอยแตกร้าวของภาชนะ คินสิจิเป็นปรัชญาที่ควบคู่กับปรัชญาญี่ปุ่นอื่น ๆ เช่น วะบิ ชะบิ (Wabi-Sabi) และ อิกิไอ (Ikigai)

ในการดำเนินชีวิตของเราทุกคนนั้นล้วนหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทรมานใจไม่พ้น เช่น การต้องสูญเสียผู้เป็นที่รักหรือสิ่งที่เป็นที่รัก เผชิญกับอาการเจ็บป่วยร้ายแรงหรืออุบัติเหตุที่ส่งผลต่อชีวิต แม้แต่ความเจ็บปวดที่ต่อเนื่องมาจากอดีตอย่างการถูกทำร้ายจิตใจในวัยเด็ก ฯลฯ ซึ่งบาดแผลทางใจเหล่านี้ควรได้รับการเยียวยาและสมานให้กลับมาดีดังเดิม ดังนั้นปรัชญาคินสิจิจึงถูกนำมาประยุกต์ใช้เพื่อซ่อมแซมบาดแผลทางใจที่หนักหนาและค้างคาเพื่อที่เราจะได้กลับมาใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขมากขึ้น เข้มแข็งมากขึ้น และเข้าใจผู้ที่ยังเจ็บปวดคนอื่น ๆ มากขึ้น

โทมาส นาวาร์โร (Tomas Navarro) นักจิตวิทยาชาวสเปน ผู้เขียนหนังสือ Kintsugi ได้นำปรัชญาการซ่อมแซมของคินสิจิเข้ามาเปรียบเปรยกับชีวิตของคนเรา และให้คำแนะนำผู้ป่วยโรคซึมเศร้าไว้อย่างน่าสนใจว่า บาดแผลที่เรามีอยู่นั้นเราไม่ได้มีคนเดียวในโลก มีความทุกข์บ้างในการใช้ชีวิตเป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้ว อย่ากลัวที่จะบาดเจ็บ อย่าจมจ่อมอยู่กับความเจ็บปวด ร่างกายเราฟื้นฟูได้อยู่แล้ว แนนอนบาดแผลคือความไม่สมบูรณ์อันเนื่องมาจากชีวิตที่แตกสลายด้วยเหตุผลหรือที่มาแตกต่างกัน ลองมองออกไปรอบตัวเราจะเห็นเรื่องราวที่เป็นรอยร้าวเกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นคนใกล้ตัว เพื่อน ครอบครัว หรือแม้กระทั่งศัตรู คนเหล่านี้ย่อมผ่านเรื่องราวหรือประสบการณ์เจ็บช้ำน้ำใจมาแล้วด้วยกันทั้งนั้น ทำให้เราเข้าใจได้ว่า บาดแผลหรือรอยแตกร้าวเหล่านั้นเกิดขึ้นได้กับทุกคน แม้กระทั่งตัวเราเอง และมันคือเรื่องธรรมดาที่เราต้องเผชิญกับมัน มันเป็นส่วนนั่นเอง มันเกิดขึ้นแล้วและไม่ต่างอะไรกับแจกันเบื้องล่างที่เราปล่อยให้หลุดมือ เรามองเห็นความธรรมดาว่ามันต้องเกิดขึ้น⁵

คินสิจิ สะท้อนให้เห็นถึงเครื่องปั้นดินเผาที่เปราะบาง แข็งแกร่ง และงดงามในเวลาเดียวกัน เหมือนกับคนเราที่ชีวิตแตกหักได้เสมอ แต่ก็สามารถเยียวยารักษาได้หากรู้วิธี การเปรียบเปรยทางปรัชญา คือ ชีวิตไม่ต่างจากถ้วยชา จิตใจของมนุษย์ที่แตกสลายเป็นชิ้น ๆ ก็สมควรที่จะได้รับการเยียวยาสมานแผลอย่างทะนุถนอม ผนวกบาดแผลเหล่านั้นเข้ากับชีวิตให้มีสีสัน และมีลวดลายสวยงามกว่าเดิม แทนที่จะใช้แค่ลวดเย็บชิ้นส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกันแบบขอไปที แต่ให้นำความผิดพลาดเหล่านั้นเป็นหมุดหมายแห่งการเติบโตของตนเองโทมาส นาวาร์โร ยังกล่าวว่า

“เราล้วนแต่รู้อยู่แล้วว่าคนที่ไม่ทำอะไรเลยย่อมไม่เจ็บปวดกับอะไรเลย

แต่การไม่ยอมทำอะไรเลยเพราะกลัวที่จะเจ็บนั้น

ก็ไม่ใช่วิถีแห่งการเติบโตเช่นกัน”

ดังนั้นบางครั้งการใช้ชีวิตอย่างเต็มที่จะต้องได้รับบาดเจ็บบ้างเพื่อเป็นหนทางสู่การเติบโต ร่างกายคนเราถูกออกแบบมาให้เยียวยาและรักษาตัวเองได้ จิตใจและอารมณ์ของเราก็เช่นเดียวกัน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ มีสิ่งที่เรียกว่าแรงขับเพื่อการเยียวยาอยู่ มันจะเข้ามาซ่อมแซมเยียวยาคินสิจิจึงเปรียบเหมือนศิลปะแห่งการซ่อมแซมชีวิต

- กอบเก็บเศษซาก
- เชื่อมโยงกับความเข้มแข็งทางอารมณ์
- ซ่อมแซมสิ่งแตกหัก
- แต่งแต้มตำหนิให้งดงาม

⁵ Wongnai, *สิ่งที่แตกไปแล้วมีอาจหวนคืน? รู้จัก “คินสิจิ” ศิลปะแห่งการซ่อมแซม, เข้าถึงได้จาก* <https://www.wongnai.com/news/kintsugi-art-of-precious-scars?ref=ct>

2.3.1 กอบเก็บเศษซาก

เป็นการเปรียบเทียบคินสิจิในแง่มุมของการเริ่มต้น ฝึกคิดถึงความงามในความไม่สมบูรณ์แบบ ที่ควบคู่กับปรัชญาอิคิไก อิคิไอเป็นปรัชญาญี่ปุ่นที่สอนจุดมุ่งหมาย หรือ เหตุผลของการมีชีวิตอยู่ เป็นปรัชญาที่โอบล้อมความเป็นเซนเอาไว้ภายใน คือการสร้างความสุขและสุขภาพที่ดีของร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ผ่านการรู้สึกตัวและการค้นพบตัวตน สามารถเข้าใจได้ผ่านหลักการ 4 ข้อ คือ 1) อะไรคือสิ่งที่คุณรักที่จะทำ 2) อะไรคือสิ่งที่สร้างรายได้ให้คุณ 3) อะไรคือสิ่งที่โลกต้องการ 4) อะไรคือสิ่งที่คุณมีทักษะทำได้⁶ ทั้ง 4 ข้อนี้เปรียบเสมือนการสร้างความสำเร็จ ยอมรับ และค้นหาข้อดีของตนเอง การทำให้ตัวเองเข้าใจถึงความแตกหัก เปรียบบางภายในจิตใจ เป็นการสร้างความแข็งแกร่งจากภายในสู่ภายนอก ทำให้คุณมีสถานะที่ดีขึ้นกว่าที่คุณเป็นอยู่ นับเป็นก้าวแรกของคินสิจิ คือ การก้มลงเก็บเศษชิ้นส่วนอะไรก็ตามที่เราทำแตกขึ้นมา แทนที่เราจะโยนทิ้งเก็บซ่อน หรือกวาดไปไว้ในลิ้นชักของความหลังล้ม ดังนั้นจึงเป็นการสอนให้ทุกคนสามารถกอบเก็บเศษซากชิ้นส่วนชีวิตขึ้นมาด้วยสารพัดเหตุผล ไม่ว่าจะเพื่อตัวเอง เพื่อคนรักการซ่อมแซมของคินสิจิ จึงเริ่มจากความประณีตในการเก็บเศษแตกกร้าว เช่นเดียวกับชีวิตคนเราที่ต้องพิจารณา มองเห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่และเริ่มต้นใหม่ได้เสมอด้วยการซ่อมแซมใจตนเอง

2.3.2 เชื่อมโยงกับความเข้มแข็งทางอารมณ์

เมื่อพิจารณาชิ้นส่วนแตกหัก หรือเปรียบได้กับการพิจารณาบาดแผลในใจตนเองจนเข้าใจ ลำดับต่อไปคือ ให้ความสำคัญกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อจากนี้ไป สิ่งนี้จะสะท้อนความเข้มแข็งทางอารมณ์ และมุ่งมั่นที่จะมีความสุขอีกครั้ง คินสิจิสอนแง่มุมของปรัชญาการใช้ชีวิตว่า คุณมีทุกสิ่งทุกอย่างที่จะต้องใช้ในการซ่อมแซมชีวิตตัวเองแล้ว แต่มันจะยังไม่เริ่มต้นทำงานจนกว่าจะได้เชื่อมโยงเข้ากับความเข้มแข็งทางอารมณ์ อันเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่การเอาชนะเรื่องเลวร้ายและเผชิญหน้าสิ่งท้าทาย ดังนั้นการลงมือทำเป็นขั้นตอนสำคัญเพื่อก้าวข้ามผ่านบาดแผลในชีวิต

2.3.3 ซ่อมแซมสิ่งแตกหัก

หลักปรัชญาชีวิตของญี่ปุ่นที่แฝงไว้ในศิลปะคิสิจิจิ คือ การซ่อมแซมด้วยขามที่แตกกร้าว ไม่ใช่เพียงเพื่อให้ได้ชิ้นงานสำเร็จ แต่นั่นหมายถึงการฟื้นฟูคุณค่าให้กับถ้วยขาม สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างกันระหว่างการซ่อมกับการแค่ทากาวเพื่อปะติดแบบเร่งด่วนเพื่อแค่ให้กลับมาใช้งานได้เหมือนเดิม การซ่อมแซมทำให้เรารู้ได้ถึงคุณค่าด้านอื่น ๆ ความรักและบทเรียนที่ได้ถูกนำมา

⁶ themomentum, Ikigai อิคิไก ความลับเบื้องหลังอายุยืนร้อยปีของคนญี่ปุ่น, เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/ikigai-japanese-secret/>

ผสมรวมเข้าด้วยกันกับชิ้นส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างขึ้นเป็นชิ้นงานชิ้นใหม่ เปรียบเหมือนชีวิตใหม่ที่แข็งแกร่งและสวยงามกว่าเดิม การซ่อมแซมสิ่งแตกหักคือการฝึกฝนจิตใจให้ยอมรับในชีวิตที่ไม่สมบูรณ์แบบอย่างที่ไม่ปกปิดบาดแผล ไม่ตระเวนหาสิ่งที่ขาดพร่องไปแต่ต้องเข้าใจธรรมชาติของชีวิตคือ ไม่สมบูรณ์แบบ ปรชญา นี้จึงควบคุมมากับ วะปิ ะปิ คือ การเชิดชูคุณค่าของความงามที่ไม่สมบูรณ์ การยอมรับในความไม่สมบูรณ์แบบไม่ใช้การยอมลดมาตรฐานของตนเองลงหรือละทิ้งปัญหาในชีวิตไปเสีย แต่หมายถึงการมองว่า “ความไม่สมบูรณ์แบบอันสมบูรณ์พร้อม”⁷ คือความงามเฉพาะตัว

2.3.4 แต่งแต้มตำหนิให้งดงาม

ลายเส้นทองคำบาง ๆ ที่วิ่งไปตามรอยแตกหรือรอยร้าว เป็นรอยทางส่องแสงคุณค่าของผลงานในศิลปะคินสิจิ ฉะนั้นบาดแผลทั้งทางร่างกายและจิตใจ คือ ความทุกข์ที่ไม่ควรสูญเปล่า แต่สิ่งที่ดีที่สุดคือการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ เพื่อจัดการกับความเจ็บปวดในอดีตหรือแม้แต่การแปลงมันให้กลายเป็นความทรงจำที่ดี เมื่อมีมุมมองที่มากพอจะสามารถตีความเรื่องที่เกิดขึ้นให้กลายเป็นสิ่งสวยงามได้ ดังนั้นการแต่งแต้มตำหนิให้งดงามจึงเป็นปรัชญาที่สอนให้อายอายเมื่อมีบาดแผล ไม่ต้องปกปิดหรือหลบซ่อน ตรงกันข้ามต้องทำให้มันงดงามยิ่งขึ้นไปอีก เพราะด้วยบาดแผล รอยแผลเป็นนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความเข้มแข็ง ครูช่างคินสิจิไม่ซ่อนรอยแผลเป็นบนชิ้นงานแต่ยังขบขันรอยแผลนั้นด้วยวิศุคมีค่า อย่างเช่นทองคำ ถ้วยชามกระเบื้องที่แตกหักเป็นหลักฐานของความเปราะบางซึ่งได้รับการสร้างคุณค่า สะท้อนให้เห็นว่าบาดแผลนั้นไม่อาจหลีกเลี่ยงแต่ขึ้นอยู่กับว่าเราจะยอมรับและทำให้มันงดงามหรือไม่

2.4 ความไม่สมบูรณ์แบบของชีวิตที่ส่งผลต่อวิถีคิดและจิตใจของมนุษย์

ความไม่สมบูรณ์แบบ ที่วะปิ ะปิ สอนเรานั้นมีพื้นฐานมาจากกฏธรรมชาติ ในเมื่อสรรพสิ่งเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงไม่มีสิ่งใดเสร็จสิ้นแล้วโดยสมบูรณ์ หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าไม่มีทางที่สิ่งใดจะสมบูรณ์แบบ เพราะความสมบูรณ์แบบคือ สภาวะที่สิ่งนั้นจะต้องเสร็จสิ้นลงแล้ว⁸ เรามักใช้คำว่าไม่สมบูรณ์แบบเพื่ออธิบายสภาวะขาดบกพร่องความสมบูรณ์แบบที่เรามีอยู่ในอุดมคติ ไม่ว่าจะเป็ นสิ่งของ รูปร่างหน้าตา ความสำเร็จ หรือสิ่งอื่น ๆ ในชีวิต

⁷ วุฒิชัย ฤกษ์ประกรกิจ, Wabi Sabi วะปิ ะปิ : แต่ความไม่สมบูรณ์แบบของชีวิต (กรุงเทพฯ: บิบลิโอ, 2563), 70.

⁸ เรื่องเดียวกัน, 193.

ปัจจุบันนี้มนุษย์มักฉาบทับความงามตามธรรมชาติของตนเองชั้นแล้วชั้นเล่า ด้วยการแสวงหาความสมบูรณ์แบบที่ไม่มีสิ้นสุด เช่น การลบเลือนริ้วรอยบนใบหน้า การจัดฟัน และการปรับเปลี่ยนรูปลักษณ์เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์แบบตามสมัยนิยม รวมถึงด้านทรัพย์สินและหน้าที่การงาน และการใช้ชีวิต ทศนคติเรื่องความสมบูรณ์แบบถูกปลูกฝังผ่านสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ไม่ว่าจะเป็นความคาดหวังจากครอบครัว คนรอบข้างที่มีอิทธิพลต่อจิตใจ ที่สำคัญคือการสื่อสารในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อโฆษณาที่นำภาพลักษณ์อันสมบูรณ์แบบ ถูกจัดแต่ง และลบมิตี้อื่น ๆ ที่ไม่สมบูรณ์แบบออกไปจนเหลือแต่ความงามอันน่าปรารถนา ทำให้มนุษย์หลงไปกับชีวิตที่ถูกจัดฉากนั้น เกิดความรู้สึกโหยหาความสมบูรณ์แบบ เลือกกมอง อยากได้ อยากเป็นอย่างชีวิตต้นแบบ ส่งผลต่อวิถีคิดและการไม่ยอมรับผิดชอบต่อข้อบกพร่องของตนเองและผู้อื่น เริ่มตั้งแต่การปรับแต่งรูปลักษณ์ต่าง ๆ มากมายด้านร่างกายเพื่อแก้ไข ปกปิดข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นทั้งที่เกิดขึ้นมาแต่กำเนิด และข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นตามกาลเวลา (ยกเว้นกรณีผิดปกติทางด้านร่างกายที่ต้องได้รับการรักษาทางการแพทย์) เช่น การยึดติดกับสมบูรณ์แบบอย่างไร้ที่ติด้านร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นความไม่สมบูรณ์แบบด้านผิวพรรณที่ต่างเชื่อว่าความสมบูรณ์แบบของผิวพรรณมนุษย์ คือ ความขาว เรียบเนียน ไร้ร่องรอย ความต้องการจะสมบูรณ์แบบด้านใบหน้าตามพิมพ์นิยมไม่ว่าจะดวงตาที่โต สองชั้น จมูกโด่ง ใบหน้าเรียวเล็ก ริมฝีปากและฟันที่สวยงาม จึงทำให้เกิดการเสริมความงามไปจนถึงขั้นทำศัลยกรรมเพื่อสร้างความสมบูรณ์แบบ เช่น การเลเซอร์ผิว การทำตาสองชั้น การเสริมจมูก และการจัดฟันเพื่อเปลี่ยนรูปหน้า หรือซ่อมแซมร่องรอยตำหนิ รอยบิ่น ฟันห่าง เป็นต้น ซึ่งความไม่สมบูรณ์แบบต่าง ๆ ด้านร่างกายนำไปสู่ความไม่มั่นใจ การไม่ได้ยอมรับในกลุ่ม คณะ อีกทั้งในสังคมปัจจุบันผู้คนมีพฤติกรรม การกลั่นแกล้ง ชมเหงะรังแก หรือการแสดงท่าทีที่มีความรุนแรงไม่ว่าจะเป็นด้านการใช้วาจาหรือทางร่างกาย ด้วยความตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้อื่นได้รับความเจ็บปวดทั้งทางร่างกายและจิตใจ และรู้สึกด้อยคุณค่า

โครงการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาความไม่สมบูรณ์แบบของฟัน ซึ่งเป็นอวัยวะที่อยู่ภายในช่องปากของมนุษย์ เป็นอวัยวะส่วนหนึ่งในระบบย่อยอาหาร หน้าที่หลักของฟัน คือ ฉีก บด อาหารให้ละเอียด และนอกจากนี้ยังมีส่วนสำคัญในการพูดออกเสียงด้วย นอกจากนี้หน้าที่ใช้งานหลักของฟันแล้ว ฟันยังเสริมให้รอยยิ้มดูมีเสน่ห์ มนุษย์ในสังคมปัจจุบันจึงให้ความสำคัญด้านความสมบูรณ์แบบของฟัน จากการศึกษารูปแบบการจัดแต่งรูปฟันทำให้ค้นพบว่า การจัดแต่งรูปฟันมี 2 ปัจจัยหลักด้วยกัน คือ การรักษาทางการแพทย์เพื่อการดำรงชีวิตด้านปัญหาเรื่องการบดเคี้ยว และการรักษาทางการแพทย์เพื่อความงามหรือค่านิยมของความสมบูรณ์แบบ ในการศึกษาครั้งนี้จึงทำการค้นคว้าและวิเคราะห์ในปัจจัยของความงามหรือค่านิยมของความสมบูรณ์แบบ

ในปัจจุบันการจัดฟันเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะหมู่วัยรุ่นในเอเชีย เหตุเพราะค่านิยมอยากสวย ดูดี ต้องการตามกระแสสังคม และต้องการสร้างการยอมรับด้านฐานะทางสังคม รวมถึงการได้รับอิทธิพลจากดารานักร้องชื่อดัง เช่น การจัดฟันตามค่านิยมของคนญี่ปุ่น เรียกว่า Yaeba แปลเป็นไทยคือ ฟันเก เป็นการทำให้ฟันที่มีลักษณะเรียงตัวกันอยู่แล้ว กลายเป็นฟันที่มีเขี้ยวให้เห็นชัดยิ่งขึ้น (ภาพที่ 38) เนื่องจากในประเทศญี่ปุ่นมีการรับรู้ว่าการมีฟันเขี้ยวเป็นสัญญาณของความอ่อนเยาว์ และความงามตามธรรมชาติ ในปี ค.ศ. 2013 การจัดแต่งฟันให้เขี้ยวได้กลายเป็นกระแสที่เด็กสาววัยรุ่นจะเข้ารับการรักษาทางทันตกรรมเพื่อให้เขี้ยวนั้นสร้างรอยยิ้มที่ดูมีเอกลักษณ์ และมีเสน่ห์มากขึ้น

ภาพที่ 38 การจัดฟันตามค่านิยมของคนญี่ปุ่น
ที่มา: marumura, Yaeba “ฟันเก” แฟชั่นของคนญี่ปุ่น, <https://www.marumura.com/yaeba/>

ในขณะที่ประเทศไทยการจัดฟันนิยมทำให้รูปฟันเรียงชิดกันอย่างเป็นระเบียบ ในปัจจุบันการจัดฟันให้ชิด ซ่อมแซมฟันที่แตก บิ่น ให้มีความสมบูรณ์มากที่สุดได้กลายเป็นค่านิยมเกี่ยวกับความงาม ความทันสมัยในกลุ่มวัยรุ่นของไทย เนื่องจากช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพจากฟันที่เรียงตัวสวยงาม ทำให้ยิ้มสวย และมีความมั่นใจในตนเอง สาเหตุสำคัญที่วัยรุ่นคิดว่าต้องการจัดฟัน 3 อันดับแรก ได้แก่ (1) ปัญหาเรื่องความสวยงามและผลของการจัดฟัน (2) การให้ความสำคัญกับการยอมรับในกลุ่มเพื่อน (3) อิทธิพลของของสังคม⁹ บางครั้งทำให้เกิดการเลียนแบบ จึงเป็นที่มาของการจัดฟันแฟชั่น ซึ่งในบางคนนั้นไม่จำเป็นต้องจัดฟัน หรือบางคนที่ยังไม่มีความพร้อมทางฐานะแต่ต้องการที่จะมีความเท่าเทียมหรือยอมรับทางสังคมเพื่อความสมบูรณ์แบบ

⁹ ภาควิชาทันตกรรมสำหรับเด็กและทันตกรรมป้องกัน คณะทันตแพทยศาสตร์ มศว., อิทธิพลที่มีผลต่อทัศนคติ และความต้องการจัดฟัน, เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/562887>

ภาพที่ 39 ความไม่สมบูรณ์แบบของฟัน

ที่มา: bangkoknewsmile, ทันตกรรมบูรณะ, <http://www.bangkoknewsmile.com/dental-filling-thai.php>

ทัศนคติเรื่องการแสวงหาความสมบูรณ์แบบทำให้เราลืมนึกที่จะมองเห็นความงดงามรอบตัว มองข้ามความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวบุคคล ตลอดจนมองข้ามข้อดีหรือความสามารถพิเศษของตนเอง ฉะนั้นการยอมรับในความไม่สมบูรณ์แบบของชีวิตเป็นสิ่งที่ทุกคนควรตระหนัก คนเราไม่จำเป็นต้องไร้อะไรที่ติหรือเหมือนกันหมดราวกับแกะออกมาจากพิมพ์เดียวกัน แต่ควรงดงามตามธรรมชาติของตัวเอง การยอมรับในความไม่สมบูรณ์แบบนี้เองที่ทำให้เกิดการเปิดเผยความไม่สมบูรณ์แบบเพื่อสร้างความแตกต่างและเผชิญกับความท้าทายอย่างงดงาม ยกตัวอย่างเช่น ไมเคิล สตราฮาน (Michael Strahan) (ภาพที่ 40) ที่ไม่เคยแก้ไขฟันห่างของเขา เพราะไม่ต้องการที่จะดูสมบูรณ์แบบในยุคสมัยที่อยากแก้ไขอะไรบนร่างกายก็สามารถทำได้ เขายอมรับในจุดที่ตนเองบกพร่องและมีมุมมองที่เห็นคุณค่าของมัน นั่นคือ “ถ้าผมไม่มีฟันห่างแล้ว ลูก ๆ ของผมคงจำไม่ได้” เช่นเดียวกับแอนนา พาควิน (Anna Helene Paquin) (ภาพที่ 41) ที่เธอไม่เคยสนใจจะเปลี่ยนแปลงฟันของเธอเลย มีหลายอย่างที่ทำให้เธอรู้สึกไม่มั่นใจแต่หนึ่งในนั้นไม่ใช่ฟันห่างของเธออย่างแน่นอน บางทีการปิดฟันห่างอาจมีผลกระทบกับอาชีพทางการแสดงของเธอก็ได้ พร้อมด้วยแนวคิดของเธอที่ว่า “ถ้าคุณทำฟันทำหน้า หรือทำหน้าอก คุณก็จะเหมือน ๆ คนรุ่นใหม่ทั่ว ๆ ไป”

ภาพที่ 40 ไมเคิล สตราฮาน

ที่มา: insider, 11 celebrities that are known for their tooth gaps,

<https://www.insider.com/celebrities-with-tooth-gaps>

ภาพที่ 41 แอนนา พาควิน

ที่มา: actressgalleryvsp, [http://actressgalleryvsp.blogspot.com/2011/10/anna-](http://actressgalleryvsp.blogspot.com/2011/10/anna-paquin.html)

[paquin.html](http://actressgalleryvsp.blogspot.com/2011/10/anna-paquin.html)

นางแบบผู้ลี้ภัยที่ให้นิยามความงามแบบใหม่ในวงการแฟชั่น แอชลีย์ สมิธ (Ashley Smith) (ภาพที่ 42) ฟันที่ห่างของเธอนั้นทำให้เธอโด่งดังและเป็นที่ยอมรับ พวกเธอเหล่านี้เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นในวงการแฟชั่นตอนนี้ วงการแฟชั่นไม่ได้ต้องการนางแบบที่เป็นเหมือนไม้แขวนเสื้อหน้าตาเหมือนกันเสมอไป แต่เรากำลังอยู่ในยุคที่ความแตกต่างและความหลากหลายทั้งทางสัญชาติ รูปร่าง หน้าตา กระแสที่เปิดกว้างครั้งนี้ทำให้เรามีโอกาสได้เห็นนางแบบนายแบบที่สวยงามในแบบที่พวกเขาเป็นจริง ๆ และนั่นก็เป็นผลดีต่อค่านิยมในสังคมที่จะเกิดขึ้นตามมาด้วย

ภาพที่ 42 แอชลีย์ สมิธ

ที่มา: Ashley Smith, <http://oknation.nationtv.tv/blog/print.php?id=519063>

ในยุคสมัยที่แข่งกันมุ่งไปข้างหน้า เพื่อตามหาความสมบูรณ์ วิ่งตามครรลองของสังคมจนลืมนิสัยขนาดแผลทางกายและใจ เนื่องจากคาดหวังให้การปกปิดซ่อนเร้นความไม่สมบูรณ์ในชีวิตช่วยเติมเต็มภาพลักษณ์ที่คนอื่นมองเข้ามา ปรชญาณีปุ่อย่างคินสิจิ เป็นหนึ่งในหลักคิดที่สอนให้อายอายุเมื่อมีบาดแผล ไม่ต้องปกปิดหรือหลบซ่อน ตรงกันข้ามต้องทำให้มันงดงามยิ่งขึ้นไปอีก สะท้อนให้เห็นว่าบาดแผลนั้นไม่อาจหลีกเลี่ยงแต่ขึ้นอยู่กับว่าเราจะยอมรับและทำให้มันงดงามได้อย่างไร

2.5 หน้าที่และความสำคัญของศิลปะที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์

ศิลปะมีสัมพันธ์แนบแน่นกับมนุษย์มาอย่างช้านาน ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์มนุษย์ได้พยายามถ่ายทอดภาพที่เห็นอย่างตรงไปตรงมาด้วยการเขียนภาพสีและชุดขีดบนผนังถ้ำและเพิงผาเป็นภาพสัตว์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงออกเกี่ยวกับวิถีชีวิตประจำวัน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมในชีวิตบางอย่าง นอกจากนี้มนุษย์มีการสังเกต จดจำ และมีจินตนาการ ศิลปะจึงแฝงอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต ศิลปะจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ มีความหมายที่ควบคู่กันระหว่างความงามและความดี ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ทางจิตใจและปัญญา

ศิลปะดำเนินเรื่อยมาจนกระทั่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอันสืบเนื่องมาจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุโรป ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิถีคิดของมนุษย์ โดยเฉพาะด้านงานศิลปกรรมที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องโดยศิลปินมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบวิถีคิด จนแยกงานศิลปะออกจากศาสนาโดยสิ้นเชิง ศิลปินต่างค้นหาวิถีทางสร้างสรรค์ในแนวทางเฉพาะตัว ทั้งทางเรื่องราว เนื้อหา รูปแบบ และเทคนิคที่มีความเป็นปัจเจก นำไปสู่การนำเสนองานศิลปะที่มีการตัดทอนรูปร่าง รูปทรง ลดรายละเอียดของความเป็นรูปธรรมลง โดยการใช้ สีเส้น ที่แปรปรวนการแสดงออกทางอารมณ์ของศิลปิน และผลงานสิ่งที่ไม่เหมือนจริงเข้าไปเป็นตัวถ่ายทอดความงามทำให้เกิดเป็นรูปแบบของงานศิลปะสมัยใหม่และหลังสมัยตามลำดับ

ศิลปะจึงเปรียบเสมือนภาษาแห่งความงาม ความคิด และอารมณ์ความรู้สึก ศิลปะมิใช่เป็นเพียงความงามของรูปลักษณ์ภายนอกตามที่ตามองเห็นเท่านั้น แต่แก่นแท้ของศิลปะต้องสัมผัสได้ด้วยจิตใจ และปัญญาด้วย ศิลปะจึงมีหน้าที่และความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ คือ

2.5.1 ศิลปะเป็นการแสดงออกทางความงาม ถึงแม้ว่าศิลปะจะมีการขยาย เต็มโต เปลี่ยนแปลงไปจากขอบเดิม แต่แก่นแท้ หรือ สาระของศิลปะก็คือความงาม ซึ่งเป็นนามธรรมที่จับต้องไม่ได้ ต้องใช้ตาและจิตใจ สัมผัสโดยตรง เป็นความรู้สึกเฉพาะตัวที่ลึกซึ้ง ศิลปะที่เป็นภาษาแห่งความงาม ศิลปินมุ่งหมายที่จะสร้างคุณค่าทางรูปทรง โครงสร้างองค์ประกอบ และกระบวนการสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์ มีความประณีต พิถีพิถัน เพื่อให้เกิดความงามบริสุทธิ์สมบูรณ์ เพราะหลักการสำคัญคือการรับรู้สุนทรียภาพรูปทรงที่มองเห็น เพราะศิลปินต่างเชื่อว่าหากมนุษย์ได้สัมผัสกับความงามที่เจริญตา เจริญใจ ความงามเหล่านั้นจะช่วยขัดเกลา คำจูน ยกกระดับจิตใจและปัญญาของมนุษย์ได้

2.5.2 ศิลปะเป็นการแสดงออกทางความรู้สึก ศิลปะนอกจากจะมีคุณค่าทางด้านความงามแล้วยังครอบคลุมไปถึงการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกสะเทือนใจ ดังที่ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรีได้กล่าวไว้แล้วว่า ศิลปกรรมที่มีความครบถ้วนทางด้านความงาม อารมณ์ ความรู้สึกและเนื้อหา จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดึงมต่อจิตใจของมนุษย์ ศิลปินที่สร้างผลงานเพื่อการแสดงออกทางอารมณ์นี้มีขั้นเชิงในการถ่ายทอดคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ ซึ่งมีได้สะท้อนชีวิตและสังคมในลักษณะที่เป็นจริงหรือเหมือนจริงตามที่ตาเห็น แต่เป็นการแสดงออกถึงความจริงของสภาวะภายในจิตใจผ่านเทคนิคต่าง ๆ โดยปฏิเสธความประณีต ละเอียดอ่อนของความงามทางรูปทรงและเทคนิคฝีมือ แต่เน้นการใช้แสง สี บรรยากาศที่แปลกตา ศิลปะที่เป็นภาษาแห่งอารมณ์ความรู้สึก จึงมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นอารมณ์สะเทือนใจของผู้ดู รวมทั้งการค้นพบ และเปิดเผยตัวตนของตัวศิลปินเอง

2.5.3 ศิลปะเป็นการแสดงออกทางความคิด เนื่องจากศิลปะและวิทยาการต่าง ๆ ได้เป็นไปตามวิวัฒนาการของโลก ศิลปะได้ก้าวสู่ยุคแห่งความคิด ที่มองว่าสาระของศิลปะมิใช่แค่เรื่องของสุนทรียภาพหรืออารมณ์ ศิลปินกลุ่มนี้มีความเชื่อว่าศิลปะ คือ เครื่องมือในการสื่อสาร ที่เป็นเรื่องราว ความหมายเกี่ยวกับชีวิต สังคมและโลก เพื่อยกระดับจิตใจและสังคมให้สูงส่งดีขึ้น แนวคิดได้กลายเป็นเนื้อหา หรือสาระสำคัญที่สุดของงานศิลปะ อิทธิพล ตั้งโฉลกได้อธิบายว่าศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด เมื่อมาถึงศตวรรษที่ 20 แห่งยุคโมเดิร์นนิสม์ ศิลปินแต่ละคนล้วนแล้วแต่มุ่งมั่นค้นคว้าหาวิถีทางสร้างสรรค์ในแนวทางเฉพาะตัว ทั้งทางเรื่องราว เนื้อหาทางรูปแบบ และทางเทคนิควิธีการในลักษณะของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่นเดียวกับศาสตร์ในสาขาอื่น ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการก้าวสู่ยุคปัจเจกนิยม อย่างแท้จริง¹⁰ ดังนั้นเมื่อศิลปินมีแนวทางที่เฉพาะตัว สิ่งที่เป็นปัจจัยหลักในการทำงานคือการใช้ปัญญาและความคิด จึงเห็นได้ว่างานศิลปกรรมที่มีคุณค่าสูงจะสมบูรณ์พร้อมในทุกด้าน สุนทรียภาพไม่ใช่เรื่องของความงามที่ประณีตเท่านั้น แต่จะต้องมีการแสดงความคิดที่สามารถช่วยพัฒนาปัญญาและจิตใจ

¹⁰ เรื่องเดียวกัน.

เครื่องประดับในฐานะของงานศิลปะบนร่างกายมนุษย์ เครื่องประดับเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์มาอย่างยาวนาน จะเห็นได้ว่าในยุคก่อนประวัติศาสตร์มีการค้นพบหลักฐานในการนำกระดูก เขา หรือฟันของสัตว์ที่ล่าได้มาสวมใส่เพื่อแสดงถึงความแข็งแกร่ง ความมีอำนาจ ผู้ใดที่สวมใส่เครื่องประดับมากขึ้นก็จะถือว่าเป็นผู้ที่แข็งแกร่งเหมาะสมกับการเป็นผู้นำ จากยุคก่อนประวัติศาสตร์จวบจนถึงยุคอียิปต์จะเห็นถึงพัฒนาการในการใช้วัสดุมีค่า เช่น โลหะทองคำ อัญมณี แก้วสีชนิดต่าง ๆ ถูกนำมาประดิษฐ์สร้างสรรค์เกิดเป็นงานเครื่องประดับสำหรับชนชั้นกษัตริย์ที่ยังคงแสดงถึงความมีอำนาจ ความพิเศษเหนือผู้อื่น หรือแม้กระทั่งในยุคคริสตจักรแม้ว่าเครื่องประดับจะเป็นที่นิยมแพร่หลายในหมู่ปุถุชนแล้ว แต่ก็ยังมีเครื่องประดับที่เจาะจงไปถึงการแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมทางศาสนาเรื่อยมาตามกาลเวลา เครื่องประดับได้ทำหน้าที่เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ แสดงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล บ่งบอกรสนิยมและในขณะเดียวกันเครื่องประดับก็ยังทำหน้าที่แสดงออกถึงสถานะทางสังคมผ่านผู้สวมใส่ ทำให้เห็นได้ว่าศาสตร์ของเครื่องประดับนั้นมีความพิเศษเฉพาะตัว มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ต่อจิตใจ สามารถสร้างให้เกิดความรู้สึกและอารมณ์ต่าง ๆ ต่อผู้สวมใส่ หรือผู้ชม ผ่านการสื่อสาร การบอกเล่าเรื่องราวด้วยอวัจนภาษา หรือแม้กระทั่งทำให้ผู้สวมใส่นั้นเกิดความมั่นใจและเป็นที่ยึดตามองในสังคมอีกด้วย

พัฒนาการของงานเครื่องประดับได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ศิลปินได้แสดงความเป็นตัวตนผ่านงานเครื่องประดับมากขึ้น มีการบูรณาการเข้ากับศาสตร์อื่น ๆ อย่างกว้างขวาง ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ อีกทั้งมีการสร้างรูปทรง วัสดุ เทคนิค วิธีการผลิตจนสามารถสร้างความงามบนร่างกายและทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ทางจิตใจ มีการแทนค่าด้วยสัญลักษณ์ และการตีความ เครื่องประดับร่วมสมัยเปรียบเสมือนเครื่องมือในการแสดงออกทางสุนทรียะส่งผลต่อรูปแบบ วัสดุและวิธีการผลิต ปัจจุบันเครื่องประดับสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองหลายกลุ่มผู้ใช้ มีหลากหลายราคา เช่น การสร้างวัสดุทดแทนเพื่อตอบสนองความพึงพอใจด้านความงามแก่ผู้สวมใส่ มีการใช้พลอยกระจกแทนพลอยแท้ การใช้พลาสติก ไม้ เครื่องเคลือบดินเผา การใช้โลหะทองเหลืองแล้วชุบทำสีทอง สีเงิน เป็นต้น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ต้องการผสานคุณค่าด้านแนวความคิด และเทคนิคของศิลปะคินสิง ซึ่งเป็นปรัชญาแห่งการยอมรับในความไม่สมบูรณ์แบบเข้ากับศาสตร์ของงานเครื่องประดับเพื่อนำเสนอความงามที่ไม่สมบูรณ์แบบเพื่อเป็นการสะท้อนให้ผู้พบเห็นเข้าใจถึงความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์แบบ รู้จักขอบคุณต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตไม่ว่าจะในแง่ดีหรือแง่ร้าย การเคารพในรอยร้าวและรอยแผลของตัวเราและผู้อื่น เพื่อเป็นการสร้างมุมมองใหม่ทางความงามผ่านผลงานเครื่องประดับร่วมสมัย

2.6 แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมและงานออกแบบด้วยศิลปะคินสิจิ

กลุ่มศิลปินร่วมสมัยต่างมีศรัทธาอย่างแรงกล้าต่อศิลปะวัตถุที่ทำด้วยมือ เทคนิคการซ่อมแซมภาชนะที่แตกบิ่นเสียหายด้วยรักทองของชาวญี่ปุ่นที่เรียกว่าคินสิจิ จึงเป็นงานศิลปะที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เทคนิคซึ่งทำตามแบบดั้งเดิมถูกนำมาประยุกต์ใช้โดยนักเซรามิกในยุคปัจจุบัน ซึ่งต่างได้รับการยอมรับโดยนอกจากเทคนิคที่มีคุณค่าแล้วศิลปินร่วมสมัยชั้นนำได้รักษาคุณค่าด้านความหมายการเปรียบอุปมาอุปไมยในการยอมรับข้อบกพร่องและความไม่สมบูรณ์ ทำให้คินสิจิไม่ได้เป็นเพียงวิธีการซ่อมแซมภาชนะให้สามารถกลับมาใช้งานได้จริงหรือเพียงแค่ความสวยงามเท่านั้น ซึ่งได้สร้างบันดาลใจสำหรับศิลปินร่วมสมัยเช่น Yeesookyung ประติมากรชาวเกาหลีที่สร้างผลงานเป็นลูกคลื่นที่น่าประทับใจด้วยการปะติดเซรามิกจำนวนมากแสดงความงามของรอยแตกเล็ก ๆ หรือรอยร้าวที่เป็นเส้นเล็ก ๆ สีทอง (ภาพที่ 43)

ภาพที่ 43 Yeesookyung และผลงาน Translated Vase TWG1, 2013, Locks Gallery
ที่มา: phaidon, Yeesookyung - Why I Create <https://www.phaidon.com/agenda/art/articles/2018/january/24/yeesookyung-why-i-create/>

Yeesookyung เห็นปรมาจารย์ช่างปั้นหม้อพยายามสร้างชิ้นงานที่สมบูรณ์แบบทุกครั้ง เขาจึงเลือกที่จะสร้างองค์ประกอบใหม่จากหม้อดินเผาเหล่านั้น โดยเน้นให้เห็นถึงความเปราะบางและความไม่สมบูรณ์ของการดำรงอยู่ของมนุษย์ตลอดจนความล้มเหลวที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และยังสร้างความต่อเนื่องทางประวัติศาสตร์ด้วยสัมผัสของทองคำ 24 กะรัตตามรอยต่อที่หักและรอยประสานใหม่ ภายใต้คำว่า "ร้าว" และ "ทอง"

ผลงานของ **Bouke de Vries** (ภาพที่ 44) เป็นศิลปะการจัดวางด้วยเครื่องปั้นดินเผาเพื่อเล่าเรื่องราวธรรมชาติที่ตายแล้ว ให้สิ่งของในบ้าน ในชีวิตประจำวัน จาน เหยือกนม กาน้ำชา แทนความเจ็บปวด ซึ่งทั้งหมดปะติดปะต่อชิ้นส่วนเข้าด้วยกันในพื้นที่จำกัดอย่างหม้อที่มีความใส สะท้อนให้เห็นถึงภาพวาดหุ่นนิ่งในศตวรรษที่ 17 และ 18 ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมการผสมผสานสิ่งของร่วมสมัยทำให้เกิดสัญลักษณ์ที่มีวิวัฒนาการ

ภาพที่ 44 ผลงานของ Bouke de Vries, Delft memory vessel and kintsugi, 2020
18th century Delft ware vase, cover and glass Galerie Ron Mandos
ที่มา: artsy, <https://www.artsy.net/artwork/bouke-de-vries-delft-memory-vessel-and-kintsugi>

ผลงานของ **Rokujigen** (ภาพที่ 45 - 46) ผู้หลงใหลในงานฝีมือดั้งเดิมของญี่ปุ่นในการบูรณะเครื่องปั้นดินเผาที่แตกหักด้วยครั่งทองแทนที่จะซ่อมแซมความเสียหายด้วยกาว จนกลายเป็นศิลปะที่แสดงประวัติศาสตร์ของเครื่องปั้นดินเผาและปรัชญาที่ยอดเยี่ยมของศิลปะคินสิจิ เขาจึงใช้เทคนิคของศิลปะดังกล่าวในการประสานงานอาหารของประเทศต่าง ๆ ที่มีความบาดหมางในอดีตเล่าเรื่องงานอาหารสองงานกับรอยแตกที่คล้ายกับพรมแดนของประเทศ เพื่อสื่อสารว่าแม้เราไม่สามารถลืมความแตกต่างทางวัฒนธรรมหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตได้ แต่เราขอความเข้าใจร่วมกันผ่านคินสิจิ โดยการสร้างสรรค์อาหารจานเดียวในรูปทรงใหม่ที่กลมกลืนกัน ผ่านผลงานชื่อ Kintsugi Pieces in Harmony

ภาพที่ 45 ผลงานของ Rokujigen, Kintsugi Pieces in Harmony, North Korea & South Korea
 ที่มา: adsoftheworld, Kintsugi Pieces in Harmony - North Korea, South Korea,
https://www.adsoftheworld.com/media/print/rokujigen_kintsugi_pieces_in_harmony_north_korea_south_korea

ภาพที่ 46 ผลงานของ Rokujigen, Kintsugi Pieces in Harmony, Turkey & Armenia
 ที่มา: adsoftheworld, Kintsugi Pieces in Harmony - North Korea, South Korea,
https://www.adsoftheworld.com/media/print/rokujigen_kintsugi_pieces_in_harmony_north_korea_south_korea

สุนันทยา โวหาร ในฐานะนักออกแบบที่ไม่ได้สนใจเพียงการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ให้มีความงาม และสอดคล้องกับการใช้งาน แต่การศึกษาภูมิปัญญาการใช้ยางรัก และเทคนิคคินสีจิ ศิลปะการซ่อม ภาชนะของญี่ปุ่นที่มีมาแต่โบราณอย่างจริงจังได้ทำให้เธอค้นพบการสร้างสรรค์ที่ไม่ได้เกิดจากการ “สร้าง” แต่มาจากการ “ซ่อม” ที่มีความซับซ้อนไม่ต่างจากการสร้างขึ้นใหม่ การประยุกต์เทคนิค คินสีจิ ค้นหาวิธีการประสานวัสดุที่แตกต่างนั้นทำให้การซ่อมแซมสิ่งของเธอเริ่มเปิดเผยความซับซ้อน ของชีวิต สภาวะจิต และการดำรงอยู่ Rak: an assemble collective (ภาพที่ 47) คือนิทรรศการเดี่ยวของ สุนันทยา โวหาร เมื่อการซ่อมแซมสิ่งของได้กลายเป็นงานศิลปะของการผสมผสาน ผู้ชมสามารถสังเกตได้ถึงความละเอียดอ่อนที่ทับซ้อนอยู่บนความหมายของวัตถุแต่ละชนิด สิ่งเหล่านี้แสดงออกมาจนดูราวกับบทสนทนาระหว่างการเดินทางในห้วงเวลาของวัตถุที่เปรียบกับชีวิตของคนเรา ที่เต็มไปด้วยอุปสรรค ประสบการณ์ ความผิดพลาด การแก้ไข เฉกเช่นสภาพจิตใจของเรานั้นเอง ที่ยิ่งซ่อมก็กลับยิ่งสมบูรณ์ขึ้นทุกขณะ

ภาพที่ 47 ผลงานของสุนันทยา โวหาร Rak: an assemble collective

ที่มา: <https://www.sac.gallery/uncategorized/rak-an-assemble-collective-2/>

ชยานันท์ อนันต์วัชรกับการมองว่าร่องรอยแตกร้าวที่เป็นริ้วยาวบนฝาของกาน้ำชาใบเล็ก สะท้อนแสงสีทองวิบวับเมื่อมีแสงแดดอ่อน ๆ ตกกระทบก่อนที่สายน้ำชาจะไหลผ่านลงจอกกระเบื้อง กลิ่นหอมของใบชาอ่อน ๆ ลอยฟุ้ง นี่คงเป็นอรรถรสในการชิมและรับชมที่แตกด้วยความไม่ตั้งใจ แต่กลับฟื้นคืนมาใหม่โดยการซ่อมแซมโดยใช้ ‘รัก’ ผสมเข้ากับความหลงใหล มาเป็นส่วนประกอบ ของกาวประสานที่ทำให้กาน้ำชาใบนี้กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง พร้อมกับความหมายบางอย่างจากรอยแตกร้าวที่ทำให้เขาเข้าใจในคำตอบของชีวิต (ภาพที่ 48)

ภาพที่ 48 ผลงานของชยานันท์ อนันต์วัชร

ที่มา: adaybulletin, ชยานันท์ อนันต์วัชร, <https://adaybulletin.com/talk-guest-kintsugi-01-toon-chayanant/34076>

งานฝีมือแบบคินสึจิทำให้มองย้อนกลับมาถึงทัศนคติต่อการใช้ชีวิตของเรา ชยานันท์ เริ่มเชื่อมั่นว่ารอยแตกที่เกิดขึ้นนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องมาปิดบัง รอยแตกเองก็มีชีวิต มีอายุ มีเรื่องของตัวเองที่ต้องภูมิใจ เขาชื่นชมกับวิถีคิดของคนสมัยโบราณที่นำมาสร้างเป็นศิลปะ คือ หากคุณมีข้อบกพร่องอะไรบางอย่างก็ไม่ต้องหาวิธีปกปิด แต่ควรยอมรับให้เป็นไปต่างหาก

วิธีการหาคำตอบให้กับชีวิตที่แปลออกมาทางด้านศิลปะ กลายเป็นการซ่อมที่ไม่ต่างจากการชุบชีวิตใหม่อีกครั้ง ชุบทั้งคนในอดีตและคนปัจจุบันให้พวกเขายังเชื่อมต่อกันได้ตลอดไป ถึงแม้จะไม่ใช่วิถีที่สมบูรณ์แบบ 100% เหมือนดั้งเดิมก็ตาม จุดที่แตกออกไม่ใช่จุดจบแต่คือร่องรอยของสิ่งที่เคยเกิดขึ้นแล้วก็ดำเนินต่อไป ซึ่งนี่ก็คือปรัชญาของคินสึจิ ที่สำคัญเธอไม่เคยสร้างรอยแตกที่จงใจ การแตกจะต้องมีเหตุและเป็นไปตามธรรมชาติ เพราะมองว่ารอยแตกคือศิลปะที่เกิดขึ้นจากจังหวะและเวลา สังเกตได้ว่าจังหวะแตกของแต่ละใบจะทำให้เกิดรอยแตกที่ไม่เหมือนกัน รอยทองบนถ้วยที่แตกก็เช่นกัน แต่ละใบย่อมไม่มีวันเหมือนกัน นั่นทำให้คิดว่าคนเราไม่จำเป็นต้องเหมือนใคร เพราะแต่ละคนต่างผ่านเรื่องราวมาไม่เหมือนกัน ร่องรอยชีวิตไม่เหมือนกัน ส่วนใครบางคนไม่เคยเจออุปสรรคอะไรไม่เคยแตกร้าว ชีวิตยังคงสมบูรณ์แบบได้อยู่ ถือว่าเขาโชคดีจริง ๆ เราเองก็เช่นกันไม่ต้องไปหวังว่าชีวิตนี้จะสมบูรณ์แบบ ให้มีบาดแผลบ้างเพื่อได้เรียนรู้ดี

จากผลงานศิลปินและนักออกแบบในข้างต้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงการแสดงออกถึงคุณค่าด้านกระบวนการสร้างสรรค์แบบดั้งเดิมที่ยังคงวัสดุและรูปลักษณะ หน้าที่การใช้งานในรูปแบบของถ้วยชาม เพื่อสื่อสารถึงศิลปะการซ่อมแซมของญี่ปุ่นโบราณ

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มศิลปินและนักออกแบบที่นำเสนอการตีความในแง่มุมของปรัชญาการใช้ชีวิตของศิลปะคินสึงิมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ดังผลงานของ TJ Volonis (ภาพที่ 49) ชื่อ หัวใจที่ได้รับการซ่อมแซม ที่นำเสนอบาดแผลในหัวใจโดยการใช้รูปทรงและรอยแตกร้าวย่างตรงไปตรงมา สะท้อนการสูญเสียสิ่งที่รัก ไม่ว่าจะเป็นการครอบครองหรือตำแหน่งความฝันความหวังหรือคนที่รัก ซึ่งมีความรุนแรงแตกต่างกันไป

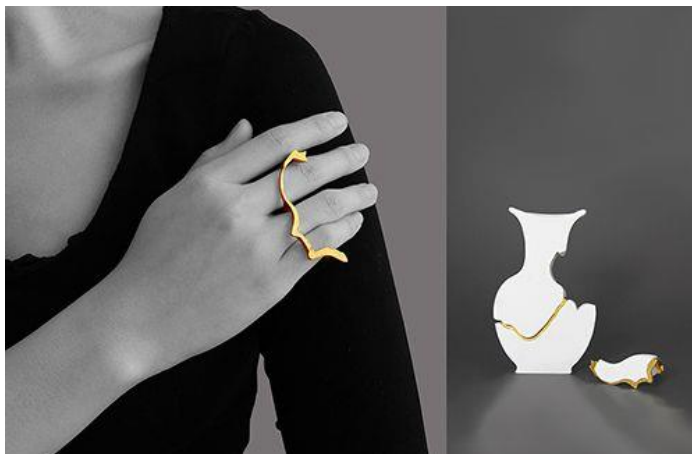

ภาพที่ 49 ผลงานของ TJ Volonis, หัวใจที่ได้รับการซ่อมแซม

ที่มา: Donnette, broken hearts and kintsugi,

<https://mommadonnette.blogspot.com/2016/11/broken-hearts-and-kintsugi.html>

ผลงานของ **Isabella Liu** (ภาพที่ 50) ที่นำแนวคิดการเชื่อมประสานรอยแตกร้าวยของถ้วยชามของญี่ปุ่นมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเครื่องประดับโดยใช้โลหะชุบสีทองแทนยางรักผสมทองคำ และรอยแตกร้าวยสามารถถอดออกมาเป็นสวมใส่บนร่างกายได้ สะท้อนความงามของรอยแตกร้าวยได้เป็นอย่างดีทั้งที่อยู่บนร่างกายและอยู่ร่วมกับเซรามิก

ภาพที่ 50 ผลงานของ Isabella Liu, Mending - One Brooch in a Midi Ceramic Pottery
ที่มา: bijoucontemporain, <http://bijoucontemporain.unblog.fr/2014/12/17/coup-de-coeur-isabella-liu-mended-jewels/>

จากการศึกษาผลงานของศิลปินและนักออกแบบที่นำแนวความคิดและเทคนิคของศิลปะคินส์มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าคินส์นี้มีคุณค่าทั้งทางด้านเนื้อหาและการแสดงออก

2.6.1 ด้านเนื้อหา: ปรัชญาความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์ ผ่านเทคนิคการซ่อมแซมภาชนะโดยนำยางรัก ผสมผงทองมาปิดรอยแตก แทนที่จะซ่อนรอยแตก รอยตำหนิ แต่กลับทำให้มันโดดเด่นขึ้นมา เปรียบเสมือนการทำให้ตัวเองเข้าใจถึงความแตกหัก เพราะบางภายในจิตใจ เป็นการสร้างความแข็งแกร่งจากภายในสู่ภายนอกทำให้มีสภาวะที่ดีขึ้น บาดแผลจึงเป็นหนทางสู่การเติบโต ร่างกายคนเราถูกออกแบบมาให้เยียวยาและรักษาตัวเองได้ จิตใจและอารมณ์ของเราก็เช่นเดียวกัน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ มีสิ่งที่เรียกว่าแรงขับเพื่อการเยียวยาอยู่ มันจะเข้ามาซ่อมแซมเยียวยา คินส์จึงเปรียบเหมือนศิลปะแห่งการซ่อมแซมชีวิต

- กอบเก็บเศษซาก
- เชื่อมโยงกับความเข้มแข็งทางอารมณ์
- ซ่อมแซมสิ่งแตกหัก
- แต่งแต้มตำหนิให้งดงาม

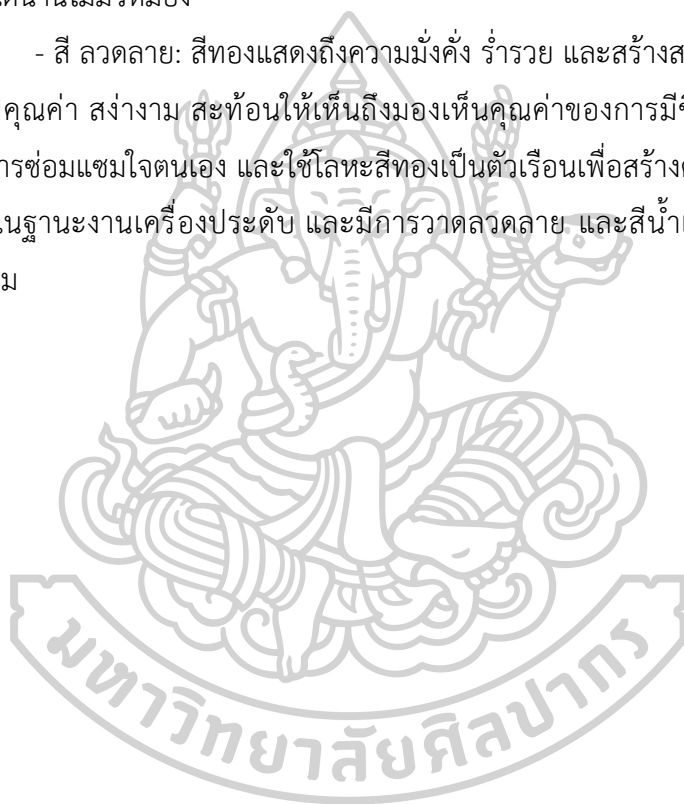
2.6.2 การแสดงออก: ลายเส้นทองคำบาง ๆ ที่วิ่งไปตามรอยแตกหรือรอยร้าว แต่งแต้มตำหนิให้งดงาม ต้องใช้ความประณีต อาศัยเวลา อุณหภูมิ เพื่อให้เป็นรอยทางส่องแสงคุณค่าของผลงานในศิลปะคินส์ รอยแตกบนชิ้นงานถูกขบเน้นด้วยวัสดุมีค่า อย่างเช่นทองคำ สะท้อนให้เห็นว่าบาดแผลนั้นไม่อาจหลีกเลี่ยงแต่ขึ้นอยู่กับว่าเราจะยอมรับและทำให้มันงดงามหรือไม่ การต่อเติมด้วยงานขามคนละใบที่มีลวดลายแตกต่างทำให้เกิดความงามที่น่าสนใจ

- ภาชนะดินเผา: วัสดุอันมีประวัติศาสตร์ยาวนานของญี่ปุ่น การสร้างภาชนะดินเผา มีคุณค่าทางสุนทรียภาพสูง ควบคู่ไปกับการฝึกฝนอย่างกว้างขวางของพิธีชงชา

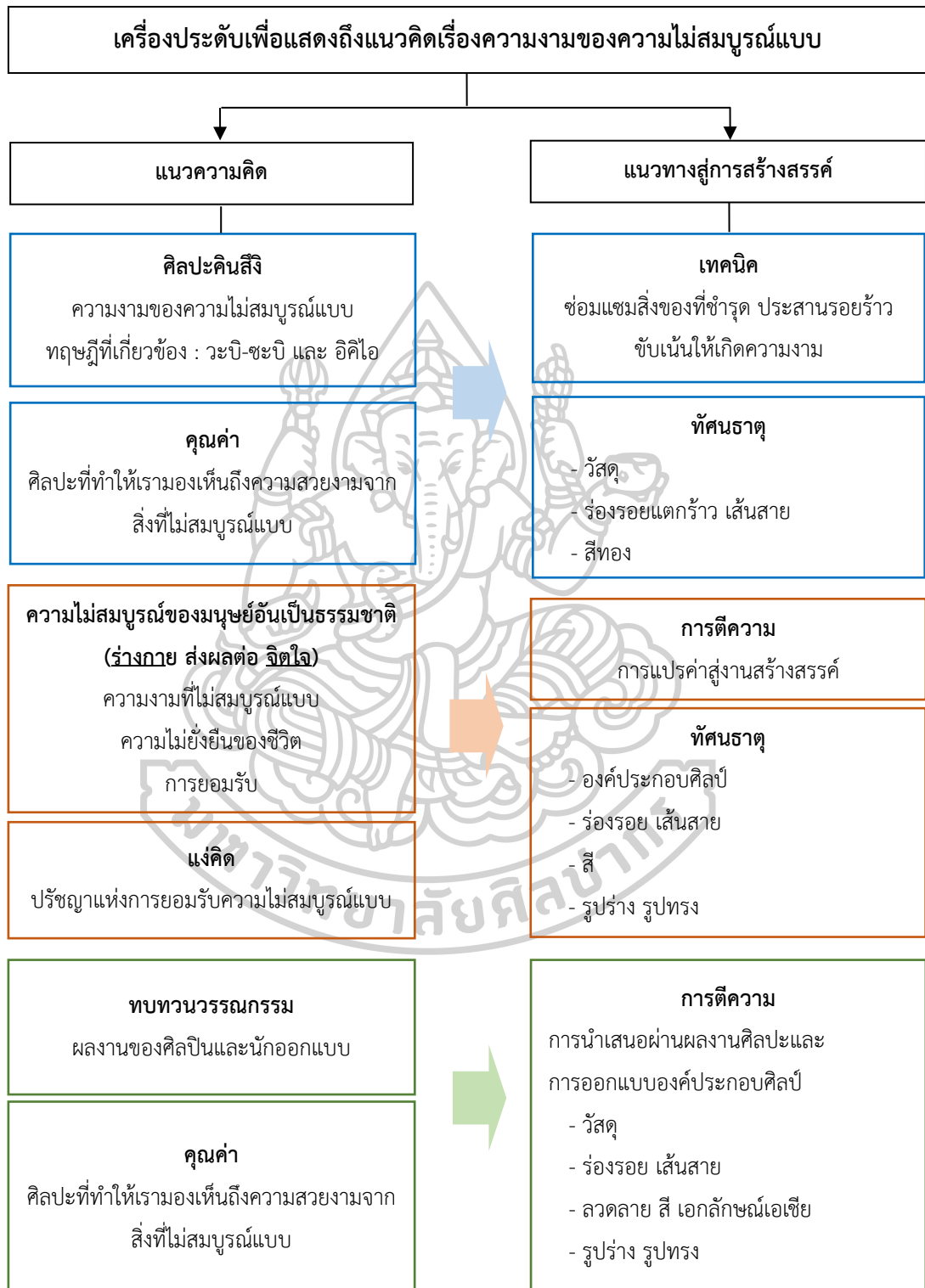
- รอยแตกร้าว: เกิดจากการชำรุดตามธรรมชาติ เกิดขึ้นจากจังหวะและเวลา และเกิดจากการตั้งใจของศิลปิน แต่แล้วมันไม่สามารถควบคุมรอยแตกร้าวนั้นได้ ดังนั้นรอยแตกร้าว เศษของถ้วยชาม คือ ตัวกำหนดลายเส้นทองคำ

- ทองคำ: เป็นโลหะมีค่า เป็นแร่ธาตุตามธรรมชาติซึ่งมีอยู่ในปริมาณน้อยมาก มีความคงทนต่อการเกิดปฏิกิริยาสูง จึงทนต่อการผุกร่อน สามารถเก็บรักษาโดยคงรูปลักษณะดั้งเดิม อันสวยงามไว้ได้นานไม่มีวันหมอง

- สี ลวดลาย: สีทองแสดงถึงความมั่งคั่ง ร่ำรวย และสร้างสรรค์ให้รอยแตกร้าวหรือบาดแผลนั้นมีคุณค่า สง่างาม สะท้อนให้เห็นถึงมองเห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่และเริ่มต้นใหม่ ได้เสมอด้วยการซ่อมแซมใจตนเอง และใช้โลหะสีทองเป็นตัวเรือนเพื่อสร้างคุณค่าและความมีมูลค่า ให้กับผลงานในฐานะงานเครื่องประดับ และมีการวาดลวดลาย และสีน้ำเงินเพื่อแทนคุณค่าของเครื่องลายคราม

2.7 คินสิ่งสู่การออกแบบเครื่องประดับที่แสดงถึงแนวคิดของความงามที่ไม่สมบูรณ์แบบ

ภาพที่ 51 สรุปการศึกษาข้อมูลเพื่องานเครื่องประดับ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ความงามที่เกิดจากความไม่สมบูรณ์ ในรูปแบบของศิลปะคินสิจิ หรือการซ่อมแซมเครื่องปั้นดินเผาด้วยยางรักผสมทองคำของญี่ปุ่น ที่แฝงด้วยปรัชญาการใช้ชีวิตและการเยียวยาบาดแผลสู่ความงดงามของชีวิต จากการศึกษาข้อมูลค้นพบว่าศิลปะคินสิจิเป็นศิลปะที่มีคุณค่า 2 ด้าน ได้แก่

(1) ด้านเทคนิคการซ่อมแซมภาชนะ ด้วยยางรักธรรมชาติผสมทองคำเพื่อประสานรอยแตกให้ภาชนะชิ้นนั้นกลับมาใช้ได้เหมือนเก่า แสดงร่องรอยสีทองที่พื้นผิวของรอยแตกร้าวให้โดดเด่นสวยงาม

(2) ด้านปรัชญาความงามของชีวิต ในแง่มุมมองของความไม่สมบูรณ์ คินสิจิ สื่อความหมายถึงการกอบเก็บและเยียวยาบาดแผลทางใจเมื่อเราต้องประสบเรื่องเลวร้าย โดยการตีความผ่านรอยแตกร้าวของภาชนะ ผู้การยอมรับในความไม่สมบูรณ์ มองว่าความไม่สมบูรณ์แบบ คือความงามเฉพาะตัว เป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล

3.1 การวิเคราะห์ด้านเทคนิคการซ่อมแซมภาชนะเครื่องปั้นดินเผาในรูปแบบของศิลปะคินสิจิ

เทคนิคของศิลปะคินสิจิ มีส่วนประกอบที่สำคัญหลายส่วน โดยมีลักษณะของรอยแตกร้าวเป็นปัจจัยสำคัญ มีวัสดุและสีสันทเป็นส่วนประกอบที่ทำให้รูปแบบของศิลปะคินสิจินั้นแตกต่างกันออกไป

3.1.1 รอยแตกร้าว อันเกิดจากความบ่งเิญด้วยการกระทบ การกระแทกด้วยความแรง รูปแบบของรอยรอยแตกร้าวของถ้วยชามจึงขึ้นอยู่กับความเสียหายจากแรงกระแทก ระยะเวลาวิธีการเก็บเศษของถ้วยชามที่แตกหัก ดังนั้นจึงสามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบถึงความแตกต่างของรอยแตกร้าวซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อเทคนิคการซ่อมแซมในศิลปะคินสิจิได้ด้วยตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของรอยแตกร้าวกับเทคนิคการซ่อมแซมถ้วยชามในศิลปะ
จีนสี่ง

รูปแบบรอยแตกร้าว	เทคนิคการซ่อมแซม
<p>1. รอยแตกร้าวที่สร้างความเสียหายให้กับถ้วยชามทั้งใบ แต่ชิ้นส่วนยังอยู่ครบ</p>	<p>1. เป็นการซ่อมถ้วยชามแตกที่มีชิ้นส่วนเหลือครบ และรอยแตกเกิดความเสียหายน้อย กระบวนการซ่อมประกอบจึงทำได้ง่ายและใช้ปริมาณยางรักและทองคำเพียงเล็กน้อย เนื่องจากเมื่อนำชิ้นส่วนมาประกอบเข้าด้วยกันรอยเชื่อมต่อมีความแนบสนิท จึงมีลายเส้นทองคำบาง ๆ วิ่งไปตามรอยแตก</p>
<p>2. รอยแตกร้าวที่สร้างความเสียหายให้กับบางส่วนของถ้วยชาม แต่เกิดความเสียหายเกินกว่าจะซ่อมแซมได้หรือมีชิ้นส่วนที่แตกสูญหายไป</p> 	<p>1. เป็นการซ่อมถ้วยชามแตกด้วยการทดแทนชิ้นส่วนที่ขาดหายไปด้วยทอง เป็นการนำชิ้นส่วนมาประกอบเข้าด้วยกันจะเกิดช่องว่าง จึงต้องใช้วัสดุรองพื้นและทองมาเติมเต็มส่วนที่ขาดหาย รูปแบบของศิลปะจีนสี่งในกลุ่มนี้ จึงมีลายเส้นทองคำขนาดใหญ่หรือเป็นรูปร่างอิสระตามลักษณะของชิ้นส่วนที่ขาดหาย</p> <p>2. เป็นการซ่อมถ้วยชามแตกด้วยการทดแทนชิ้นส่วนที่ขาดหายไปด้วยการนำเซรามิกที่แตกจากจานชามคนละใบที่มีลวดลายแตกต่างกันมาเชื่อมต่อเข้าด้วยกันให้มีลักษณะเหมือนการปะผ้า ซึ่งต้องหาชิ้นส่วนที่พอดีกัน ดังนั้นเพื่อให้ง่ายขึ้นให้เลือกเซรามิกสีชิ้นหนึ่งเป็นวัตถุดิบหลักและเสริมด้วยชิ้นเล็ก ๆ จากอีกชิ้นหนึ่ง</p>

3.1.2 วัสดุ ในศิลปะคินสึอันเป็นศิลปะเก่าแก่ของวัฒนธรรมญี่ปุ่นประกอบด้วยวัสดุ 2 ส่วน ได้แก่ วัสดุของภาชนะหรือถ้วยชามดินเผา และวัสดุประสานรอยแตกกร้าว ทั้งสองสิ่งนี้ได้รับการถ่ายทอดเรื่อยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้พัฒนาการของการใช้วัสดุได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยและการประยุกต์ใช้ของศิลปินและนักออกแบบ จนปัจจุบันมีการใช้ดินหลายประเภทเพื่อทำถ้วยชาม และวัสดุประสานซึ่งปัจจุบันมีการประยุกต์ใช้เรซินสังเคราะห์หรือที่เรียกกันว่าอีพ็อกซีผสมสีทองสำเร็จรูปจากการทบทวนวรรณกรรมเพื่องานวิจัยนี้สามารถวิเคราะห์ เปรียบเทียบการใช้วัสดุในศิลปะคินสึด้วยตารางที่ 2 - 3 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบการใช้วัสดุสำหรับภาชนะหรือถ้วยชามดินเผาในศิลปะคินสึ

วัสดุสำหรับภาชนะหรือถ้วยชามดินเผา ในศิลปะคินสึแบบดั้งเดิม	วัสดุสำหรับภาชนะหรือถ้วยชามดินเผา ในศิลปะคินสึแบบสมัยใหม่
<p>เครื่องปั้นดินเผา ในวัฒนธรรมเก่าแก่ของญี่ปุ่นถ้วยชามทำจากดินในท้องถิ่น ด้วยการนวดดินแล้วนำไปขึ้นรูปเป็นถ้วยชงชา ซึ่งจะคำนึงถึงขนาด น้ำหนัก เส้นผ่าศูนย์กลางและรูปร่างของถ้วย เมื่อผ่านการเผาจะมีสมบัติที่แข็งและเปราะ มีความแข็งแรงน้อยยกตัวอย่าง เครื่องปั้นดินเผาของอาริตะอันมีอิทธิพลอย่างมากต่อญี่ปุ่น โดยพื้นฐานแล้วเป็นรากฐานในเครื่องเคลือบของญี่ปุ่นที่มีรูปแบบเป็นงานสีขาวขัดเงา ภาชนะที่ทาสีสวยงามและการออกแบบที่สอดคล้องกับฤดูกาลที่เสริมสร้างศิลปะและวิถีชีวิตในสังคมญี่ปุ่นดั้งเดิม ทำให้ถ้วยชามีคุณค่าทางสุนทรียภาพสูง ควบคู่ไปกับการฝึกฝนอย่างกว้างขวางของพิธีชงชา รูปแบบเครื่องปั้นดินเผาที่เป็นสัญลักษณ์ของ wabi-sabi</p>	<p>เครื่องปั้นดินเผาหรือเซรามิก ในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าในกระบวนการผลิต โดยเฉพาะวัตถุดิบประเภทดิน เป็นตัวให้ความเหนียวและช่วยให้สามารถขึ้นรูปเนื้อดินได้ง่ายและช่วยทำให้เนื้อดินมีความแข็งแรงเพียงพอหลังการเผา ดินที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน เช่น เนื้อดินสโตนแวร์ (Stoneware) เป็นเนื้อดินขาวผสมกับหินและทราย ผลิตภัณฑ์ ส่วนใหญ่จะเป็นสีขาวออกเทา เนื้อดินพอร์ซเลน (Porcelain) มีเนื้อดินสีขาวละเอียดโปร่งแสง เมื่อผ่านการเผาจนดินสุกตัวเนื้อดินจะหลอมละลายเป็นแก้วมีความแกร่งมากไม่ดูดซึมน้ำ เนื้อดินโบนไชนา (Bone China) เป็นเนื้อดินที่มีความบาง มีความโปร่งแสงคล้ายแก้ว มีสีขาวบริสุทธิ์ เมื่อเผาจนสุกตัวจะมีความแข็งแรงมาก เป็นต้น</p>

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบการใช้วัสดุสำหรับภาชนะหรือถ้วยชามดินเผาในศิลปะจีนดั้งเดิม (ต่อ)

วัสดุสำหรับภาชนะหรือถ้วยชามดินเผา ในศิลปะจีนแบบดั้งเดิม	วัสดุสำหรับภาชนะหรือถ้วยชามดินเผา ในศิลปะจีนแบบสมัยใหม่
 <p data-bbox="347 1272 794 1317">ภาชนะดินเผาในศิลปะจีนแบบดั้งเดิม</p>	 <p data-bbox="890 1272 1361 1317">ภาชนะดินเผาในศิลปะจีนแบบสมัยใหม่</p>

จากตารางที่ 2 ทำให้เห็นว่าศิลปะจีนได้รับการดำเนินการสืบทอดควบคู่ไปกับพัฒนาการการใช้ดินในการทำเครื่องปั้นดินเผาที่ทันสมัยและหลากหลายชนิดมากขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าเมื่อไหร่ที่ภาชนะแตก ร้าว เสียหาย ก็จะสามารถประสานให้กลับมาใช้ได้เหมือนเก่า แสดงร่องรอยสีทองที่พื้นผิวของรอยอย่างโดดเด่น สวยงามได้ในทุกยุคสมัย

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบการใช้วัสดุประสานรอยแตกร้าวในศิลปะคินสิจิ

การใช้วัสดุประสานรอยแตกร้าว ในศิลปะคินสิจิแบบดั้งเดิม	การใช้วัสดุประสานรอยแตกร้าว ในศิลปะคินสิจิ แบบสมัยใหม่
<p>วัสดุประสาน</p> <p>ยางรัก คือ สีที่สกัดมาจากน้ำยางของพืชที่เรียกว่า ต้นอูรูชิ ยางรักสด ๆ จะมีสีขาวขุ่นเมื่อสัมผัสอากาศน้ำยางจะค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นสีแดงเข้มคล้ายเลือดไปจนถึงดำ ใช้เคลือบข้าวของเครื่องใช้แข็งแรงขึ้น กักเก็บน้ำได้ และทนทาน เพราะเมื่อยางรักแห้งจะแข็งตัวเป็นแผ่นฟิล์ม การแข็งตัวของยางรักเปรียบเหมือนเป็นแล็กเกอร์ตามธรรมชาติ</p>	<p>วัสดุประสาน</p> <p>วัสดุรองพื้น (tonoko powder) มีลักษณะเป็นผงใช้ผสมกับยางรักสำเร็จรูป</p> <p>ยางรักสำเร็จรูป สีน้ำตาลทอง และยางรักสำเร็จรูปสีแดง มีความเหนียวสามารถเงาจากได้ด้วยน้ำมันสน</p> <p>อีพ็อกซี หรือเรซินสังเคราะห์ เป็นวัสดุที่มีการยึดเกาะที่แข็งแรงต้านทานต่อน้ำ และมีการทำงานที่อุณหภูมิปกติ</p>
<p>ผงทองคำ คือ โลหะมีค่าสีเหลืองทองมันวาว เนื้ออ่อนนุ่ม ทองคำบริสุทธิ์ไม่ว่าต่อการเกิดปฏิกิริยาเคมี จึงทนต่อการผุกร่อนและไม่เกิดสนิมกับอากาศ เป็นความหมายแห่งความมั่งคั่ง รุ่งเรือง</p>	<p>ผงไมก้าสีทอง อุณหภูมิของผงจะมีขนาดเหมาะสมสำหรับใช้ในงานปกปิด ตกแต่ง</p> <p>ทองคำเปลว คือ ทองคำที่ได้รับการตีแผ่จนเป็นแผ่นที่บางมาก ทองคำเปลวมักจะใช้สำหรับการปิดทอง</p>

3.1.3 รูปแบบ เป็นผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับรอยแตกร้าวและเทคนิคในการซ่อมแซม จากการศึกษาข้อมูลสามารถค้นพบผลลัพธ์ที่แบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ สามารถแสดงด้วยตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลลัพธ์ด้านรูปแบบที่สอดคล้องกับรอยแตกร้าวและเทคนิคในการซ่อมแซมในศิลปะคินสิจิ

รูปแบบ	ผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับรอยแตกร้าวและเทคนิคในการซ่อมแซม
<p>1. ซ่อมรอยแตกร้าว</p> <p>เป็นการซ่อมถ้วยชามแตกที่มีชิ้นส่วนเหลือครบ และรอยแตกเกิดความเสียหายน้อย กระบวนการซ่อมประกอบจึงทำได้ง่ายและใช้ปริมาณยางรักและทองคำเพียงเล็กน้อย</p>	<p>มีลายเส้นทองคำบาง ๆ วิ่งไปตามรอยแตกหรือรอยร้าว มักพบในรูปแบบของเส้นที่ยาวอย่างต่อเนื่องจากปากของภาชนะไปถึงก้นภาชนะ</p>
<p>2. เติมเต็มด้วยทอง</p> <p>เป็นการซ่อมถ้วยชามแตกด้วยการทดแทนชิ้นส่วนที่ขาดหายไปด้วยทองคำ เนื่องจากชิ้นส่วนดินเผาที่แตกมีสภาพเกินกว่าจะซ่อมแซมได้หรือชิ้นส่วนที่แตกสูญหายไป</p>	<p>มีลายเส้นทองคำขนาดใหญ่หรือเป็นรูปร่างอิสระตามลักษณะของชิ้นส่วนที่ขาดหาย สีทองจึงมีความโดดเด่น สะดุดตา</p>

ตารางที่ 4 แสดงผลลัพธ์ด้านรูปแบบที่สอดคล้องกับรอยแตกร้าวและเทคนิคในการซ่อมแซมในศิลปะ
 คินสิจิ (ต่อ)

รูปแบบ	ผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับรอยแตกร้าวและเทคนิคในการซ่อมแซม
<p>3. ทดแทนส่วนที่หายไป เป็นการซ่อมถ้วยชามแตกด้วยการทดแทนชิ้นส่วนที่ขาดหายไปด้วยการนำเศษภาชนะดินเผาที่แตกจากจานชามคนละใบที่มีลวดลายแตกต่างกันมาเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน</p>	<p>รูปแบบของศิลปะคินสิจิในกลุ่มนี้จึงมีความน่าสนใจทั้งลวดลายของภาชนะดินเผาที่ต่างกันและลายเส้นทองคำบาง ๆ ที่วิ่งไปตามรอยแตกหรือรอยร้าว</p>

3.1.4 สี และลวดลาย จากการศึกษาด้านวัสดุ เทคนิค และรูปแบบ ทำให้เห็นว่าสีและลวดลายที่ปรากฏในศิลปะจีนคือ สีจากการประสานรอยร้าวและสีของเครื่องปั้นดินเผา นอกจากแสดงให้เห็นถึงความงามของความไม่สมบูรณ์แบบแล้วยังเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมเอเชียได้อย่างชัดเจน สามารถแสดงด้วยตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงคุณค่าด้านสี และลวดลายในศิลปะจีน

สีและลวดลายในศิลปะจีน	รูปแบบ
<p>1. สีทอง เป็นสีที่เกิดจากการนำทองคำมาประสานรอยแตกร้าว แสดงถึงความมั่งคั่ง ร่ำรวย และสร้างสรรค์ให้รอยแตกร้าวหรือบาดแผลนั้นมีคุณค่า สวยงาม</p>	
<p>2. สีของภาชนะดินเผา พบเห็นโดยมาก 2 รูปแบบ คือ</p> <p>2.1 สีดั้งเดิมของเนื้อดินในท้องถิ่น</p>	

ตารางที่ 5 แสดงคุณค่าด้านสี และลวดลายในศิลปะจีนสี (ต่อ)

สีและลวดลายในศิลปะจีนสี	รูปแบบ
<p>2.2 สีน้ำเงิน ขาว</p> <p>จากการทบทวนวรรณกรรม พบรูปแบบลวดลายสีน้ำเงิน ขาว หรือที่เรียกว่าเครื่องลายคราม</p>	

จากตารางที่ 5 แสดงคุณค่าด้านสี และลวดลายในศิลปะจีนสี และลวดลายครามในศิลปะจีนสี มักพบในรูปแบบของการทดแทนส่วนที่หายไป นิยมนำมาทดแทนชิ้นส่วนภาชนะดินเผาที่สูงุหยาบเพื่อสร้างความสวยงามและควมมีคุณค่าในกับภาชนะที่ซ่อมแซม เนื่องจากเครื่องลายครามสื่อความหมายของสิ่งมงคล สิ่งที่ดีงาม มีกรรมวิธีการผลิตนับตั้งแต่การเตรียมเนื้อดินปั้น การขึ้นรูปทรง การเขียนภาพ การเผา การเคลือบ ก็ล้วนเป็นกระบวนการเตรียมงานอย่างมีระบบ¹¹ เครื่องลายครามถูกผลิตเป็นครั้งแรกที่ประเทศญี่ปุ่นในช่วงต้นของศตวรรษที่16 โดยได้รับอิทธิพลมาจากจีน อันเผยแพร่อไปพร้อมกับความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อการค้า การศาสนา ศิลปะ และธรรมเนียมประเพณีปฏิบัติ เครื่องลายครามญี่ปุ่นเริ่มเป็นที่นิยมในพิธีชงชา เป็นพิธีที่สำคัญและจะต้องปฏิบัติตามกฎจำนวนมาก ต้องรู้ถึงความแตกต่างทั้งหมดตามพิธีกรรมโบราณ ทำให้สังคมชั้นสูงของญี่ปุ่นรู้สึกถึงความต้องการผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม ดังนั้นในแต่ละปีปริมาณของเครื่องสังคโลกจึงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

¹¹SACICT LIBRARY, เครื่องลายคราม, เข้าถึงได้จาก <https://www.facebook.com/1614635132133388/posts/2183693545227541/>

โดยทั่วไป สิ่งที่เป็นดินเผาจะเรียกกันว่าเครื่องปั้นดินเผาและเครื่องลายคราม สำหรับชาวญี่ปุ่นสองสิ่งนี้ไม่แตกต่างกัน เพียงแต่พื้นผิวของเครื่องลายครามจะแข็งแรง สามารถทำให้บางและง่ายในการดูแลรักษา สีพื้นจะเป็นสีขาวและโปร่งแสงเมื่อตีจะมีเสียงเหมือนโลหะ เครื่องลายครามในญี่ปุ่นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท โดยคำนึงถึงลักษณะเด่น Iro-Nabeshima เป็นการระบายสีพื้นฐานด้วยสีแดง เขียวและเหลือง Nabeshima-Sometsuke การลงสีที่สวยงามโดยใช้เพียงสีน้ำเงิน สีเขียว และ Nabeshima-Seiji ทำจากการบดหินศิลาเพื่อนำมาทำวัตถุเครื่องลายครามสำหรับในประเทศตะวันตก ความแตกต่างของเครื่องลายครามคือการทำจากแร่ธาตุที่บดละเอียด ส่วนเครื่องปั้นดินเผาจะทำมาจากดิน เครื่องลายครามจะใช้อุณหภูมิในการเผาที่สูงกว่าเครื่องปั้นดินเผา และเครื่องปั้นดินเผามีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานกว่า

3.2 การวิเคราะห์ศิลปะคินสิจิกับปรัชญาความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์

ด้านปรัชญาความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์ คินสิจิ สื่อความหมายถึงการกอบเก็บและเยียวยาบาดแผลทางใจเมื่อเราต้องประสบเรื่องเลวร้าย โดยการตีความผ่านรอยแตกร้าวของภาชนะ สู่การยอมรับในความไม่สมบูรณ์ มองว่าความไม่สมบูรณ์แบบ คือความงดงามเฉพาะตัวเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวบุคคล

ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงวิเคราะห์ข้อมูลของรอยแตกร้าวและการเชื่อมประสานให้ภาชนะดินเผากลับมาใช้ได้เหมือนเก่าที่มีความเป็นรูปธรรม นำมาเปรียบเทียบกับปรัชญาความงดงามของชีวิต ในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์ซึ่งเป็นแง่มุมของปรัชญาการใช้ชีวิตที่มีความเป็นนามธรรม เพื่อนำไปขยายผลสู่แนวทางการออกแบบเครื่องประดับ จึงสามารถแสดงความเชื่อมโยงด้วยตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ศิลปะคินสึกับปรัชญาความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์

<p>การเชื่อมประสานรอยแตกร้าว ในศิลปะคินสึ</p>	<p>ปรัชญาความงดงามของชีวิต ในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์</p>
<p>1. เกือบเศษรอยแตก</p> 	<p>1. การสร้างความเข้าใจ ยอมรับ และค้นหาข้อดีของตนเอง การทำให้ตัวเองเข้าใจถึงความแตกหัก เพราะบางภายในจิตใจ เป็นการสร้างความแข็งแกร่งจากภายในสู่ภายนอก นับเป็นก้าวแรกของคินสึ คือ การก้มลงเก็บเศษชิ้นส่วนอะไรก็ตามที่เราทำแตกขึ้นมา แทนที่เราจะโยนทิ้ง เก็บซ่อน หรือกวาดไปไว้ในลิ้นชักของความหลงลืม ดังนั้นจึงเป็นการสอนให้ทุกคนสามารถกอบเก็บเศษซากชิ้นส่วนชีวิตขึ้นมาด้วยสารพัดเหตุผล ไม่ว่าจะเพื่อตัวเอง เพื่อคนรัก การซ่อมแซมของคินสึจึงเริ่มจากความประณีตในการเก็บเศษแตกร้าว เช่นเดียวกับชีวิตคนเราที่ต้องพิจารณา มองเห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่และเริ่มต้นใหม่ได้เสมอ</p>
<p>2. ซ่อมแซมสิ่งแตกหัก</p> 	<p>2. ฟื้นฟูคุณค่าให้กับตัวเอง สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างกันระหว่างการซ่อมกับการแก้ทากาวเพื่อปะติดแบบเร่งด่วนเพื่อแค่ให้กลับมาใช้งานได้เหมือนเดิม การซ่อมแซมทำให้เรารู้ได้ถึงคุณค่าด้านอื่น ๆ ความรักและบทเรียนที่ได้ถูกนำมาผสมรวมเข้าด้วยกันกับชิ้นส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างชิ้นเป็นชิ้นงานชิ้นใหม่ เปรียบเหมือนชีวิตใหม่ที่แข็งแกร่งและสวยงามกว่าเดิม การซ่อมแซมสิ่งแตกหักคือการฝึกฝนจิตใจให้ยอมรับในชีวิตที่ไม่สมบูรณ์แบบอย่างไม่ปิดกั้นบาดแผล ไม่ตระเวนหาสิ่งที่ขาดพร่องไปแต่ต้องเข้าใจธรรมชาติของชีวิต</p>

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ศิลปะคินสิจีกับปรัชญาความงดงามของชีวิต ในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์
(ต่อ)

การเชื่อมประสานรอยแตกกร้าว ในศิลปะคินสิจี	ปรัชญาความงดงามของชีวิต ในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์
<p>3. ต่อมตำหนิให้งดงาม</p> 	<p>3. อย่าอายเมื่อมีบาดแผล ไม่ต้องปกปิดหรือหลบซ่อน ตรงกันข้ามต้องทำให้มันงดงามยิ่งขึ้นไปอีก เพราะด้วยบาดแผล รอยแผลเป็นนี้เป็นพื้นฐานยืนยันถึงความเข้มแข็ง ครูช่างคินสิจีไม่ซ่อนรอยแผลเป็นบนชิ้นงานแต่ยังขบขันรอยแผลนั้นด้วยวิสตุมิคำ อย่างเช่นทองคำ ถ้วยชามกระเบื้องที่แตกหักเป็นหลักฐานของความเปราะบางซึ่งได้รับการสร้างคุณค่า สะท้อนให้เห็นว่าบาดแผลนั้นไม่อาจหลีกเลี่ยงแต่ขึ้นอยู่กับว่าเราจะยอมรับและทำให้มันงดงามหรือไม่</p>

จากการวิเคราะห์ปรัชญาความงดงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์ ทำให้เห็นว่าการเยียวยาบาดแผลในชีวิตต้องเริ่มจากการยอมรับ ทำความเข้าใจในข้อดีและข้อบกพร่องก่อนที่จะเยียวยาบาดแผลเพื่อชีวิตใหม่ที่แข็งแกร่งและสวยงามกว่าเดิม

3.3 การนำรูปร่าง รูปทรงของฟันมาสื่อสารความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ

ฟัน คือ กระดูกที่แข็งที่สุดของมนุษย์ มีหน้าที่หลักในการบดเคี้ยวอาหารก่อนส่งเข้าสู่ระบบย่อยในร่างกายต่อไป แม้ว่าฟันจะมีความแข็งแกร่งแต่ก็ยังสามารถแตกหักเสียหายได้ ฟันบิ่น ฟันแตก คือความเสียหายที่เกิดขึ้นบริเวณผิวฟันไปจนถึงโครงสร้างฟันทั้งหมด อาจเกิดขึ้นจากการได้รับแรงกระแทกอย่างรุนแรงทำให้เนื้อฟันมีความเสียหายและหลุดไป ดังนั้นเมื่อฟันเกิดความเสียหายย่อมส่งผลไปสู่ความไม่สมบูรณ์แบบทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เนื่องจากฟันมีความสำคัญต่อบุคลิกภาพ และส่งเสริมให้รอยยิ้มดูมีเสน่ห์ จึงทำการศึกษา และวิเคราะห์ลักษณะการแตกกร้าวของฟันมนุษย์กับรอยแตกกร้าวของภาชนะดินเผา เพื่อเชื่อมโยงไปสู่แนวทางการออกแบบ

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบลักษณะการแตกร้าวของถ้วยชาดินเผา และฟัน

ลักษณะการแตกร้าวของถ้วยชาดินเผา	ลักษณะการแตกร้าวของฟันมนุษย์
 <p data-bbox="300 1267 839 1368">ลักษณะการแตกร้าวมีหลายทิศทาง ขึ้นอยู่กับความเปราะบางของภาชนะ และแรงกระแทก</p>	 <p data-bbox="863 1267 1399 1480">ฟันหน้า มักเกิดรอยแตก บิ่นบริเวณปลายฟัน จนมีส่วนที่ขาดหายไปของฟัน เพราะฟันหน้ามีความบาง แตกหักได้ง่ายกว่าฟันกราม</p> <p data-bbox="863 1491 1374 1536">ฟันกราม การแตกร้าวเป็นแนวตั้งไปถึงรากฟัน</p>

จากการศึกษา และวิเคราะห์รูปแบบรอยแตกร้าวของถ้วยชาดินเผา และรอยแตกร้าวของฟัน ทำให้เห็นถึงความแตกต่างของรอยแตก อันเนื่องมาจากความหนาแน่น ความเปราะบางของวัสดุ

1. ลักษณะการแตกร้าวของถ้วยชาดินเผา มีหลายทิศทางขึ้นอยู่กับแรงกระแทกที่ทำให้เกิดรอยแตกร้าว นั้น ๆ และวัสดุดินเผามีความแข็ง แต่เปราะบาง

2. ลักษณะการแตกร้าวของฟันมนุษย์ เกิดขึ้นในทิศทางเดียว เนื่องจากฟันมีความแข็ง แต่ไม่เปราะบาง รอยแตกร้าวมีความยาวหรือมีชิ้นส่วนที่หายไปขึ้นอยู่กับแรงกระแทกและสาเหตุที่ทำให้เกิดรอยแตกร้าว นั้น ๆ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกนำลักษณะรอยแตกร้าวของถ้วยชามดินเผา ซึ่งเป็นรอยแตกร้าวที่ทำให้เกิดศิลปะคินสิจิอันมีประวัติศาสตร์มายาวนาน มาผสมผสานกับรอยแตกร้าวของฟัน เพื่อนำไปสู่การออกแบบกระบวนการสร้างรอยแตกร้าวบนรูปร่าง รูปทรงของฟันต่อไป

จากนั้นจึงศึกษาการซ่อมแซมส่วนแตกร้าวของฟันในทางทันตกรรม ซึ่งมีการใช้วิธีการซ่อมแซมด้วยการครอบฟันเซรามิกที่มีโลหะเป็นโครงสร้างภายใน (Porcelain Fused to Metal Crown) สีของวัสดุครอบฟันนี้จะใกล้เคียงธรรมชาติมาก และมีความแข็งแรงในตัวเพราะโครงสร้างเป็นโลหะหรือทองคำผสม ซึ่งวัสดุเหล่านี้มีความแข็งแรง สอดคล้องกับศิลปะคินสิจิ จึงนำไปสู่การทดลองวัสดุการเชื่อมประสานเพื่อสร้างความงดงามผ่านผลงานเครื่องประดับ

ภาพที่ 52 ฟันที่มีรอยแตกหัก บิ่น สีกร่อน และวิธีการซ่อมแซม

3.4 กระบวนการทดลองวัสดุ

ศิลปะคินสิจิ เป็นปรัชญาการซ่อมแซมภาชนะที่แตกบิ่นเสียหายให้กลับมาใช้ได้เหมือนเก่า ในอดีต ช่างฝีมือญี่ปุ่นได้คิดค้นวิธีการซ่อมแซมด้วยการนำยางรักที่สกัดจากต้นอูรูชิมามาผสมกับทองคำ ก่อนจะนำมาเชื่อมชิ้นส่วนที่แตกร้าวของถ้วยชาเข้าด้วยกันโดยใช้ระยะเวลานานถึง 3 เดือน ในการ แข็งตัวพร้อมนำกลับมาใช้ได้ดังเดิม ปัจจุบันมีการประยุกต์ใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย สำเร็จรูปและ ลดระยะเวลาในการสร้างสรรค์ศิลปะคินสิจิ

ผู้วิจัยเคยศึกษาเทคนิคการซ่อมแซมภาชนะแบบศิลปะคินสิจิแบบสมัยใหม่ ในรายวิชา โครงงานส่วนบุคคล (366 315) โดยเริ่มจากนำเอาทั้งเศษจานชามที่แตกหักอยู่แล้วมาประกอบกัน การทดลองหุบกานชามให้แตกแล้วค่อยนำมาประกอบ และการใช้เครื่องมือในการตัดจานชามดินเผา การประกอบชิ้นส่วนแตกร้าวนั้นมีทั้งการเชื่อมประกอบชิ้นส่วนจากชามใบเดียวกัน และการนำชิ้นส่วน จากชามคนละใบมาประกอบกันเพื่อดูผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เช่น รอยแตกที่เข้ากันแบบพอดี และรอยแตก ที่ต่างกันไป รวมถึงความคมของรอยแตก โดยในกระบวนการทดลองได้เลือกใช้ อีพ็อกซีผสมผงสีทอง และเรซินผสมผงสีทอง เช่นเดียวกับการทำศิลปะคินสิจิอย่างง่าย โดยสามารถแสดงผลลัพธ์ด้วยตาราง ที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 กระบวนการทดลองเชื่อมประสานรอยแตกของภาชนะแบบศิลปะคินสิจิ

การทดลอง	ผลลัพธ์
1. การทดลองเชื่อมรอยแตกร้าวของภาชนะ ดินเผาด้วยอีพ็อกซีผสมผงสีทอง โดยใช้เศษ ภาชนะที่แตกร้าวจากใบเดียวกัน	เนื่องจากใช้เศษที่แตกร้าวจากภาชนะใบเดียวกัน จึงสามารถเชื่อมประสานเข้าด้วยกันให้เกิดความ พอดีได้ง่าย
	

ตารางที่ 8 กระบวนการทดลองเชื่อมประสานรอยแตกของภาชนะแบบศิลปะคินสึจิ (ต่อ)

การทดลอง	ผลลัพธ์
<p>2. การทดลองเชื่อมรอยแตกร้าวของภาชนะดินเผาด้วยอีพ็อกซีผสมผงสีทอง โดยใช้เศษจากภาชนะคนละใบ ด้วยวิธีการที่มีลักษณะเหมือนการปะผ้า (Patchwork)</p> 	<p>เนื่องจากใช้เศษที่แตกร้าวจากภาชนะคนละใบ การประสานรอยร้าวทำได้ยาก จึงต้องใช้อีพ็อกซีและผงทองในปริมาณมาก</p>
<p>3. การทดลองเอาเศษกระเบื้องมาเจียขอบเพื่อลบความคม และเชื่อมประกบกันด้วยอีพ็อกซีผสมผงสีทอง</p> 	<p>เมื่อลบรอยคมออก ทำให้มุมของเศษกระเบื้องโค้งมน รอยแตกจึงไม่พอดีกัน เกิดเป็นช่องว่างทำให้เห็นเส้นสีทองชัดเจน</p>

ตารางที่ 8 กระบวนการทดลองเชื่อมประสานรอยแตกของภาชนะแบบศิลปะจีน (ต่อ)

การทดลอง	ผลลัพธ์
<p>4. การทดลองเอาเศษกระเบื้องมาเจียขอบเพื่อลดความคม และเชื่อมประกอภกันด้วยเรซินผสมผงสีทอง</p> 	<p>เรซินมีความเหลว ยึดเกาะรอยแตกร้าวยาก ไม่เหมาะสมกับการนำมาสร้างงาน 3 มิติ</p>

จากผลการทดลองทำให้ค้นพบว่าวัสดุเชื่อมประสานประเภทอีพ็อกซีสามารถยึดเกาะชิ้นส่วนแตกร้าวดได้ดีกว่าเรซิน ในลำดับต่อไปผู้วิจัยจึงทำการทดลอง (1) การใช้อีพ็อกซีผสมผงทองแล้วนำมาเชื่อมประสาน (2) การนำอีพ็อกซีใสมาเชื่อมประสานก่อน แล้วค่อยปิดทองคำเปลวทับบริเวณรอยเชื่อมประสาน เพื่อดูผลลัพธ์ดังตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบผลลัพธ์ในการทดลองใช้อีพ็อกซีผสมผงทอง และการปิดทองคำเปลวทับรอยเชื่อมประสาน

การทดลอง	ผลลัพธ์
<p>การใช้อีพ็อกซีใสผสมเข้ากับผงสีทอง คนให้เข้ากันแล้วนำมาเชื่อมประสานรอยแตกร้าวของดินเผา</p> 	<p>รอยประสานเชื่อมติดกันสนิท แข็งแรง ผงสีทองสำเร็จรูปเป็นเนื้อเดียวกันกับอีพ็อกซี จึงทำงานได้ง่าย ชิ้นงานมีความเรียบร้อยสวยงาม</p>
<p>การนำอีพ็อกซีใสมาเชื่อมประสานรอยแตกก่อน แล้วค่อยปิดทับรอยเชื่อมด้วยทองคำเปลว</p> 	<p>รอยประสานเชื่อมติดกันสนิท แข็งแรง การปิดทองคำเปลวทำให้ได้สีทองที่สวยงาม เนื่องจากเป็นทองคำแท้</p>

3.5 สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

จากการศึกษาข้อมูลทำให้พบคุณค่าของศิลปะคินสิจ เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ เพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงต้องการ ประยุกต์ใช้ดินสโตนแวร์ และดินโบนไซนา นำมาปั้นและสร้างรอยแตกร้าวนำเสนอผ่านรูปร่าง รูปทรงของพื้นที่สีกร่อน มีรอยแตกร้าวน ซึ่งเป็นรูปลักษณะที่สื่อถึงความไม่สมบูรณ์แบบ จากนั้น ซ่อมแซมด้วยวัสดุประสาน คือ อีพ็อกซี่ เป็นการประยุกต์ใช้วัสดุประสานที่ประหยัดระยะเวลา ในการผลิต แต่สามารถสร้างความคงทนให้กับชิ้นงานได้เป็นอย่างดี เลือกใช้สีทองจากผงสีทองสำเร็จรูป และทองคำเปลว เพื่อสื่อสารถึงคุณค่าของการแต่งแต้มตำหนิที่งดงามตามศิลปะคินสิจ อันสะท้อนถึงปรัชญาที่สอนให้อายุยืนเมื่อมีบาดแผล ไม่ต้องปกปิดหรือหลบซ่อน ตรงกันข้ามต้องขบขันด้วยวัสดุ มีค่าให้งดงามยิ่งขึ้น ผสมผสานกับการเขียนลายครามด้วยสีน้ำเงินเพื่อแต่งเติมรอยแตกร้าวน มุ่งหวังให้ งานเครื่องประดับสื่อสารให้เกิดการยอมรับในจุดที่ตนเองบกพร่อง และมีมุมมองที่เห็นคุณค่าของ ความไม่สมบูรณ์แบบอันเป็นความงดงามและมีคุณค่าในตัวเอง

บทที่ 4

แนวทางการออกแบบ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทำให้ค้นพบองค์ความรู้เกี่ยวกับความงามที่เกิดจากความไม่สมบูรณ์ผ่านศิลปะคินสิจิ จึงต้องการนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเครื่องประดับผ่านความไม่สมบูรณ์แบบของฟันในลักษณะต่าง ๆ ของมนุษย์ ด้วยการแสดงออกผ่านกระบวนการสร้างรอยแตกร้าวของฟันด้วยการเลือกใช้วัสดุ การออกแบบรูปร่าง รูปทรง ออกแบบวิธีการสร้างรอยแตกร้าว การเชื่อมประสานรอยแตกร้าวแบบประยุกต์จากเทคนิคดั้งเดิมโดยมีแนวทางในการออกแบบ ดังนี้

วัสดุ ใช้ดินเนื้อดินสโตนแวร์ (Stoneware) เป็นเนื้อดินขาวผสมกับหิน และทราย เนื้อดินโบนไชนา (Bone China) เป็นเนื้อดินที่มีความบาง มีความโปร่งแสงคล้ายแก้ว มีสีขาวบริสุทธิ์เมื่อเผาจนสุก เป็นวัสดุที่นิยมกันในงานเครื่องปั้นดินเผาในปัจจุบัน เพื่อเป็นการประยุกต์ใช้วัสดุอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

วัสดุประสาน ใช้เรซินสังเคราะห์หรือที่เรียกกันว่าอีพ็อกซีผสมผงสีทอง และทองคำเปลว เป็นการประยุกต์ใช้วัสดุประสานที่ประหยัดระยะเวลาในการผลิต แต่สามารถสร้างความคงทน และความสวยงามให้กับชิ้นงานได้เป็นอย่างดี

การออกแบบรูปร่าง รูปทรง ออกแบบด้วยการนำรูปร่าง รูปทรงของฟันมาเป็นแรงบันดาลใจ โดยใช้เทคนิคการปั้นดินสโตนแวร์ และดินโบนไชนา เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการสร้างรอยแตกร้าว

กระบวนการสร้างรอยแตกร้าว เป็นการประยุกต์ศิลปะคินสิจิ โดยใช้รอยแตกร้าวของฟันในการสื่อสารถึงความงามในความไม่สมบูรณ์ โดยมีการทดลอง (1) การทดลองปั้นดินเลียนแบบรอยแตกของฟันก่อนนำไปเผาดิบ (2) การทดลองปั้นเป็นรูปฟัน นำไปเผาดิบแล้วทุบเพื่อสร้างรอยแตกร้าว

สีและ ลวดลาย สีทองแสดงถึงความมั่งคั่ง ร่ำรวย และสร้างสรรค์ให้รอยแตกร้าวหรือบาดแผลนั้นมีคุณค่า สง่างาม สะท้อนให้เห็นถึงมองเห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่และเริ่มต้นใหม่ ได้เสมอด้วยการซ่อมแซมใจตนเอง และใช้โลหะสีทองเป็นตัวเรือนเครื่องประดับเพื่อสร้างคุณค่าและความมีมูลค่าให้กับผลงานในฐานะงานเครื่องประดับ และมีการวาดลวดลายด้วยสีน้ำเงินเพื่อแทนคุณค่าของเครื่องลายคราม

4.1 แนวทางการออกแบบเครื่องประดับ

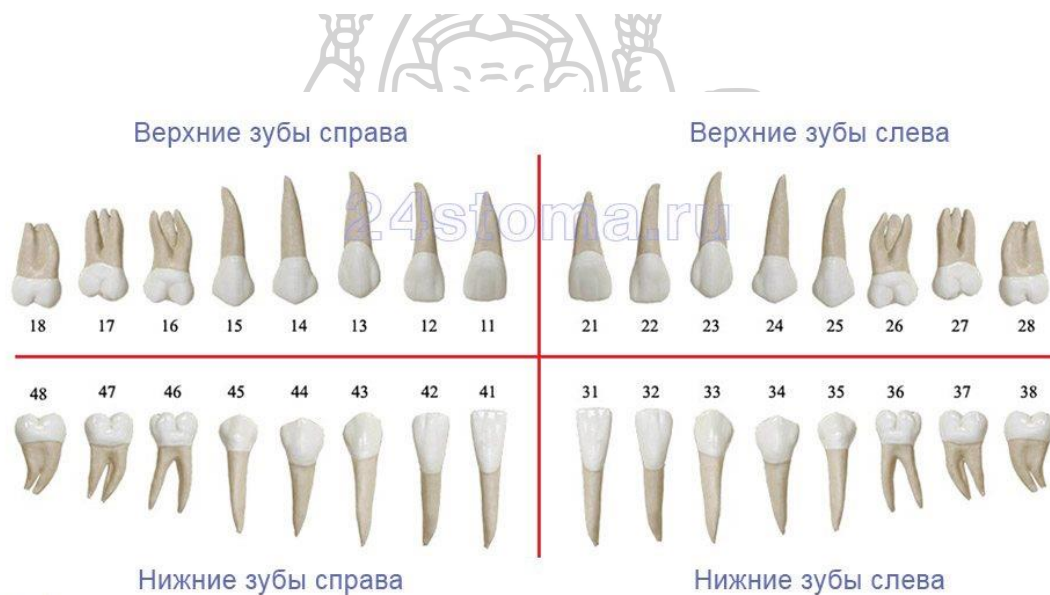
ภาพที่ 53 แนวทางการออกแบบเครื่องประดับ

4.2 การออกแบบเครื่องประดับเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ

เป็นการนำเสนอความงามของความไม่สมบูรณ์แบบด้วยการประยุกต์ใช้ศิลปะคินสิจิ โดยมีกระบวนการออกแบบรูปร่าง รูปทรงของฟัน ทดลองสร้างสร้างรอยแตกร้าว เชื่อมประสาน แต่งแต้ม รอยประสาน และออกแบบงานเครื่องประดับตามลำดับ โดยมีรายละเอียดในการสร้างสรรค์ ดังนี้

4.2.1 กระบวนการออกแบบรูปร่าง รูปทรงของฟัน

โดยการศึกษารูปร่าง รูปทรงของฟันทั้ง 32 ซี่ของมนุษย์ และเลือกใช้ฟันซี่หน้าเพื่อนำมาออกแบบเนื่องจากเป็นฟันที่เผยให้เห็นได้อย่างชัดเจน สะท้อนถึงการไม่ปิดบังรอยแตกร้าวที่เกิดขึ้น และยอมรับในความไม่สมบูรณ์แบบ โดยการปั้นดินสโตนแวร์ และดินโบนไซนา เลียนแบบรูปทรงของฟัน ขัดตกแต่งผิวด้วยกระดาษทรายให้ชิ้นงานมีพื้นผิวเรียบเนียน (ภาพที่ 55)

ภาพที่ 54 ลักษณะของฟันและการนับฟันในทันตกรรม

ที่มา: vinoico, <https://vinoico.ru/th/diet-for-weight-loss/skolko-zubov-dolzno-byt-u-pozhilogo-cheloveka-razmer-zubov-norma-i.html>

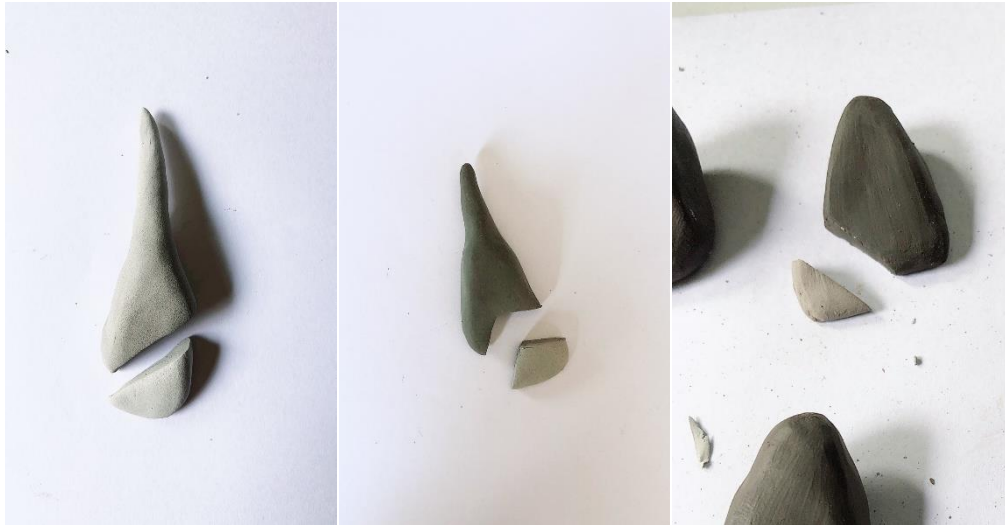

ภาพที่ 55 กระบวนการออกแบบรูปร่าง รูปทรงของฟัน

4.2.2 กระบวนการสร้างรอยแตกร้าว

เป็นการประยุกต์ศิลปะคินสิจิ โดยใช้ลักษณะรอยแตกร้าวของภาชนะดินเผาอันเกิดจากความไม่ตั้งใจ นำมาสร้างบนรูปร่าง รูปทรงของฟันเพื่อสื่อสารถึงความงานในความไม่สมบูรณ์ โดยมีกระบวนการ ดังนี้

4.2.2.1 การปั้นดินเลียนแบบรอยแตกของฟันก่อนนำไปเผาดิบ (ภาพที่ 56 - 57) ผลลัพธ์ของวิธีการนี้มีข้อดี คือ บริเวณรอยต่อมีความแนบชิดกันพอดี ง่ายต่อการเชื่อมประสาน และมีข้อเสีย คือ การตั้งใจสร้างรอยแตกทำให้เอกลักษณ์ของศิลปะคินสิจิหายไป

ภาพที่ 56 การปั้นดินเลียนแบบรอยแตกของฟัน

ภาพที่ 57 ดินที่ปั้นเลียนแบบรอยแตกของฟันเมื่อผ่านการนำไปเผาดิบ

4.2.2.2 การปั้นดินเป็นรูปทรงของฟัน นำไปเผาดิบแล้วทุบเพื่อสร้างรอยแตกกร้าว (ภาพที่ 58 - 59) เป็นกระบวนการสร้างรอยแตกกร้าวของดินเผาที่แสดงเอกลักษณ์ของศิลปะดินสีจี้ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นรอยแตกที่ไม่ได้เกิดจากการความตั้งใจ แต่เกิดจากแรงกระแทกของการทุบด้วยค้อน รูปแบบของรอยแตกกร้าวจึงไม่สามารถควบคุมได้ ในการเก็บเศษดินเผาจึงต้องมีความประณีตเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการเชื่อมประสานรอยแตกให้รูปทรงของฟันสมบูรณ์ดังเดิม

ภาพที่ 58 การปั้นเป็นรูปทรงของฟัน นำไปเผาดิบแล้วทุบเพื่อสร้างรอยแตกข้าว

ภาพที่ 59 การปั้นเป็นรูปทรงของฟัน นำไปเผาดิบแล้วทุบเพื่อสร้างรอยแตกข้าว

หลังจากนำชิ้นงานที่ผ่านการเผาดิบมาทุบให้แตกแล้ว จึงนำชิ้นส่วนไปเคลือบด้วยน้ำเคลือบเครื่องปั้นดินเผาชนิดใส แล้วนำไปเผาเคลือบ (ภาพที่ 60) เมื่อเผาถึงจุดสุกตัวจะเกิดความมันวาว และยังเห็นสีของเนื้อดิน หากมีการเขียนสีหรือวาดลวดลายก็จะยังคงเห็นสีและลวดลายนั้นได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 60 นำชิ้นงานไปเผาเคลือบ

ภาพที่ 61 ผลลัพธ์ของชิ้นงานหลังจากเผาเคลือบ

ภาพที่ 62 ผลลัพธ์ของชิ้นงานที่เขียนลวดลายแล้วนำไปเผาเคลือบ

4.2.3 ขั้นตอนการประสานรอยแตกร้าว

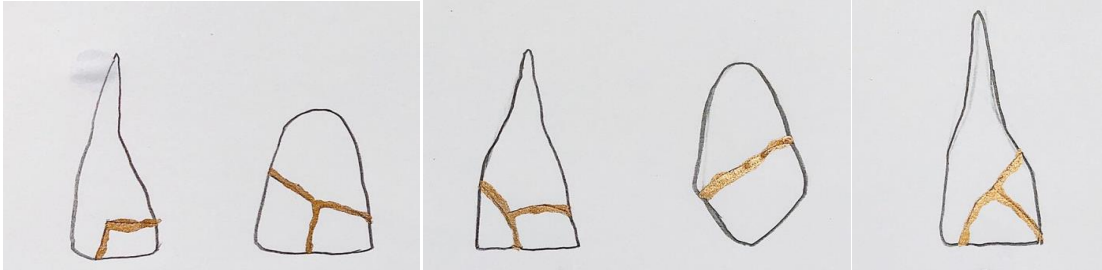
เริ่มจากการร่างแบบ 2 มิติ ก่อนจะทำการเชื่อมประสานรอยแตกด้วยอีพ็อกซี โดยแบ่งออกเป็น 3 แนวทางตามผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบของศิลปะคินสิจิ ดังนี้

4.2.3.1 ซ่อมรอยแตกร้าว โดยเลือกใช้ชิ้นงานที่มีชิ้นส่วนเหลือครบ และรอยแตกที่เกิดจากการทุบมีความเสียหายน้อย เมื่อนำมาเชื่อมประสานจะเห็นเส้นสีทองวิ่งไปตามรอยแตกร้าว (ภาพที่ 63 - 64)

4.2.3.2 เติมเต็มด้วยทอง โดยการเลือกชิ้นส่วนแตกที่มีสภาพเกินกว่าจะซ่อมแซมได้ออก แล้วนำอีพ็อกซีผสมผงสีทองมาเติมเต็มส่วนที่หายไป (ภาพที่ 65 - 66)

4.2.3.3 ทดแทนส่วนที่หายไป โดยการเลือกชิ้นส่วนแตกที่มีสภาพสมบูรณ์นำมาวาดลวดลายด้วยสีน้ำเงิน ก่อนจะนำกลับมาประสานรอยแตกร้าว เพื่อเป็นการประยุกต์รูปแบบการทดแทนชิ้นส่วนที่ขาดหายไปด้วยการนำดินเผาที่แตกจากงานชามคนละใบที่มีลวดลายแตกต่างกันมาเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน (ภาพที่ 67 - 68)

รูปแบบการซ่อมรอยแตกร้า

ภาพที่ 63 ภาพร่าง 2 มิติ ในรูปแบบการซ่อมรอยแตกร้า

ภาพที่ 64 การเชื่อมประสาน ซ่อมรอยแตกร้า

รูปแบบการเติมเต็มด้วยทอง

ภาพที่ 65 ภาพร่าง 2 มิติ ในรูปแบบการเติมเต็มด้วยทอง

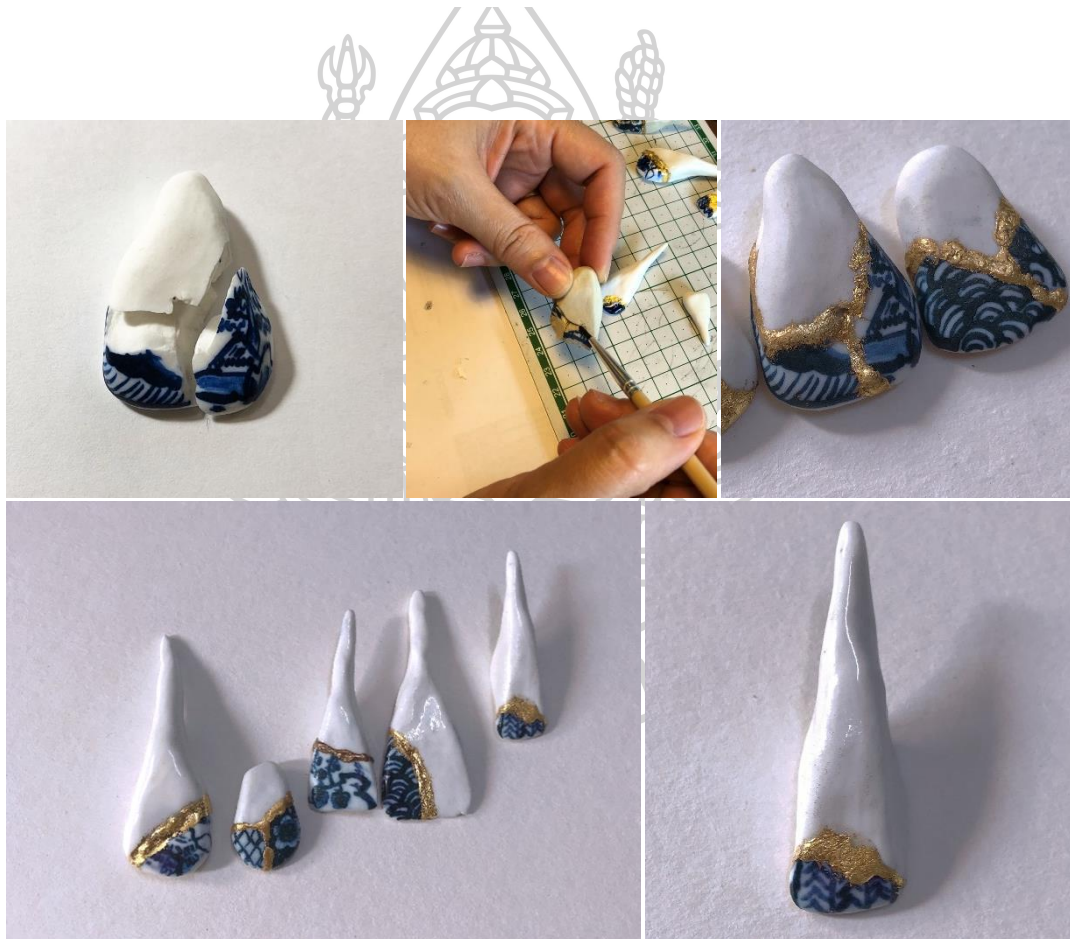

ภาพที่ 66 การเชื่อมประสานโดยการเติมเต็มด้วยทอง

รูปแบบการทดแทนส่วนที่หายไป

ภาพที่ 67 ภาพร่าง 2 มิติ ในรูปแบบการทดแทนส่วนที่หายไป

ภาพที่ 68 การเชื่อมประสานโดยการทดแทนส่วนที่หายไป

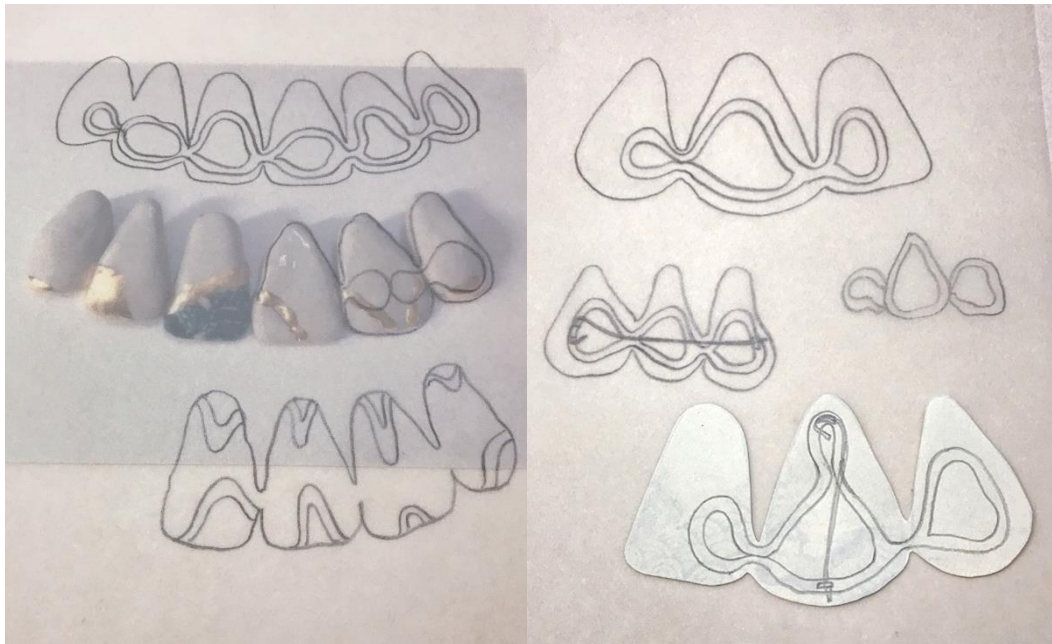
4.3 การออกแบบผลงานเครื่องประดับ

หลังจากได้เชื่อมประสานรอยแตกร้าวของชิ้นส่วนฟันแล้ว จึงได้ทำการออกแบบผลงานเครื่องประดับให้สามารถติดตั้งบนพื้นที่ของร่างกายได้ตามความต้องการของผู้สวมใส่ ผู้วิจัยจึงเลือกออกแบบเป็นเข็มกลัดและแหวน โดยทำเป็นเป็นกลัดที่มีฟันเรียงกัน และเข็มกลัดชิ้นเล็กเพื่อให้เลือกสวมใส่ได้ตามจินตนาการ รวมถึงแหวนเพื่อให้เห็นมิติโดยรอบของชิ้นงาน ด้วยการออกแบบเป็นภาพร่าง 2 มิติ ดังนี้

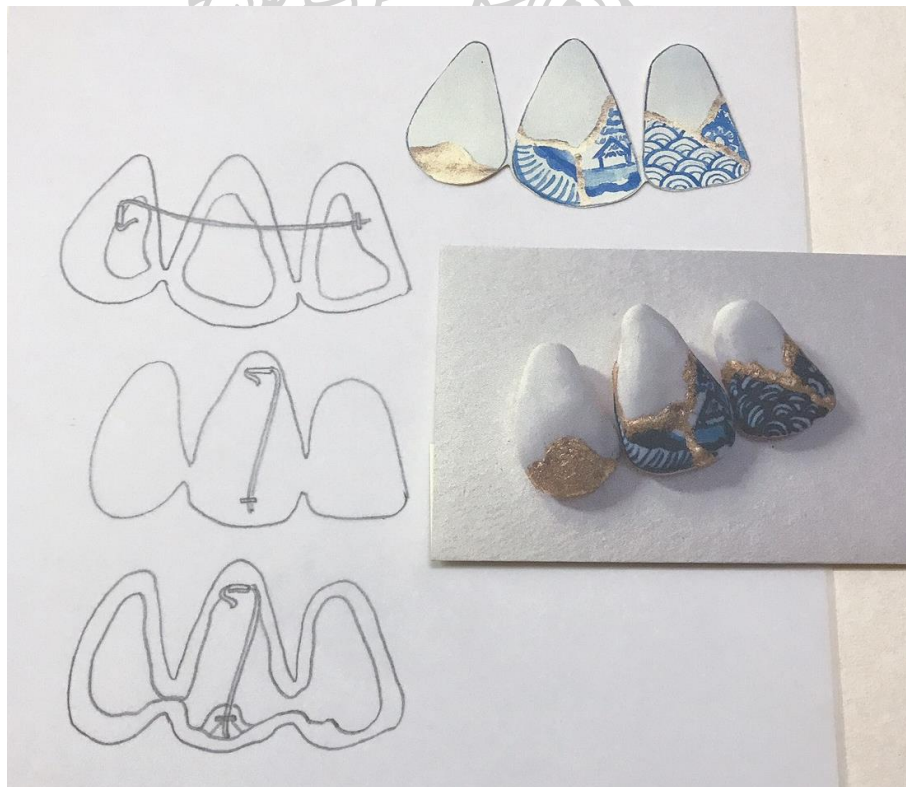
ภาพร่าง 2 มิติชุดเข็มกลัด ออกแบบให้ด้านหลังเป็นโลหะยึดกับส่วนโค้ง ส่วนเว้าของดินเผา

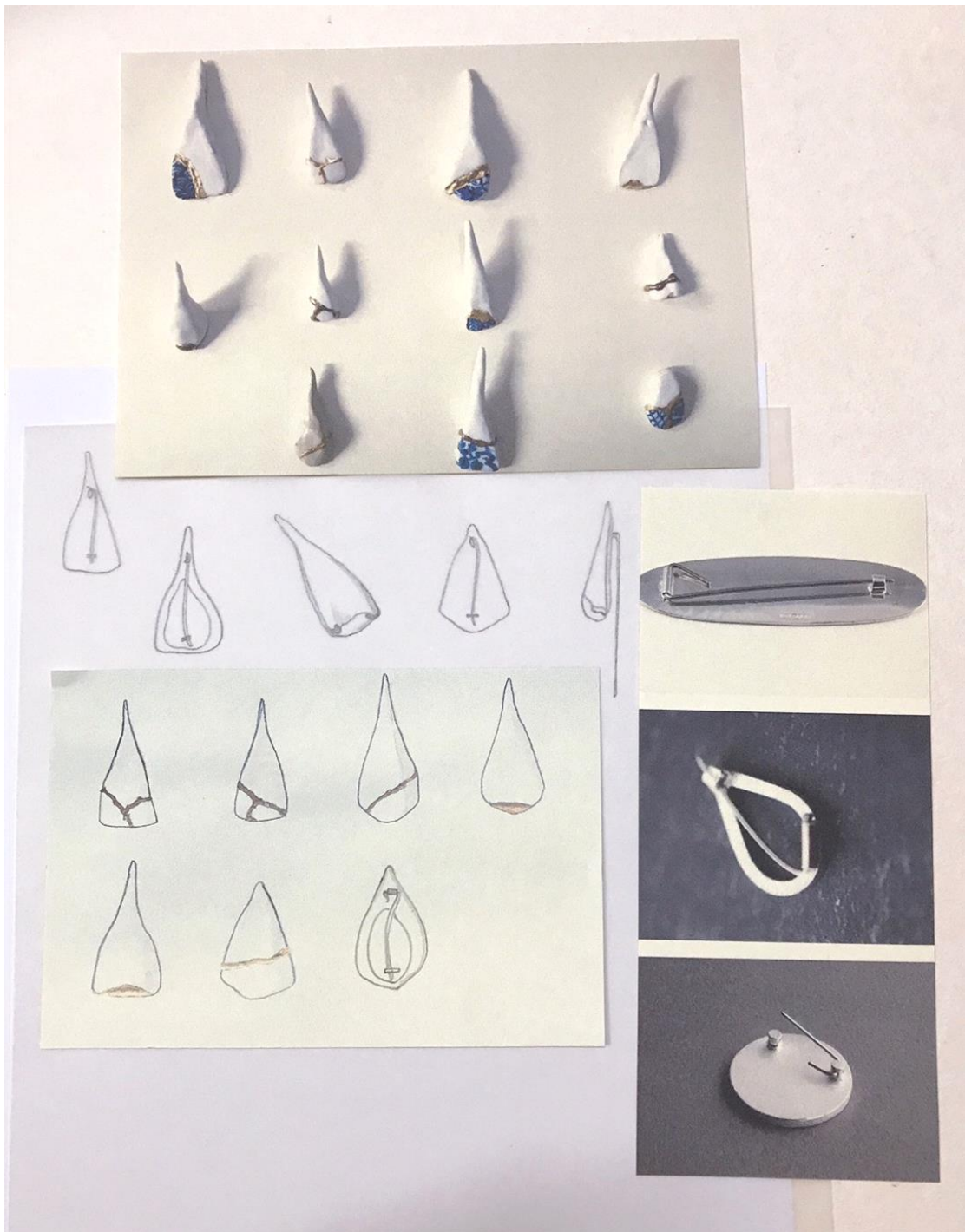
ภาพที่ 69 ภาพร่าง 2 มิติชุดเข็มกลัด

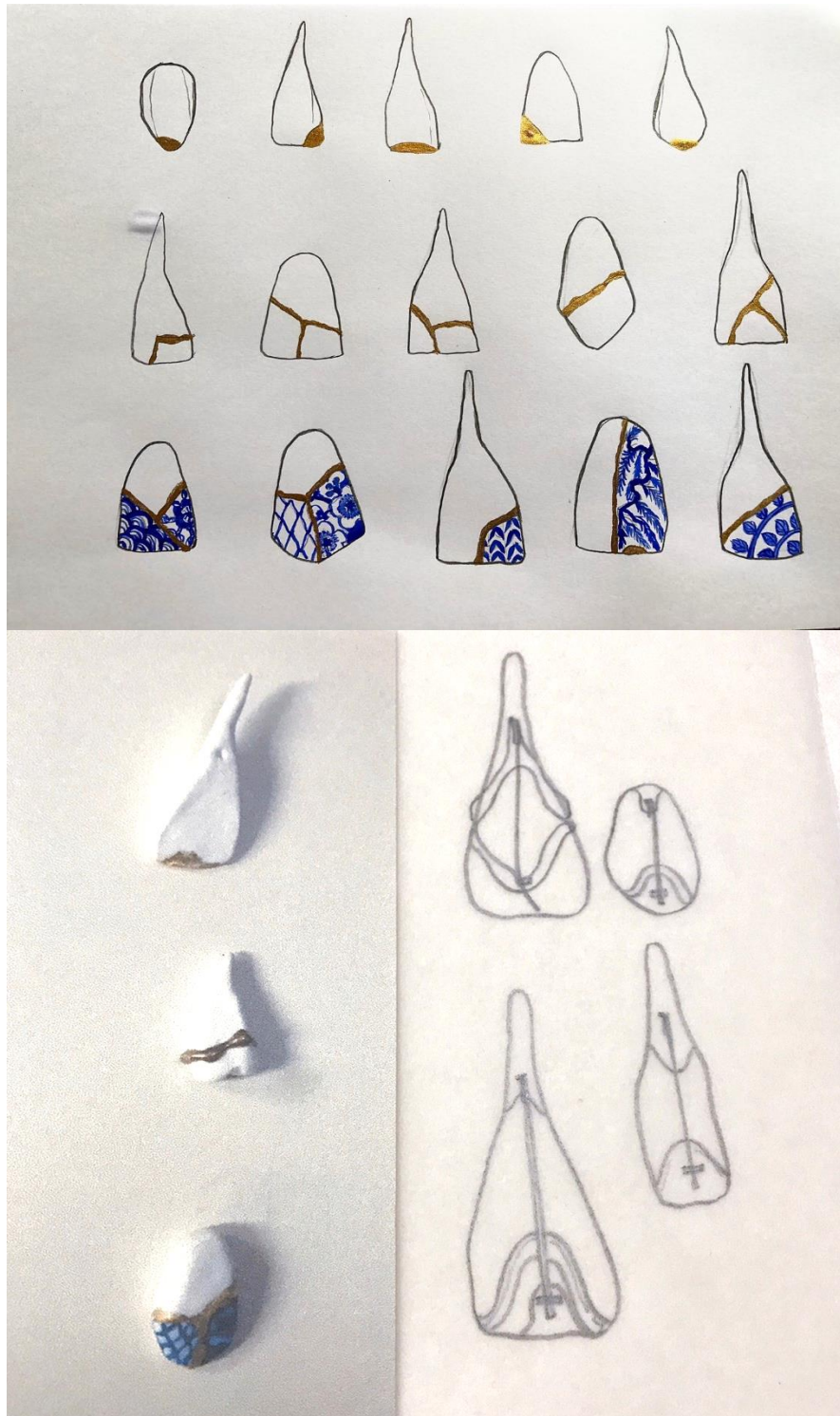
ภาพที่ 70 ภาพร่าง 2 มิติชุดเข็มกลัด

ภาพที่ 71 ภาพร่าง 2 มิติชุดเข็มกลัด

ภาพที่ 72 ภาพร่าง 2 มิติชุดเข็มกลัด

ภาพที่ 73 ภาพร่าง 2 มิติชุดเข็มกลัด

ภาพร่าง 2 มิติของแหวน ออกแบบให้มีการประกอบตัวเรือนกับดินเผาด้วยการเลียนแบบการฝังแบบนามเตย

ภาพที่ 74 ภาพร่าง 2 มิติของแหวน

บทที่ 5

กระบวนการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ

จากขั้นตอนการออกแบบผลงานเครื่องประดับด้วยภาพร่าง 2 มิติ ทำให้สามารถสรุปแบบเพื่อผลิตเป็นชิ้นงานเครื่องประดับรวมทั้งหมด 15 ชิ้น ประกอบไปด้วย

เครื่องประดับเข็มกลัด จำนวน 13 ชิ้น

เครื่องประดับแหวน จำนวน 2 ชิ้น

โดยมีขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับ ดังนี้

5.1 กระบวนการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับเข็มกลัด

ใช้โลหะทองเหลืองในการขึ้นรูปตัวเรือนเข็มกลัด โดยโลหะทำหน้าที่รองรับด้านหลังของชิ้นส่วนที่ทำจากดินเผา เพื่อให้สามารถติดตั้งบนพื้นผิวของร่างกายได้ตามความต้องการของผู้สวมใส่ มีการสร้างพื้นผิว และสีของโลหะให้เป็นลักษณะเดียวกับเส้นสายทองที่ประสานรอยแตกกร้าวในศิลปะคินสีจี้ และมีรายละเอียดด้านกระบวนการผลิตดังนี้

5.1.1 การทำชุดเข็มกลัดพื้นเรียบ 6 ซี่ และ 3 ซี่ เริ่มจากนำชิ้นส่วนของพื้นมาเรียงกัน และวัดขนาด ดูความกว้าง และความหนาของพื้นเพื่อเลือกแผ่นโลหะทองเหลืองที่มีความหนา 1 มิลลิเมตร ให้มีเส้นสายที่สามารถรองรับด้านหลังของชิ้นส่วนพื้นได้ (ภาพที่ 75) จากนั้นใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิวให้สอดคล้องกับลายเส้นสีทองที่วิ่งตามรอยแตกกร้าว (ภาพที่ 76 - 77) และเชื่อมลวดให้มีลักษณะคล้ายเขี้ยว หรือหนามเตยเพื่อใช้ล๊อค ยึดชิ้นส่วนของพื้น (ภาพที่ 78) และเชื่อมเข็มกลัดและตัวล๊อคสำหรับเก็บปลายเข็ม (ภาพที่ 79) จากนั้นขัดแต่งชิ้นงานให้เรียบร้อยก่อนนำไปชุบสีทอง 24k เพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าด้านความงามอันสอดคล้องกับการใช้สีทองที่ปรากฏในศิลปะคินสีจี้ และนำชิ้นส่วนโลหะที่ชุบสีทองแล้วมาประกอบเข้ากับชิ้นส่วนพื้นอย่างสวยงาม (ภาพที่ 80 - 82)

ภาพที่ 75 โลหะทองเหลืองที่รองรับด้านหลังของชิ้นส่วนฟัน

ภาพที่ 76 การใช้ค้อนเคาะเพื่อสร้างพื้นผิวบนโลหะ

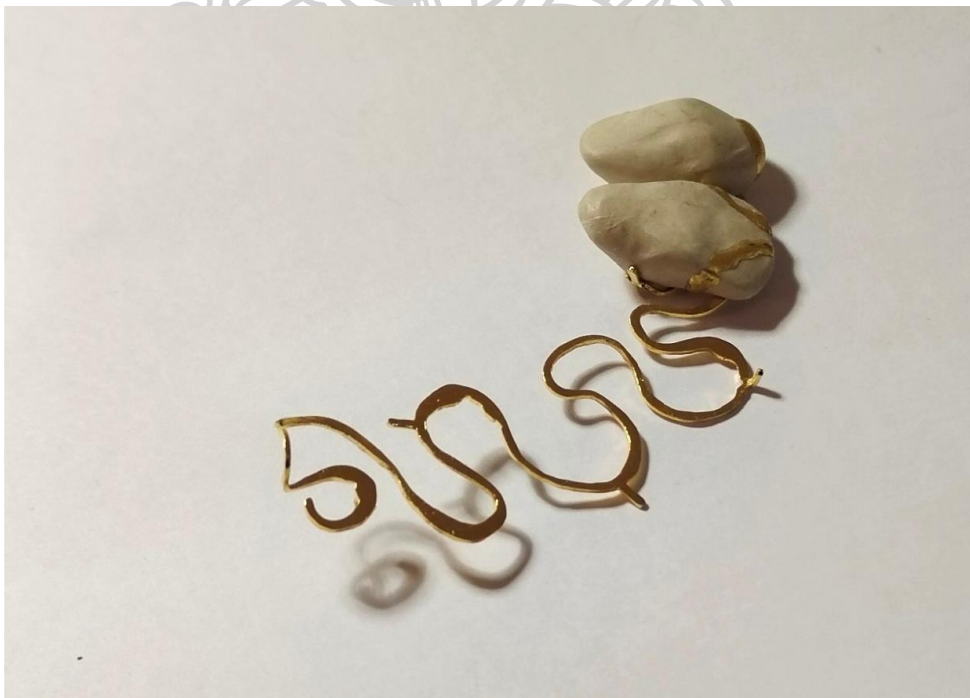
ภาพที่ 77 การใช้ค้อนเคาะเพื่อสร้างพื้นผิวบนโลหะ

ภาพที่ 78 การเชื่อมลวดให้มีลักษณะคล้ายเขี้ยวหรือหนามเตย เพื่อใช้ล๊อคยึดชิ้นส่วนของฟัน

ภาพที่ 79 เชื่อมเข็มกลัดและตัวล๊อคเก็บปลายเข็ม

ภาพที่ 80 การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ชุบสีทองแล้วเข้ากับ핀

ภาพที่ 81 การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ชุบสีทองแล้วเข้ากับพิน

ภาพที่ 82 การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ชุบสีทองแล้วเข้ากับพิน

5.1.2 การทำเข็มกลัด핀เดี่ยว เริ่มจากการฉลุแผ่นโลหะทองเหลืองหนา 1 มิลลิเมตร ตามรูปร่าง รูปทรงของ핀 (ภาพที่ 83) จากนั้นใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิวให้สอดคล้องกับลายเส้นสีทองที่วิ่งตามรอยแตกร้าว (ภาพที่ 84 - 85) และเชื่อมลวดให้มีลักษณะคล้ายเขี้ยวหรือหนามเตย เพื่อใช้ล๊อค ยึดชิ้นส่วนของ핀 จากนั้นเชื่อมเข็มกลัดและตัวล๊อคสำหรับเก็บปลายเข็ม (ภาพที่ 86 - 87) และขัดแต่งชิ้นงานให้เรียบร้อยก่อนนำไปชุบสีทอง 24k เพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าด้านความงามอันสอดคล้องกับการใช้สีทองที่ปรากฏในศิลปะคินสิจิ และนำชิ้นส่วนโลหะที่ชุบแล้วมาประกอบเข้ากับชิ้นส่วนฟันอย่างสวยงาม (ภาพที่ 88 - 90)

ภาพที่ 83 การฉลุแผ่นโลหะทองเหลือง ตามรูปร่าง รูปทรงของฟัน

ภาพที่ 84 การใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิว

ภาพที่ 85 การใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิว

ภาพที่ 86 การเชื่อมลวดเพื่อล๊อคชิ้นงาน และเชื่อมส่วนประกอบของเข็มกลัด

ภาพที่ 87 การเชื่อมลวดเพื่อล๊อคชิ้นงาน และเชื่อมส่วนประกอบของเข็มกลัด

ภาพที่ 88 การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ชุบสีทองแล้วเข้ากับ핀

ภาพที่ 89 การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ชุบสีทองแล้วเข้ากับพิน

ภาพที่ 90 การประกอบตัวเรือนเข็มกลัดที่ชุบสีทองแล้วเข้ากับพิน

5.2 กระบวนการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับแหวน

ใช้โลหะทองเหลืองในการขึ้นรูปตัวเรือนแหวน ซึ่งประกอบไปด้วย วงแหวน และส่วนที่ใช้ยึดดินเผารูปฟันด้วยรูปแบบหนามเตยเช่นเดียวกับการฝังอัญมณี กระบวนการผลิตเริ่มจากการใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิวให้เป็นลักษณะเดียวกับเส้นลายทองที่ประสานรอยแตกร้างในศิลปะคินสีจี้ (ภาพที่ 91 - 92)

จากนั้นประกอบตัวเรือนแหวนโดยการนำวงแหวน และส่วนที่เป็นหนามเตยมาเชื่อมประกอบเข้าด้วยกัน (ภาพที่ 93) และขัดแต่งชิ้นงานให้เรียบร้อยก่อนนำไปชุบสีทอง 24k เพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าด้านความงามอันสอดคล้องกับการใช้สีทองที่ปรากฏในศิลปะคินสีจี้ และนำชิ้นส่วนโลหะที่ชุบแล้วมาประกอบเข้ากับชิ้นส่วนฟันอย่างสวยงาม (ภาพที่ 94 - 95)

ภาพที่ 91 การใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิว

ภาพที่ 92 การใช้ค้อนเคาะโลหะเพื่อสร้างพื้นผิว

ภาพที่ 93 การเชื่อมประกอบตัวเรือนแหวน

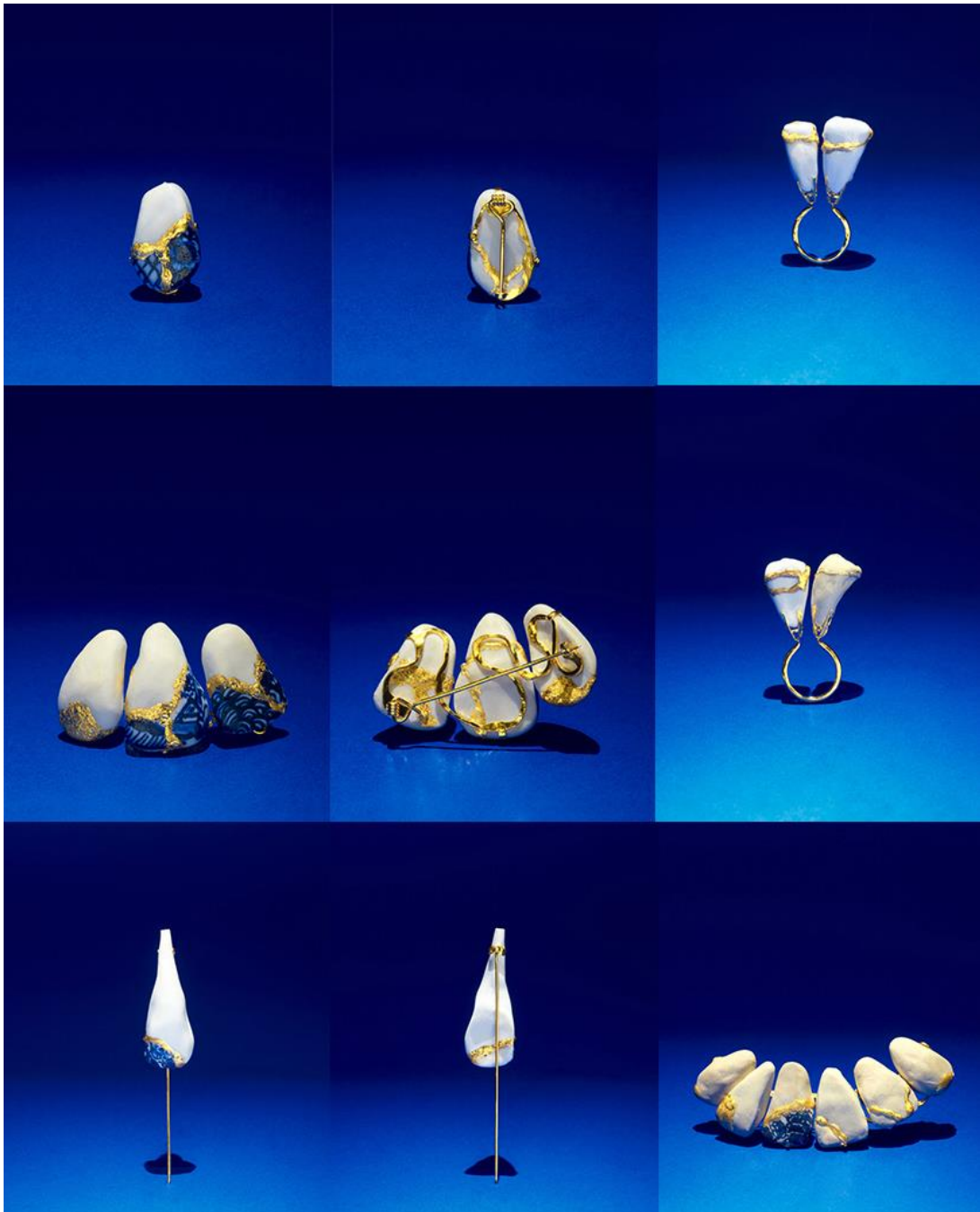
ภาพที่ 94 การประกอบตัวเรือนแหวนที่ซูปสีทองแล้วเข้ากับฟัน

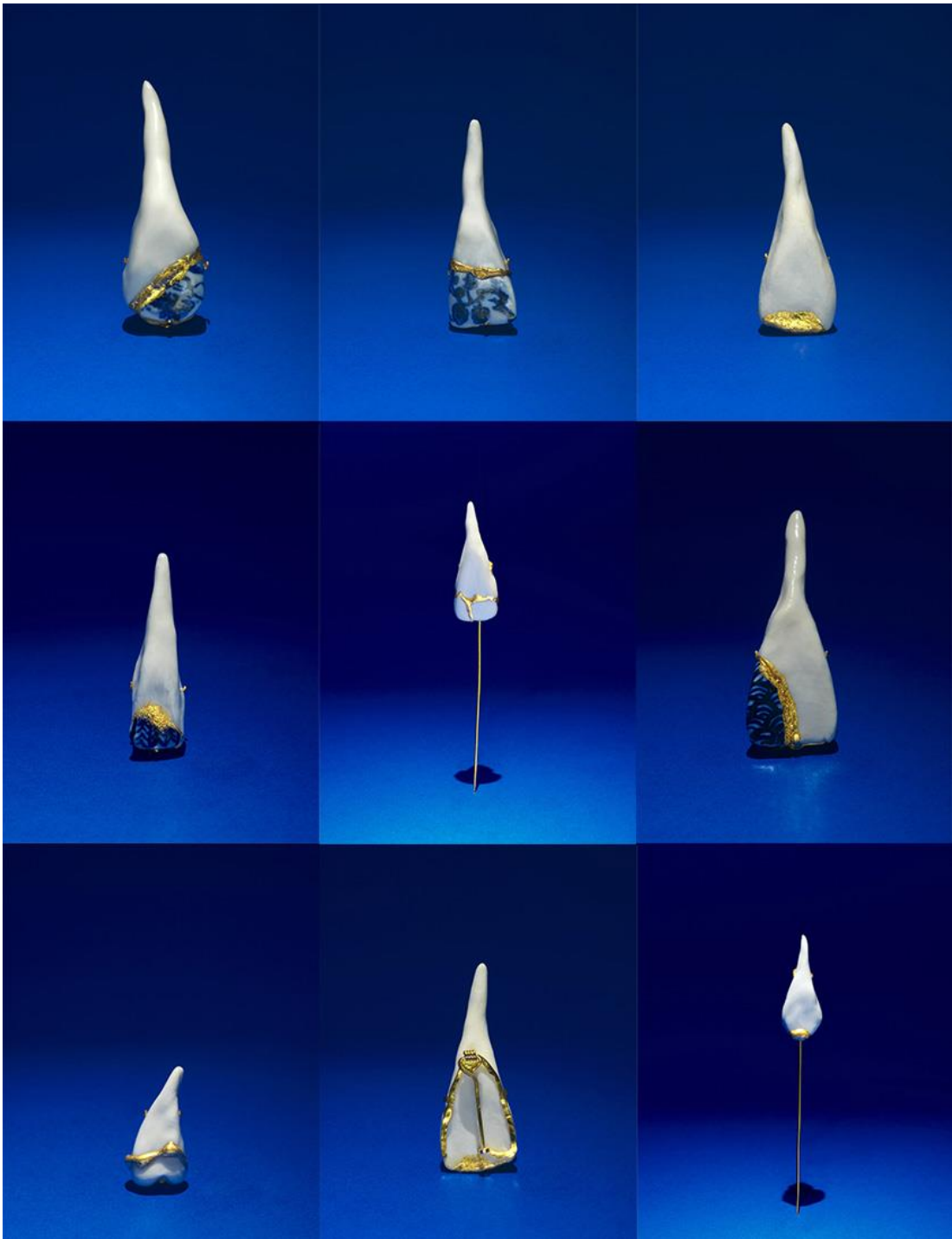
ภาพที่ 95 การประกอบตัวเรือนแหวนที่ซูปสีทองแล้วเข้ากับฟัน

5.3 ผลงานเครื่องประดับเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ

จากกระบวนการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับเข็มกลัด จำนวน 13 ชิ้น และเครื่องประดับแหวน จำนวน 2 ชิ้น ผลงานเครื่องประดับสามารถสวมใส่ได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความความบนร่างกาย และมีเนื้อหาที่สะท้อนแนวคิดในการยอมรับความไม่สมบูรณ์แบบ อันเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเผชิญ และมองให้ร่องรอยเหล่านั้นคือสิ่งสวยงามผ่านผลงานเครื่องประดับชุดนี้

ภาพที่ 96 ภาพรวมผลงานเครื่องประดับ

ภาพที่ 97 ภาพรวมผลงานเครื่องประดับ

ภาพที่ 98 เครื่องประดับ: เข็มกลัดพื้นเดียว

ภาพที่ 99 เครื่องประดับ: เข็มกลัดพิน 3 ซี่

ภาพที่ 100 เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดียว

ภาพที่ 101 เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว

ภาพที่ 102 เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดียว

ภาพที่ 103 เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว

ภาพที่ 104 เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดียว

ภาพที่ 105 เครื่องประดับ: เข็มกลัดพินเดี่ยว

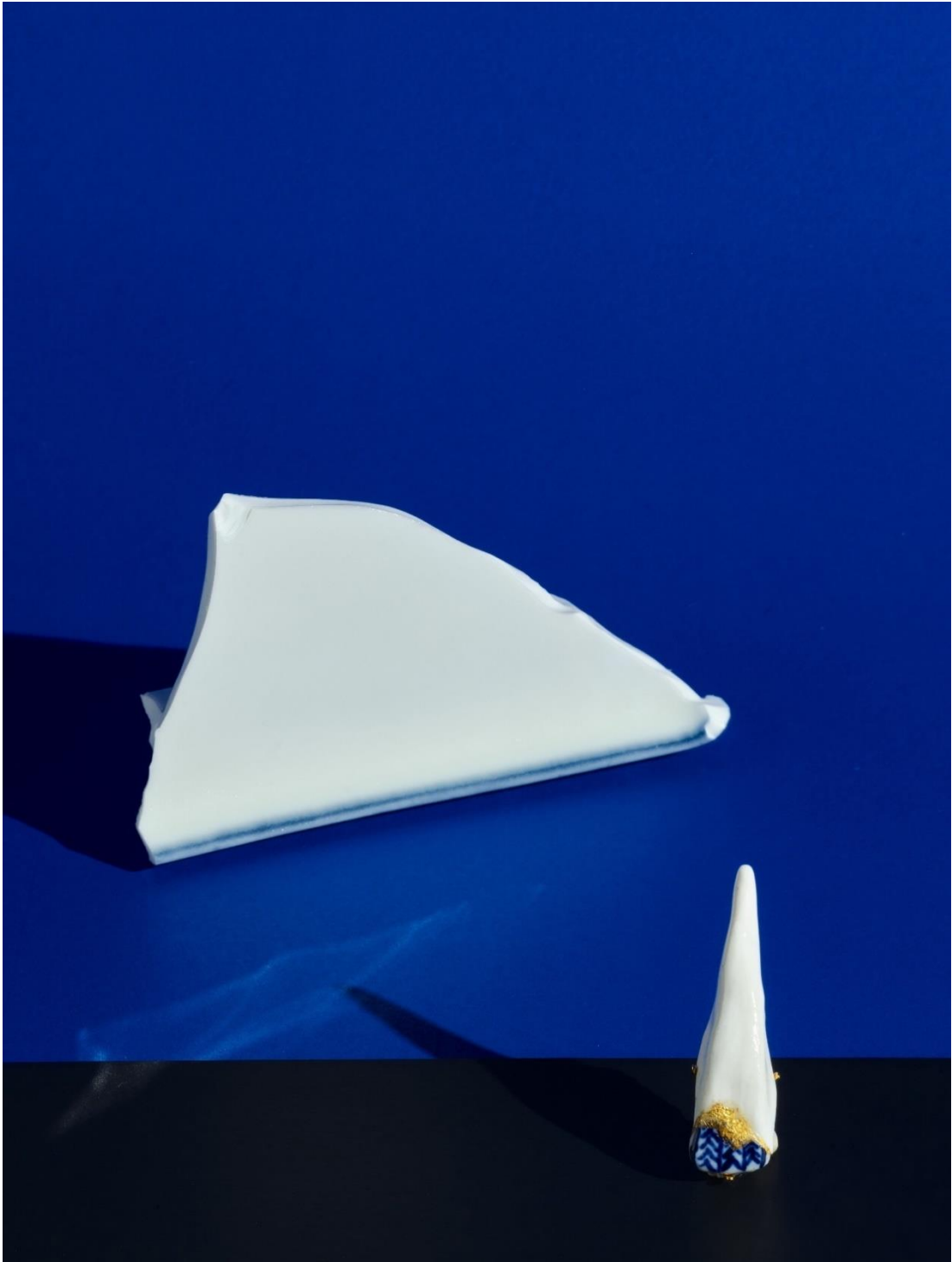
ภาพที่ 106 เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟันเดี่ยว

ภาพที่ 107 เครื่องประดับ: แหวน

ภาพที่ 108 เครื่องประดับ: แหวน

ภาพที่ 109 เครื่องประดับ: เข็มกลัดพินเดี่ยว

ภาพที่ 110 เครื่องประดับ: เข็มกลัดฟัน 6 ซี่

การสวมใส่เครื่องประดับประเภทเข็มกลัด โดยเฉพาะเข็มกลัดชิ้นเล็กแบบพินเดี่ยว ผู้สวมใส่สามารถเลือกสวมใส่ร่วมกันได้มากกว่า 1 ชิ้น ตามจินตนาการ หรือตามความเหมาะสม (ภาพที่ 112)

ภาพที่ 111 การสวมใส่เข็มกลัดแบบพินเดี่ยว

ภาพที่ 112 การสวมใส่เข็มกลัดแบบพินเดี่ยว

ภาพที่ 113 การสวมใส่เข็มกลัดแบบพินเดี่ยว

ภาพที่ 114 การสวมใส่เข็มกลัดแบบฟัน 6 ซี่

ภาพที่ 115 การสวมใส่แหวน

บทที่ 6

สรุปและอภิปรายผล

ผลงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิจัยสร้างสรรค์เครื่องประดับเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ค้นพบองค์ความรู้ที่สามารถนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเครื่องประดับได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลและทำการทดลองต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจถึงคุณค่าของความไม่สมบูรณ์แบบผ่านศิลปะคินสิจี้ ดังนี้

6.1 องค์ความรู้ด้านคุณค่าของกระบวนการซ่อมแซมส่วนที่แตกร้าว

จากการศึกษาด้านเทคนิคการซ่อมแซมภาชนะให้กลับมาใช้ได้เหมือนเก่า และแสดงร่องรอยสีทองที่พื้นผิวอันสวยงาม ทำให้เห็นว่าศิลปะคินสิจี้มีกระบวนการที่สอนให้เข้าใจว่า การสร้างสรรค์ไม่ได้เกิดจากการสร้างเพียงอย่างเดียว แต่ยังเกิดจากการซ่อมได้ด้วย มีความพิเศษที่ต้องอาศัยความเข้าใจและยอมรับในรอยแตกร้าวที่ว่า ตาหิน หรือ ร่องรอย คือความงามที่ไม่ควรปิดบัง แต่ควรขับเน้นให้เห็นถึงความงามเฉพาะตัว ซึ่งกระบวนการสร้างรอยแตกร้าวของพื้นด้วยการใช้ดินสโตนแวร์ และดินโบนโซนา ประสานรอยแตกด้วยการใช้อีพ็อกซีผสมสีทอง ตลอดจนการปิดทองคำเปลว ทำให้เกิดการเรียนรู้ว่ารอยแตกนั้นไม่สามารถควบคุมได้ แต่ความตั้งใจที่จะซ่อมแซมรอยแตกนั้นให้เหมือนเดิมต่างหากคือสิ่งที่มีค่า ฉะนั้นร่องรอยจากการซ่อมแซมจึงคู่ควรที่จะเปิดเผย ยกย่องคุณค่าให้ผู้ชมและผู้สวมใส่เข้าใจ เรียนรู้ในความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ

6.2 ด้านปรัชญาความงามของชีวิตในแง่มุมของความไม่สมบูรณ์

จากการศึกษาศิลปะคินสิจี้ อันสะท้อนให้เห็นถึงเครื่องปั้นดินเผาที่เปราะบาง แข็งแกร่ง และงดงามในเวลาเดียวกัน เหมือนกับคนเราที่ชีวิตแตกหักได้เสมอ แต่ก็สามารถเยียวยารักษาได้หากรู้วิธีการเปรียบเปรยทางปรัชญาในคินสิจี้ คือ การซ่อมแซมถ้วยชามที่แตกร้าวไม่ใช่เพียงเพื่อให้ได้ชิ้นงานสำเร็จ แต่นั่นหมายถึงการฟื้นฟูคุณค่าให้กับถ้วยชามเช่นเดียวกับการฟื้นฟูจิตใจ การออกแบบด้วยการแทนค่าความไม่สมบูรณ์แบบของพื้นมนุษย์ในโครงการนี้ เป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดการยอมรับในร่องรอยแตกร้าว สีกกร่อน ที่สามารถซ่อมแซมให้สวยงามได้ เปรียบเหมือนชีวิตใหม่ที่แข็งแกร่งและสวยงามกว่าเดิม ดังนั้นการซ่อมแซมสิ่งแตกหัก คือ การฝึกฝนจิตใจให้ยอมรับในชีวิตที่ไม่สมบูรณ์แบบอย่างไม่ปกปิดบาดแผล และมีความมั่นใจในความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวบุคคล

จากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับอันเป็นปรัชญาแห่งการยอมรับในความไม่สมบูรณ์แบบ ทำให้เห็นว่าศิลปะคนจึงสามารถใช้เป็นหลักการออกแบบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างหลากหลาย เนื่องจากเป็นศิลปะและปรัชญาที่มีคุณค่าทั้งทางด้านเนื้อหาสาระและความงามทางองค์ประกอบศิลป์

นอกจากความมุ่งหมายที่จะแสดงออกถึงแนวความคิดเรื่องความไม่สมบูรณ์แบบ ให้กับผู้พบเห็นเครื่องประดับชุดนี้แล้ว ผู้วิจัยยังเห็นว่าการออกแบบดังกล่าวยังสามารถต่อยอดพัฒนาไปเป็นเครื่องประดับในเชิงพาณิชย์ได้อีกด้วย โดยสามารถกล่าวได้ว่าเป็นเครื่องประดับที่ทำด้วยมือและมีชิ้นเดียวเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่ซ้ำ เนื่องจากรอยแตกกร้าวในขั้นตอนการผลิตนั้นจะแตกต่างกันออกไป อีกทั้งอาจเพิ่มความหลากหลายในสี, รูปทรงและลวดลายของชิ้นงาน และเพิ่มชนิดของเครื่องประดับเพื่อสวมใส่ในตำแหน่งอื่น ๆ ของร่างกายได้อีก เช่น สร้อยคอ ต่างหู กำไล สร้อยข้อมือ เป็นต้น

หรือสามารถพัฒนาไปในแนวทางการตลาดด้านความเชื่อ หรืออาจเรียกได้ว่าเครื่องประดับเพื่อเสริมดวงอาจเพิ่มความหมายในตัวลายที่นำมาวาดประกอบเพื่อความเป็นสิริมงคล ในด้านต่าง ๆ ของชีวิต ยกตัวอย่างสัตว์มงคลหลากชนิดตามความเชื่อของจีน ปลาหมายถึงความมั่งคั่งร่ำรวย สิงโตแสดงถึงพลังอำนาจ มังกรหมายถึงโชคความ ความเจริญรุ่งเรือง เป็นต้น ยิ่งในยุคที่ผู้คนต่างแสวงหาเครื่องรางของขลังเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ ในการดำเนินชีวิตและการประกอบธุรกิจการงาน ก็ถือได้ว่าเป็นการสร้างจุดยืนทางการตลาดในลำดับต่อไปได้อีก โดยมีรากฐานแนวความคิดมาจากการแสดงออกโดยใช้งานศิลปะเครื่องประดับเพื่อสื่อสารถึงแนวความคิดด้านความงามของความไม่สมบูรณ์แบบ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

นพเกล้า ศรีมาตย์กุล. “เซน : สมานกับการสร้างสรรค์ศิลปะ.” *Veridian E-Journal Silpakorn University: Humanities, Social Sciences, and Arts*, Vol. 12 No. 5 (September – October 2019): 563.

ภคินิจ สรณารักษ์. “ความงามในความเสื่อมสลาย.” *Veridian E-Journal Silpakorn University: Humanities, Social Sciences, and Arts*, Vol. 12 No. 3 (May – June 2019): 1124.

ภาควิชาทันตกรรมสำหรับเด็กและทันตกรรมป้องกัน คณะทันตแพทยศาสตร์ มศว., **อิทธิพลที่มีผลต่อทัศนคติ และความต้องการจัดฟัน**, เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/562887>

วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ. **คินสึจิ ความงามของบาดแผลแห่งชีวิต**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ Move Publishing, 2562.

Adaybulletin. **ข้อมถั่วด้วยคินสึจิ แผงแนวคิดเชิงปรัชญาเซน และการหาคำตอบของชีวิต**. (2562). เข้าถึงเมื่อ 31 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://adaybulletin.com/talk-guest-kintsugi-01-toon-chayanan/34076>

Brandinside. “คินสึจิ” **เรียนรู้วิธีดึงตัวเองจากความล้มเหลวสู่ความสำเร็จสไตล์ญี่ปุ่น**. (2563). เข้าถึงเมื่อ 22 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://brandinside.asia/how-to-heal-yourself-from-failure-to-success-by-kintsugi-principle/>

Marumura. Yaeba. “**ฟันเก**” **แพชั่นของคนญี่ปุ่น**. เข้าถึงเมื่อ 26 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.marumura.com/yaeba/>

Sites.google. **ยุคมุโระมะชิ**. (2562). เข้าถึงเมื่อ 17 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/genkijapan01/yukh-smay-khxng-yipun-1/yukh-muro-roa-ma-chi>

Themomentum. **Ikigai อิคิไก ความลับเบื้องหลังอายุยืนร้อยปีของคนญี่ปุ่น**. เข้าถึงเมื่อ 25 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/ikigai-japanese-secret/>

Wongnai. **สิ่งที่แตกไปแล้วมีอาจหวนคืน? รู้จัก “คินสึจิ” ศิลปะแห่งการซ่อมแซม**. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.wongnai.com/news/kintsugi-art-of-precious-scars?ref=ct>

ภาษาอังกฤษ

POJ Studio. **Discover Kintsugi - The Japanese Art of Repair**. Accessed 1 Oct. 2020.

Available from <https://www.youtube.com/watch?v=4Vm3QAA4VdM&t=302s>

Goodful. **The Art of Kintsugi**. Accessed 1 Oct. 2020. Available from

<https://www.youtube.com/watch?v=TQW8t6w0Cy4>

POJ Studio. **Kintsugi Kit**. Accessed 1 Oct. 2020. Available from

<https://pojstudio.com/products/kintsugi>

Phaidon. **Yeesookyung - Why I Create**. Accessed 13 Oct. 2020. Available from

<https://www.phaidon.com/agenda/art/articles/2018/january/24/yeesookyung-why-i-create/>.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวอัจฉรียา พินิจสารภีรมย์
วัน เดือน ปี เกิด	14 กันยายน 2515
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2533 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร พ.ศ. 2539 สำเร็จการศึกษาศิลปบัณฑิต สาขาประยุกต์ศิลป์ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2560 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	10 เฉลิมพระเกียรติ ร.9 ซอย 26 แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250

